Steens BandStory

En lille rejse gennem tiden

på den midtsjællandske

musikscene i perioden

1967 - 2017 fortalt af

Steen Jakobsen

www.steenjakobsen.dk

STEENS BANDSTORY

HISTORIEN I TEKST OG BILLEDER

NY OPDATERET UDGAVE: 13. APRIL 2024
NOTITS FRA RINGSTED FOLKETIDENDE 1971
LIDT OM AFSLUTNINGEN AF EN GYLDEN PERIODE 2023
SKRIFTTYPE SKIFTET OG RENSET FOR SPROGLIGT FNIDDER

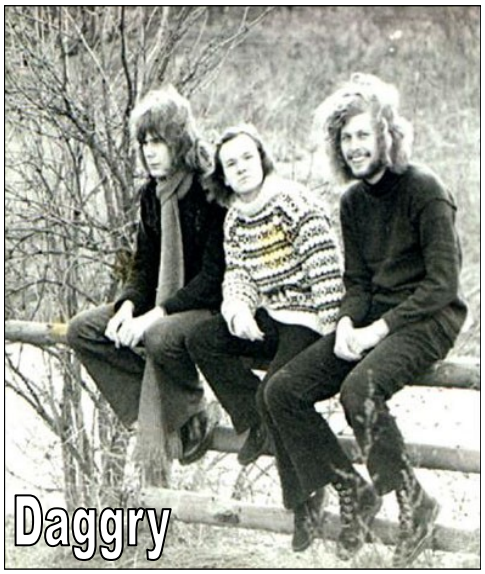

+ flere andre i perioden 1968 - 1971, hvor foto desværre ikke eksisterer:
Never Mind
Track Seven
Reckitts Blue
De Lyse Nætter

Rock-Bandet
DECEMBER 2008

Rock-Bandet
August 2013

Rock-Bandet
Maj 2010

BandStory er skrevet efter bedste hukommelse, hvor jeg startede med at skrive historien 2004.
Bevidst har jeg ikke listet det op i skemaform, da det er historien, der tæller, og ikke så meget med hvem, hvornår, hvorfor og hvordan.
Hvis der er nogle "out-there", som læser historien, og syntes der mangler nogle detaljer, som jeg ikke har fået med, er du/I meget velkomne til at sende en e-mail til mig, så jeg kan rette data/historien, så den er i overensstemmelse med virkeligheden.
Alle betragtninger, meninger og andet er min egne om tingenes tilstand og deles ikke nødvendigvis med tidligere bandmedlemmer.
dropstone1951-sna-gmail.com
©Steen Jakobsen 2024

EN LILLE REJSE TILBAGE I TIDEN

Jeg er vokset op i den tid hvor Elvis Presley og Cliff Richard var lidt på retræte til fordel for den nye bølge af pigtrådsmusik, der, på det tidspunkt i 1963-1964, var domineret af engelske grupper som The Beatles, The Rolling Stones, The Searchers, The Kinks, Pretty Things, The Who, Small Faces, Manfred Man og mange, mange andre der stormede frem på det tidspunkt.
Jeg blev, som så mange andre på det tidspunkt, bidt af den lidt fanden-i-voldske udtryksmåde, som musikken på det tidspunkt var eksponent for.
Det var som om alt kunne lade sig gøre, hvis man brugte guitar, bas, tromme og stemme. Intet var helligt og man kunne næsten tillade sig alt med brugen af disse instrumenter.
Musikken var meget energifyldt. Der blev virkelig gået til den. Alle vibrationer i kroppen, positive som negative, blev krænget ud over scenekanten, publikum hylede og skreg sig hæse i næsten ekstaselignende handlinger, og musikken spillede i forholdsvis enkle men effektive riffs (akkordspil).
Fender, Hiwatt, Carlsbro, Vox, Max, Selmer, Marshall's, og hvad de nu ellers hed, 50 watt rørforstærkere stod med volumenknappen i bund og, nærmest dampende, pumpede lyd ud af højttalerne.
Gibson, Fender, Epiphone og Rickenbacker's elguitarer bidrog med deres særegne lyd til kæle-/hadenavnet pigtrådsmusik for datidens musik.
Ingen tvivl, det må kunne lade sig gøre at spille lidt guitar. Det hele så jo meget nemt ud: Flytte lidt på fingrene på gribebrættet, kør lidt op og ned på samme, ja, så havde man alt, hvad der skulle til for at blive en rock-star.

DEN SPÆDE START

Min første el-guitar fik jeg af min farfar Albert Jakobsen. Det var i 1966, det samme år, hvor min fætter Søren Olsen også fik en elguitar af samme person, der i dette tilfælde var hans morfar.
Vi fik hver en Egmont guitar.
Sørens var i farve sunburst, som vi kender den i dag og jeg fik en magen til bare i ren rød farve.
Guitaren lignede til forveksling den alle de store kanoner spillede på, men spilbarheden var total håbløs.
Det eneste positive, der kunne siges om den guitar, var at jeg i det mindste fik trænet fingermusklerne godt og grundigt op.
Den var ikke til at stemme korrekt, strengene lå 2 cm (sådan cirka) over gribebrættet, så der skulle virkelig kræfter til at få den til at lyde bare nogenlunde ordentligt.
Stolt var jeg, da jeg, sammen med Søren, efter 48 timers intensiv øvning med godt ømme fingerspidser og -muskler til følge, kunne skifte nogenlunde hæderligt mellem en gemen C og G akkord.
Ja, det så jo meget nemt ud, når vi så de store stå der og spille op til

Lige så flot den så ud dengang med mine øjne, lige så ringe var den at spille på

flere akkorder hurtigt efter hinanden.
Der lå mange øvemåneder bagud for at kunne dette.
Min første forstærker var en gammel Beocord 500 båndoptager, som jeg fik af min far.
Når guitaren blev tilsluttet mikrofonindgangen kom der en fed og meget overstyret lyd ud af det.
Det var en guitar i total distortion, forvrænget.
En lyd der var god, for næsten uanset hvad jeg lavede på guitaren, lød det godt.
Det er altid nemmere at skjule sine fejl bag en overdrive end hvis der spilles ren guitar.
Næste skridt var at anskaffe mig en guitar, der bare kunne lyde lidt bedre og var nemmere at spille på.
Her var jeg heldig. Jeg fandt en gammel Høffner guitar, som jeg købte meget billigt.
Næsten alle spillede på Høffnerguitarer i starten af deres karriere.
Jeg gav 250,00 kr. for den. Den var perfekt at spille på, strengene lå meget tæt på gribebrættet, den havde en god lyd og så var den sort.
Det næste skridt var at få fat i en ordentlig forstærker.
Jeg købte en 30 watt Burns comboforstærker i Vordingborg Musikhus i 1968 for den formidable sum af 800,00 kroner.
Ikke at forglemme det ukendte antal guitarer, der skiftede hænder, hvor mange aldrig skulle være købt og nogle få aldrig skulle være solgt igen!
Nu var jeg godt kørende hvad instrumenter angik og med den ballast i baglommen, begyndte jeg at spille sammen med nogle af vennerne, så her kommer mit personlige bidrag til BandStory.

HISTORIEN

"TRACK SEVEN"
1968-1969
Poul Toftegaard Hansen: Trommer
Henrik Herløv Olsen: Bas
Jens Biering-Sørensen: Guitar
Steen Jakobsen: Guitar.

Vi var nogle knægte på 16-17 år, da vi startede med at spille sammen og tidstypisk spillede vi covernumre af datidens store navne dog uden den helt store succes.
Vort gear i den spæde start var ikke noget at skrive hjem om.
Jeg havde min Høffnerguitar og den lille Burns forstærker, Poul havde et lille trommesæt med kun det absolut mest nødvendige. Henrik havde en gammel Philips forstærker, der var beregnet til mikrofonforstærkning, et rigtigt baskabinet og en hvid Høffner blokbas.
Jens' gear var lidt atypisk. Han havde en, i vore øjne, mega forstærker af typen ASF-100, hvor ASF stod for Anders Sørensens Forstærker.
Det specielle ved den var at den tilsyneladende var i stand til at spytte 100 watt ud. På fronten sad en switch, hvor der kunne skiftes mellem 50 eller 100 watt.
Jeg kan huske, der gik lang tid før Jens tog mod til sig og skiftede over på 100 watt. Hvad skete der?
Der skete i hvert fald intet hørbart.
Den eneste forskel var, at det magiske grønne øje, VU meter kendt fra de tidlige Dynacord forstærkere, slog helt sammen i midten.
Der skete intet med lydstyrken.
Hov, jeg havde nær glemt Jens' guitar.
Det var også en Høffner, en meget flot halvakustisk guitar, der tilmed lød godt.
Sanganlægget var ikke noget specielt.
Det var 2 søjlekasser, hvor der i hver sad 4x12" Peerless højttalere.
Sangforstærkeren var en gammel Dynacord 50 watt rørforstærker.
Det dér med at kunne spille sammen, når vi alle var på et absolut begynderstadie, var ikke helt så nemt, som vi troede.
En ting var når vi en aften sad og spillede akustisk, en helt anden ting var, når vi skulle have det hele til at flyde, når der kom trommer, bas og guitar på.
Vi var, som før nævnt på et absolut minimum hvad rutinen angik, men hvad der manglede på det tekniske niveau kom dobbelt igen hvad gnisten og energien angik.
Bandnavnet havde vi lånt fra Københavns Hovedbanegård.
Afgang til Ringsted i de sene nattetimer var altid fra Spor 7, så det blev ømdøbt til det noget bedre klingende bandnavn Track Seven.
Øvelokalet i den spæde start var hos Jens' forældre, der boede på Tjørnevej i Ringsted, og de lagde beredvilligt kælderlokale og ører til vores udskejelser.
Vi fik et enkelt job på Valdemarskolen i Ringsted.
Vi spillede i pausen og jeg tror nok, at hovednavnet var The Flames. Et godt og velspillende band fra Ringsted.
Track Seven fik spillet sammen i ca. et års tid, hvorefter alle gik hver til sit.

"RECKIT'S BLUE"

1969
Poul Toftegaard Hansen: Trommer
Mogens "Sif" Hansen: Guitar
Jens Pico: Guitar
Steen Jakobsen: Bas.

Igen en blanding af gamle, kendte medlemmer + nye folk.
Der var altid en, der kendte en, som kunne spille lidt guitar, så der var aldrig problemer med at skaffe folk.

Også her var opskriften på repertoirelisten den samme: Covernumre af tidens kendte.
Det var i dette band jeg begyndte at spille bas. Min første bas var den rigtige Høffner violin-bas, den samme som Paul McCartney spillede på. Jeg købte den for 500,00 kroner.
Forskellen på Paul McCartney og jeg var han beholdt sin Høffnerbas og spillede/spiller på den i rigtig mange år, hvor jeg solgte min 3 måneder efter for 450,00 kroner og fik en Høffner blokbas, der var væsentlig bedre.
Den var simpelthen, efter min smag, for dårlig i lyden.
Der var ikke den fyldige baslyd, jeg kunne lide, kun en plunk-plunk lyd. Set i bakspejlet burde jeg nok have beholdt den. I dag kunne den have indbragt den nette sum af 15.000,00 - 20.000,00 kroner, da det var den originale Høffner.
Forstærkeren var en Dynacord 50 watt rørtop og et Max kabinet med en 15" højttaler.
Vi spillede til en skolefest på Dagmarskolen i Ringsted og en enkelt optræden i Anlægspavilonnen, Slagelse.
Begge aftener gik hæderligt uden større succes.

"NEVER MIND"

1970-1971
Søren Olsen: Bas
Poul Toftegaard Hansen: Guitar
Niels Arboe Jakobsen: Guitar
Jens Biering-Sørensen: Guitar
Steen Jakobsen: Trommer.

Med dette band havde vi nogen succes på det lokale himmelstrøg.
Vi nåede at få 4-5 lokale jobs i vores levetid, hvor den største succes var vores optræden på Valdemarskolen i Ringsted.
Det var den årlige juleafslutning 12. december 1970, hvor vi havde hele aftenen.
Her spillede jeg trommer i denne bandsammenhæng.
Det var et lånt sæt, jeg spillede på, ikke noget med at investere i trommesæt.
Der var virkelig gang i den hele aftenen og sætlisten blev næsten spillet igennem 2 gange for at kunne udfylde den aften.
Specielt kan jeg huske at Niels og jeg byttede instrumenter til et Deep Purple nummer, der hed Into The Fire.
Niels på trommer med en cerut i flaben og gløder, der begyndte at falde ned på trommeskindet, er ikke nogen god cocktail.
Niels måtte for en kort stund stoppe spillet for at fjerne gløder inden det hele brændte af.
Til lejligheden havde Niels lånt en Marshall forstærker af Carsten Svendsen fra Krøsus.
Problemet var når der blev sat strøm til forstærkeren, skete der absolut intet.
Det viste sig, at sikringen var fjernet, så hvad gjorde vi nu?
Jo, vi fandt noget sølvpapir, stoppede det ind og sådan.
Ikke nogen optimal cocktail, men det virkede som det skulle.
Repertoiret var efter datidens forhold rimelig avanceret, da vi, udover selvfølgelig at spille covernumre, også havde 3-4 hjemmekomponerede numre på listen.
Noget der på den tid ikke var meget anvendt af bands som os.

Titler som Pibe Med Låg, Spirit Of Delight og Hvor Er Vi Nu blev spillet side om side med Born To Be Wild og Substitute.
Vi skulle igennem 3 ekstranumre, før lyset blev slukket.
Der blev optaget ca. 1½ time af koncerten på bånd, der i dag, juli 2006, er tilgængelig på CD og mp3.
Ved et arrangement, startet af Sneslev Ungdomsforening, i Sneslev Forsamlingshus blev der ikke sparet på annoncen.
I Ringsted Folketidende fra SU var annoncen sådan:

Creedence Clearwater Revival

kan vi desværre ikke fremskaffe til vort kæmpe beatbal i Sneslev forsamlingshus lørdag d. 16. febr. 1971 fra kl. 8-ca. 2. Men til gengæld har vi fået de lige så fantastiske Never Mind + deres spiritiama lysshow. Medlemskort kan bestilles på Hjælsmø 72. Vel mødt.

Annonce fremtryllet på finurlig vis af Thomas Gjurup Sneslev Ungdomsforening

Der manglede ikke noget, og der var rigtig mange publikummer tilstede den aften.
Et godt arrangement og fint initiativ.
Vi mødte op, hvor alle var klædt i lange skødefrakker, hjemmefarvede JBS-undertrøjer, hvor alle mulige tegn var påtrykt, lersmykker med læderbånd om halsen og en enkelt af os med Borsalinohat.
Vi har sikkert været et kønt syn, der også var meget tidstypisk.
Vi havde et psykedelisk lysshow med, så det imponerede noget.
Aftenen gik over al forventning, der skulle et par ekstranumre til, før vi kunne pakke gearet og tage hjem.
Vi havde en performance på Casino hvor, vi sammen med 2 andre Ringstedbands, havde et arrangement til fordel for et kommende medborgerhus i Ringsted.
Vi spillede sammen med Krøsus og Second Hand Blues Band.
Hvert band havde fået tildelt 1½ time til at fremføre fortræffelighederne.
Det gik fint for Krøsus, de holdt sig straight til planen med deres 1½ time.
Da Never Mind kom på gik det også fint, endda så fint at vi overskred tiden med en hel time.
Dels var der ekstranumre, der skulle fyres af og i bandet råhyggede vi os.
Midt i et nummer byttede Poul og jeg instrumenter, så jeg tog 3 numre på guitaren hvor Poul fortsatte på trommerne.
Det var en hylende skæg oplevelse for os, så på den måde fik vi tiltusket os 2½ time.
Vi havde glemt alt om tid og sted til stor irritation for Second Hand Blues Band, der nærmest stod og skummede af raseri i hjørnet.
Bandet fik dog forlænget spilletiden, så de fik spillet deres sætliste.
Undskyld Mogens Mathiesen & Co!!

"DE LYSE NÆTTER"

1971
Jørgen Ørntoft: Trommer
Jens Pico: Guitar
Ib Nielsen: Guitar
Steen Jakobsen: Bas.

I dette band spillede vi i modsætning til så mange andre egne kompositioner og lidt covermusik.
Tekst og musik kom som regel fra Jens Pico og Jørn Ørntoft, hvor især førstnævnte var yderst flittig som komponist.
Det var ikke alt hvad han producerede, der blev taget med på listen.
Vi fik et job for ØMS i november 1971.
Det var Sorø Akademis elevforening, der holdt fest i Sorø.
Vi var ikke særlig sammenspillet, da vi kun havde spillet sammen i ca. 3 måneder.
Trods dette nåede vi alligevel nogenlunde helskindet igennem aftenen.
Bagefter blev vi interviewet til det lokale skoleblad, hvor alle udtalte sig om løst og fast.
Det blev også til et job på Hedegårdenes Skole i Roskilde.
Her gik det noget bedre.
Vi var sammenspillet og havde numre nok til hele aftenen.

"DAGGRY" (1)

1971-1972
Poul Toftegaard Hansen: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Steen Jakobsen: Bas
Henrik Herløv Olsen: Guitar (stoppet 1972).

Der er ikke så meget at berette fra denne periode, da jeg var inde og aftjene min værnepligt, ja, bortset fra den lille historie, hvor vi øvede en enkelt gang på Ringsted Kaserne:
I starten af Daggrys periode havde vi øvelokale hos Pouls forældre. De boede på en gård i Almstofte, der ligger tæt ved Sneslev, så her blev der spillet højt og intenst i det gamle soveværelse på 1. salen.
Vi kunne komme og gå lige som det passede os og det var ligegyldigt om det var onsdag, fredag eller søndag, vi var altid velkomne. Rart med nogle forstående forældre.
I perioden marts-oktober 1972 var jeg inde og aftjene min værnepligt, der foregik på Ringsted Kaserne, udover 2 måneder i januar-februar på Skive Kaserne.
Jeg havde fået et ualmindeligt godt forhold til min chef kaserneforvalter K. S. Svejstrup.
Så godt, at Daggry fik lov til at låne et kælderlokale, som vi kunne benytte som øverum, når vi havde lyst.
Lokalet lå i den del af kasernen, der vender ud mod Teglovnsvej. For ikke at forstyrre folket, fandt vi nogle gamle skumgummimadrasser, der godt og grundigt blev stoppet ind i vinduesfalsene for at minimere lyden mod omverdenen.
Det lykkedes, syntes vi selv. Efter ca. ½ times performance i kælderen, hvor musikken kørte og alle var på dupperne, begyndte det at banke voldsomt på døren.
I første omgang troede alle, at det var Poul, der havde noget i gang på trommerne, men da der blev råbt:
"*Det er beredskabsvagten, luk op nu!*" blev vi klar over, at det ikke var Poul, der havde noget i gang på trommerne.
Vi lukkede op, og hvem stod der?
Det gjorde en sekondløjtnant, flankeret af 2 bevæbnede vagter med maskinpistoler skråt over nakken og meget højlydt spurgte hvad fanden vi lavede der?
Jooo, vi spillede da musik.
Det var vi så ikke helt enige om, og enden på det hele blev vi måtte stoppe vore musikalske udgydelser.
Ærgerligt. Nu havde vi endelig fået et øvelokale, hvor vi ikke skulle på en 12-13 kilometers lang rejse for at spille musik.
Enden på det hele blev at vi flyttede tilbage til Almstoftes trygge og lune gamle soveværelse.

"DAGGRY" (2)

1972-1973
Poul Toftegaard: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Steen Jakobsen: Bas.

Dette band har været det bedste og mest kreative, jeg har været med til at danne og spillet med i 70'erne.
Alle sange var egne kompositioner. Ingen covernumre.
Poul, Søren og Henrik Herløv stod for sangene.
Vi opnåede en hvis kultstatus i Ringsted og omegn.
Det blev til en del jobs rundt omkring med samtidens andre lokale bands som Krøsus, senere Troldmandens Lærling, Rio Abajo, Vindstyrke 11 og Second Hand Bluesband.
Trenden var ret flippet selv med datidens øjne. Havde vi lavet et nummer, hvor folk begyndte at danse, blev dette straks taget af sætlisten. Man skulle lytte, lytte, lytte og ryge.
Vi omtales i bogen Da Rocken Ramte Midtsjælland som værende byens syretrio, hvilket ikke var helt skævt og ved siden af.
Som nogle af de større oplevelser med dette band kan jeg nævne:
- Opvarmning for Supertramp Valdemarskolen Ringsted
- Opvarmning for Mo-i-rana Bjæverskov Skole
- Sætdeling med norske Mendosa i Røde Lade, Hørve.

Den største oplevelse, vi havde på det tidspunkt, var opvarmning for Supertramp.
Ja, dem fra England, der netop havde udsendt deres debut LP med

Steen – Poul – Søren

storhittet School. Pudsigt nok.
Historien er følgende:
Vi blev kontaktet af Ungdomsskolens festkomité.
Var det noget for os at varme op til Supertramp??
Om det var. Det var som at få det blå stempel.
Os, et lokalt band fra Ringsted, der skulle varme op til Supertramp.
Dét var stort for os!!!
Vi kom med vort ret sparsomme gear hin lørdag eftermiddag.
Det blev sat op.
Lydmand Ole Rasmussen, senere kendt som Ole Lyd, checkede gearet, så var vi klar til den store finale.
Vi var sultne og nervøse. Gik til den lokale pølsevogn og fik et par ristede hot dog's med det hele.
Tilbage til Valdemarskolen og ind i aulaen, hvor vi nærmest fik et chok!
Supertramp havde stillet deres gear op. Det fyldte næsten hele glasgavlen i aulaen på Valdemarskolen. Her stod vi med vores max. 200 watt gear, hvor de havde måske 10.000 watt til rådighed.
Vi startede vor sætliste, der bestod af hjemmekomponerede numre.
Og… til vor store overraskelse stod Supertramp på sidelinien og lyttede til vore musik.
Efter afslutningen, blev der klappet meget fra Supertramps medlemmer.
Det var en oplevelse, jeg aldrig glemmer.
"Well done, boys. Very good."
Den næste gode oplevelse var opvarmning for Mo-i-rana på Lidemarksskolen i Bjæverskov.
Mo-i-rana var, på det tidspunkt i 1973, det bedste, der kunne opdrives inden for dansk rockmusik.
Så vi var ret spændte på den aften.
Den gik perfekt! Vi sad, Daggry og Moirana, og varmede op i det samme lokale. Ordene fløj rundt i lokalet og der var gensidig respekt for hvad vi stod for og den musik, vi spillede.
Sådan skulle det være.
En aften med en fed og positiv oplevelse.
I slutningen af vor periode kom vi i stalden hos Eugen Tajmer. Bookingagent Per Nielsen, senere Per Neslein, der startede sit eget bureau TOR-Booking, var vores faste kontaktmand og det var nok den største misforståelse, der skete.
Eugen Tajmer var mest kendt for sine kunstnere i dansktop branchen, og var der noget Daggry ikke var, så var det et dansktopband.

LIDT OM GEARET

Det var i denne periode jeg købte ny forstærker, nyt kabinet og ny basguitar.
Forstærkeren var en 100 watt Carlsbro rørtop til den nette sum af 3.995,00 kroner, et Altec Lansing baskabinet med 2x15" højttalere til 2.995,00 kroner og en Santana Jazz Bas til 1.200,00 kroner.
Basguitaren var et ualmindelig godt køb.
Den lød og så ud præcis lige så godt som sit forbillede: Den originale Jazz Bas fra Fender.
Japanske Santana lavede på det tidspunkt nogle virkelig gode kopier af forbillederne. I nogle tilfælde endda bedre end originalerne.
Forstærker og kabinet blev købt i den lokale musikforretning Musikcentrum i Ringsted, hvor bassen blev købt i Slagelse.
På et lidt senere tidspunkt købte jeg en original Fender kasse til Jazz Bassen.
Den kasse kostede næsten lige så meget som guitaren, men hvad, det så jo godt at komme slæbende med den.
Inden jeg købte Altec Lansing-kabinettet, havde jeg selv bygget et baskabinet, der blev bestykket med 2 stk. 18" Goodman højttalere. Af en eller anden uforklarlig årsag lykkedes det mig at brænde 4 Goodman højttalere af med Carlsbrotoppen.
Hver højttaler var specificeret til at klare 100 watt, så kabinettet som sådan skulle sagtens kunne klare forstærkeren. Kabinettet kunne tåle 200 watt og forstærkeren var på 100 watt. Mystisk.
Jeg fik godt nok erstattet dem, men valgte alligevel at skrotte den hjemmebyggede kasse til fordel for Altec Lansing kassen.
Denne løsning var perfekt, for der var intet i vejen med dette set-up.
Det var mange penge i 1972, men til gengæld havde jeg et set-up der virkelig sparkede anus.
Det var også i denne periode, hvor jeg købte en Epiphone akustisk western guitar til den nette sum af 1.995,00.
Guitaren var en demomodel, så jeg fik den 1.000,00 kroner under udsalgsprisen. Guitaren har jeg stadig den dag i dag (2024).
Et par af de mange guitarer, jeg aldrig nogensinde skulle have solgt, var dels en 12-strenget jumbo af fabrikatet Framus og en Santana Telecaster. Disse 2 guitarer burde den dag i dag pryde væggen.

Søren – Poul – Steen

VIDERE MED HISTORIEN

Specielt huskes et job i Frederikssund.
Der var skolefest på Falkenborgskolen, hvor der skulle spilles til den årlige afslutningsfest for klassetrin 5., 6. og 7. klasse.
De unge mennesker forstod ikke meget af den musik, der blev spillet, så der var flere, eller rettere rigtig mange, der spurgte om vi ikke kunne spille noget Gasolin, Sweet og Rolling Stones.
Det kunne vi ikke, så i mangel af bedre, begyndte vi at spille den gamle hårdt prøvede Boogie Woogie, den med så ta'r vi højre ben frem osv., og andet beslægtet.
Det hjalp lidt på det hele, og da vi efter bedste gefühl spillede nogle andre dansktop numre, hjalp det lidt på det.
Det værste af det hele var følgende: Da vi skulle holde pause, spurgte et lokalt band, om de måtte låne vort gear og spille et par numre.
Se'følig måtte de det.
Problemet var at de kunne spille de numre, som det unge publikum gerne ville høre, og da de samtidig gjorde det rigtig godt, var det lige som lidt svært at gå på scenen igen og fortsætte.
Men, men, men….. vi fortsatte og gjorde sættet færdig.
Da vi skulle hjem, var selvtilliden og troen på det vi kunne, på et absolut nulpunkt.
Også gennem Eugen Tajmer kom vi til Den Røde Lade i Fårevejle, hvor vi skulle spille sammen med Mendosa, der var et band fra Norge.
Forventningerne var høje, da vi skulle dele aftenen med Mendosa.
Hvordan ville det gå, de var professionelle, og vi var amatører?
Vi satte vort gear op, og Ole Lyd afprøvede en minisynth, han havde anskaffet sig.
Søren og jeg var, lige før vi skulle på, ude for at lade vandet.
Pludselig begyndte Den Røde Lade at ryste voldsomt.
Minisynth'en virkede, skulle jeg hilse og sige.
Vi havde på det tidspunkt fået lavet nyt PA-anlæg efter hornprincippet.
Ole Lyds storebror Morten fik opgaven med at bygge de nye kabinetter, hvor hver kasse var på 1x1x1 meter bestykket med 2x12" fuldtonehøjttalere, og der var 4 af dem.
En 200w slaveforstærker var koblet til Ole's 12 kanals mixerpult.
Diskantenhederne lå som selvstændige enheder på toppen af tårnet.
Vi kunne næsten ikke nå op og sætte dem på plads.
De blev trukket af 2 Dynacord rørtoppe.
Det var meget voldsomt i lydstyrken, men passede mig perfekt.
Aftenen gik sløvt.
Der var ca. 8 publikummer, noget vi senere betegnede som 2 ludere og en lommetyv.
Vi spillede vores sæt, Mendosa sad andægtigt lyttende og klappede.
Mendosa spillede deres sæt. Vi sad andægtigt lyttende og klappede.
Det var den aften.
Da vi skulle hjem til Ringsted igen, tabte vi et bækken.
Surt show, da vi skulle hele vejen tilbage til Røde Lade i Hørve, for at finde det forbandede bækken.
Vi fandt det, og var hjemme i vores senge kl. 04.30 om morgenen og skulle i øvrigt på job kl. 7.00 samme morgen.
Denne aften huskes særdeles tydeligt.
Det sidste, inden bandet gik hver til sit, var en performance sammen med Rio Abajo på Ringsted Torv foran Sct. Bendts Kirke.
Rio Abajo startede showet.
Det gjorde de, og endda så effektivt, at politiet kom efter ca. ½ times optræden og stoppede det hele bare fordi der er nogle der kan lide at spille noget musik.
Det viste sig, at der ikke var nogen, der havde skænket det en tanke, at der skulle polititilladelse til for at udøve denne performance lørdag eftermiddag.
Nogle beboere, der boede lige over for kirken havde, da det hele gik i gang, ringet til politiet for at få stoppet den fanden-i-voldske larm, der var i gang foran Sct. Bendts Kirke.
Utroligt man ikke kan være mere tolerant for bare 3 sølle timer.

Det var nok meget godt for Daggry.
I de seneste uger op til denne koncert havde der været en del interne problemer, som gjorde at vi absolut ikke var i stand til at yde vort bedste.
Vi havde ikke øvet i 3 uger, så med det i baghovedet, var det helt sikkert godt, at vi ikke fik spillet den dag.
Denne sidste mulighed for optræden blev også den sidste performance for Daggry.
Der var dog én positiv ting den dag.
Vi havde ikke fået Daggry's logo på det nye PA-anlæg, så i ventetiden fik vi trods alt malet dette på kasserne.
Kort tid efter blev bandet da også opløst.
En god og kreativ periode var nu slukket.
Set med mine øjne var Daggry som trio det bedste 70'er band, jeg var med til at skabe og medvirke i.

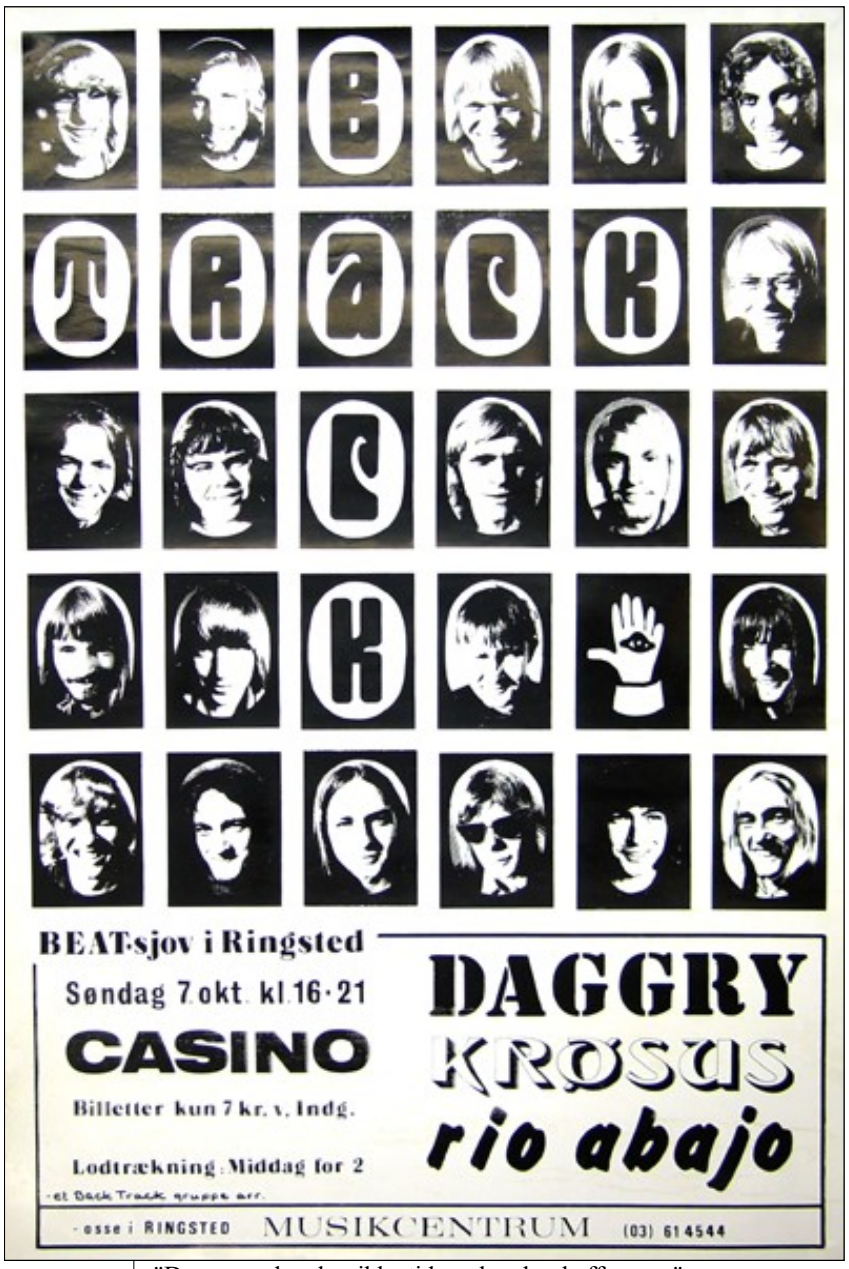

DAGGRY (3)
Jørgen Ørntoft: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Jens Biering-Sørensen: Guitar
Lars Olsen: Kornet
Niels Holdt Nielsen: Trombone
Steen Jakobsen: Bas.
Denne konstellation holdt i ca. 6 måneder, og vi nåede at spille på Casino i Ringsted 1973 sammen med Krøsus og Rio Abajo til et velgørenhedsarrangement til fordel for et kommende Medborgerhus i Ringsted.
En lille historie, som er følgende:
På det tidspunkt havde vi et øvelokale i Ørslev Under Skoven, der tilhørte Niels Holdt Nielsen's far og selvfølgelig på en 1. sal.
For at få checket gearet, lavede vi en opsætning nede i stueetagen, hvor der var et kæmpe lokale med nogenlunde samme akustiske forhold som på Casino.
Vi startede og Niels's far sad andægtigt og lyttede til musikken. Bagefter udtalte han med sin karakteristiske stemme, "Det var godt spillet, unge mennesker!".
Udover Ole Lyd som PA-manden havde vi også folk til at styre lysopsætningen.
Lysgruppen bestod af Jan Jakobsen, Hans Erik Beyer, Søren Kran og Palle Solnør.
Ind i mellem deltog David Udbjørg og Henrik. Kan ikke huske efternavnet.
Vort lysshow bestod i al sin enkelthed af et par lysbilledapparater.
Diasholderne, der var af glas, blev fyldt op med frugtfarve. Varmen fra lyskilden bevirkede at farverne nærmest eksploderede på skærmen/væggen.
Vi havde også stroboskoplys. Effekten ved dette lys var at det blinkede, så vi gik i ryk, når vi bevægede os på scenen.
Det var i øvrigt ret irriterende at stå i dette blinkende lys, da det var svært at koncentrere sig netop på grund af blinkeriet.

VIDERE MED HISTORIEN

Vi var, på det tidspunkt, blevet ret avanceret med vor performance.
Vi havde et startnummer, kan ikke lige huske hvad det hed, men hovedessensen i nummeret var 2 ting:
Ole Lyd havde optaget vandskyllet fra et toilet.
Det blev optaget på hans efterhånden meget berømte Revox A-77 båndoptager.
Det blev så til indledningen til nummeret.
Det næste, der var den bærende kraft, var en lille sketch mellem Lars Olsen og Niels Holdt Nielsen.
Her drejede det sig om Chiles daværende diktator Salvador Allende.
Mens bandet spillede et i forvejen tilrettelagt tema, kom ordene:
"God dag, jeg vil gerne tale med Salvador Allende, da han har kidnappet min datter".
Modspillet var:
"Desværre, han har ikke tid nu, han har kaffepause".
Igen: "Ja, men jeg vil gerne tale med Salvador Allende, da han har kidnappet min søn".
"Desværre, han har ikke tid nu, han har kaffepause".
"Det kan godt være, men jeg vil gerne tale med Salvador Allende, da han også har kidnappet min hustru".
"Desværre, han har ikke tid nu, han har kaffepause".
Det var ikke nemt at komme i kontakt med en hårdt arbejdende politiker.
Dette nummer gav et godt bifald fra publikum, og var helt i tidens ånd.
Resten af vor session gik på de sædvanlige egne kompositioner, der faldt godt i publikums smag. De sad troligt i ring på gulvet og røg en pibe eller to.
Nogle af de kendte guitarsoloer var blevet erstattet af soloer på trombone og kornet.
Det var ikke helt lige efter bogen i 1973, men vi slap godt fra det.
Daggry var nu blevet et band med lidt politisk islæt, men det holdt desværre ikke i så lang tid.
Bandet opløste sig selv efter et par måneder.
Herefter blev der stille i byen fra min side.

"SUNRISE"

1974-1975
Jørgen Ørntoft: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Ib Nielsen: Guitar
Jens Biering-Sørensen: Guitar
Steen Jakobsen: Bas.

Søren og jeg havde dog lyst til at spille igen, så vi kontaktede Jørgen Ørntoft med henblik på at starte et nyt band.
Det var OK, og da Jørgen boede på en gård i Havbyrd, var der masser af muligheder for at spille musik uden at forstyrre nogen.
Bandets navn blev SUNRISE.
En lettere omskrivning fra det gamle hæderkronede navn Daggry.
Navnet passede fint, da det udelukkende var covermusik, der nu blev spillet.
Bandet startede som trio med Jørgen, Søren og mig, men efter et par måneder blev bandet udvidet med Jens Biering-Sørensen, guitar, og Ib Nielsen, guitar.
Bandet spillede sammen i et års tid og det hele kulminerede med en koncert på Lidemarksskolen i Bjæverskov.
Den var arrangeret af bandets nye manager Bjørn.

ORKESTRE
Impresariofirmaet
Bjørns Booking Agency
præsenterer følgende top grupper
„Master Paul and his Chamberlains"
og „The Gang"
ENGAGERES HOS
Bjørns Booking Agency
v. OLE BJØRN STIGÅRD
Teglovnsvej 31 . Ringsted
Telefon (03) 615 - 521 eller Telefon (03) 524747

Bjørn havde store visioner med Sunrise, men hans evner som manager slog ikke helt til.
Vi blev stillet i udsigt vi skulle ud og fyre den af på de danske scener.
Der skete ikke meget.
Det eneste, han kunne stable på benene, var jobbet i Bjæverskov.
Vi kom, vi spillede og vi hyggede.
Alle vidste denne performance var den sidste, der skulle ske for bandet, før vi blev opløst.
Det lå ligesom i luften: Vi ikke gad mere.
Vi var blevet trætte af musikken.
Hele tiden starte nyt band og indøve nye numre i en uendelighed.
Og ikke at forglemme: Vi begyndte alle hver for sig at starte familie m.m.
Der lå et par rammer Faxe-fad på dåse gemt bag forstærkerne.
Efterhånden som aftenen gled frem, blev vi mere og mere opstemte, dog ikke mere end vi var i stand til at køre hjem.
Tak for i aften, det var hyggeligt.
Slut med musikken i en del år frem i tiden!!!

EFTERSKRIFT
Der er optagelser på CD og mp3 med Daggry som trio og Sunrise, begge fra en øveaften.
Optagelserne er lavet af Ole Lyd.

Jens og Steen

Jørgen

Steen og Søren

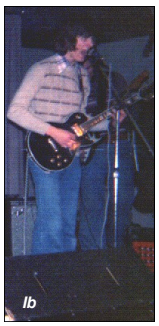
Ib

Steen

Billederne er fra Lidemarksskolen Bjæverskov 1975 og Sunrise' eneste performance.

Ungdommeligt og engageret publikum……..

Mit gear 2008 (+ diverse løse pedaler)

Her slutter historien om fortiden, men fortvivl ikke. Der er meget mere at berette.

Læs videre på de næste sider.

TILBAGE TIL NUTIDEN

Efter mange års pause begyndte det igen at klø i fingrene.
Jeg havde for sjov og hyggens skyld købt en gammel udrangeret Ibanez Stratkopi og en ny Yamaha Synth i 1993.
Samtidig med købte jeg også en Atari 1040 computer, der var forsynet med miditilslutning.
Den kunne kobles til Yamaha'en, der kunne midistyres og så var fundamentet støbt til et lille hjemmestudie.
Der blev spillet meget musik i den periode.
Det var rart at have været all-round musiker, så jeg havde de basale ting på plads især hvad trommespillet angik.
Jeg har hørt mange hjemmeoptagelser, hvor trommeslageren, som trommerne blev spillet, var udstyret med mindst 8 arme og 6 ben.
Det blev først rigtig avanceret da jeg fik en ny computer, købte et ordentligt lydkort og fik et program til realtime harddiskrecording.
Nu gik det stærkt.
Først indspille trommerne og eventuelle synth-lyde og bagefter lægge 1,2 eller 3 guitarer på for at afslutte hele herligheden med sang og kor.
Jeg kunne optage 16 spor, så der var masser af muligheder, og de blev udnyttet.
Det hele udmøntede sig i 5 CD'er fyldt med mere eller mindre brugbar musik.
Et enkelt nummer Got No Friends spillede vi i bandet du nu snart skal til at læse lidt om.

SÅ ER JEG I GANG IGEN

Efter 6-7 år i hjemmestudiet, mente jeg det kunne være sjovt at være aktiv igen, sådan bare lidt på hyggeplanet.
I starten af år 2000 kontaktede jeg Søren og spurgte om det ikke kunne være rart at prøve igen.
Vi havde jo, som du nok har læst, spillet sammen i flere forskellige sammenhæng i perioden 1969-1975.
Søren kendte Bo, der spillede guitar. Han havde spillet med Bo i flere år.
Bo, der så igen kendte en sangerinde, der hed Dorthe Christensen, ja, og hun kendte så igen en anden sangerinde, der hed Mette Rosen.
Så var New Average Band en realitet.
I den verden er der altid en der kender en eller anden.
Vi havde ingen trommeslager til at holde takt og tone, men det betød ikke så meget, da drivet, engagementet og lysten gjorde det unødvendigt med en trommeslager.
I hvert fald i starten.
Vi brugte trommemaskinen fra en Yamahasynth i en kortere periode, men fandt hurtigt ud af, at det var for mekanisk og tamt, så der blev igen spillet uden takt- og toneholder.

"NEW AVERAGE BAND"
2000
Mette Rosen: Sang
Dorthe Christensen: Sang
Bo Thomsen: Guitar
Søren Olsen: Bas
Steen Jakobsen: Guitar.

I den spæde start skulle der øves en gang hver 2.-3. uge. Allerede efter den første måned viste det sig hurtigt, at alle blev tændte og snart blev der øvet fast 1 gang om ugen.
Der blev hurtigt indøvet numre, så der var noget at tage fat på til øveaftenerne.
Allerede fra starten spændte repertoiret vidt:
Bifrost, Cranberries, Neil Young, John Fogerty, Melissa Etheridge og flere bidrog til bandets sætliste.
Der var også plads til et par hjemmekomponerede numre. Dorthe havde sin Walking og jeg havde min Got No friends..
Efter et stykke tid stoppede Mette i bandet, da hun i forvejen var engageret i et band i Jystrup.
Det blev for meget med 2 bands, så valget faldt på bandet i Jystrup, som hun havde spillet med i 12-13 år.
Vores første øvelokale var i Søndergade, Ringsted.
En gammel garage ombygget til øvelokale for lokale bands.
Der var ingen varme, så da vi nåede frem til oktober-november måned, blev det rimeligt koldt.
Med dampen og vandet stående ud af næsen, var det en kold øver at se frem til når Kong Vinter rigtig slog sig løs til december-januar.
Toilet var der intet af, så i nødstilfælde blev vandet afleveret "Unter den Linden", som var et gammelt lindetræ, der stod i haven.
I slutningen af oktober år 2000 kom Jens Ditlev Nielsen med på bas.
Det holdt dog kun i et par måneder, da han stoppede i december måned samme år.
I oktober måned samme år fik vi en rigtig levende trommeslager på.
Bjarne Okholm, der havde flere år på bagen som trommeslager i flere lokale bands fra Ringstedegnen blandt andet Looking Back.
Det fungerede fint, og vi var straks på bølgelængde.
Med Bjarnes hjælp skiftede vi øvelokale i december måned.
Det nye øvelokale lå i Ringsteds industriområde Mellem Broerne.
Her var der varme, næsten for meget.
Den rene luksus!!
Det bedste var dog, at det lå i industriområdet og således ikke kunne genere nogen, når der blev øvet. Der kunne øves når som helst.
I januar 2001 måned fik vi fast bassist. Det var Hans Ole Larsen, også en lokal, der igennem flere år havde spillet både guitar og bas i mere eller mindre ukendte Ringsted-bands.
I den mellemliggende tid var det Søren, som betjente bassen.

I kølvandet fra Hans Ole fulgte Gurli Larsen med på sang i februar måned samme år.
Dannede par privat, så meget praktisk med samme efternavn.
Efter Mettes afgang fra bandet, så bandet således ud:

"NEW AVERAGE BAND"
2001
Dorthe Christensen: Sang
Gurli Larsen: Sang
Bo Thomsen: Guitar
Bjarne Okholm: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Hans Ole Larsen: Bas
Steen Jakobsen: Guitar.

7 individer og 7 meninger, hvor hver havde sin helt egen opfattelse af hvordan tingene skulle skæres.
Der var specielt én, som tit og ofte var omdrejningspunktet.
Det udviklede sig efterhånden til der ind imellem kom nogle meget banale og ligegyldige diskussioner hvordan der skulle spilles.
"Der blev ikke spillet som aftalt" og "der var for meget fyld" osv. og alt sammen i samme dur.
Mange unødige og yderst trættende diskussioner at høre på og, ikke mindst, deltage i. Som før nævnt 7 individer…….
Det var ikke altid lige nemt og sjovt at være med i bandet på det tidspunkt.
Vi havde på et ret tidligt tidspunkt i vores karriere november 2000 sagt ja tak til et arrangement i Rock For Voksne.
Som intro for bestyrelsen i Rock For Voksne, gav vi en unplugged koncert i Medborgerhuset.
Denne unplugged koncert blev virkelig godt modtaget, så vi var fit-for-fight til det store slag, der skulle løbe af stablen fredag, den 2. marts 2001 kl. 21.00.
Hans Ole var dog noget bekymret. Han kun havde været med siden starten af januar.
Da der var 2 hele laaaange måneder endnu, skulle det nok kunne lade sig gøre.
Det var ikke et problem, men en opgave vi sagtens kunne løse.
Vi var 2 lokale bands, der skulle spille denne aften:
New Average Band og Staying Power.
Staying Power bestod af: Carsten Svendsen, Michael Christiansen og Hans Augustesen.
Der var en lille og sjov detalje lige netop den aften:
Det var 31 år siden at Søren og Steen havde spillet med Michael Christiansen og Carsten Svendsen ved et lignende arrangement på Hotel Casino.
Et arrangement hvor overskuddet skulle gå til et kommende Medborgerhus i Ringsted.
Så nu, 31 år efter, kunne vi selv høste frugten af de frø der i sin tid blev sået.
Dagen oprandt og vi kørte Medborgerhuset for at stille gearet op.
Bo havde en norsk ven med, og det var rigtig godt for bandet.
Bo havde nemlig et stort problem med sin forstærker.
Af uforklarlige årsager kunne hans forstærker ikke spille lavt.
På volumenknappen er der en skala, som går fra 1 til 10.
På vores forstærkere stod den på 2-3, hvor den på Bos stod nærmere 10 end 5.
Det er så her vor norske ven kommer ind i billedet.
Da vi skulle lave lydprøve, brølede Bos forstærker igennem.
Vor norske ven siger: "Bo, skru ned!", Bo skruede ned, nordmanden siger igen: "Bo, skru mere ned!". Bo skruede mere ned. Nordmanden siger igen "Bo, skru mere ned!"
Så faldt det hele på plads.
Bos forstærker var på samme niveau som vores.
Nu var lydbilledet pænt fordelt til næsten alles tilfredshed!

Lige inden vi skulle på, var der lige et par stykker eller tre der skulle have smurt stemmebåndet med lidt flydende.
Jeg lånte bassen et øjeblik for at varme fingrene op.
Aftenen gik godt.
Den nervøsitet, der kunne fornemmes hos et par eller tre af musikerne, var helt uden grund.
New Average Band gav 3 ekstranumre og alle roste denne aften som værende en af de bedre med meget varieret musik leveret af 2 lokale kvalitets-bands.
Hans Ole havde købt et sommerhus ved Haraldsted Sø i marts måned.
Her skulle der holdes en stor havefest den 22. juni 2001, hvor vi skulle spille et lille sæt på ca. 1-1½ time, så her var job nr. 2 i år 2001.
Vejret er lunefuldt i Danmark i juni måned og i særdeleshed ved Haraldsted Sø, Ringsted.
Det, der skulle have været en friluftskoncert, blev til en koncert under teltets beskyttende sejl.
Det skiftevis styrt regnede og lidt sol ind i mellem.
Efterfølgende en meget truende, sort og overskyet himmel.
Denne aften var der noget mere bid og saft i musikken.
Vi kunne mærke spilleglæden og det hele kørte som det skulle.
Selvfølgelig blev der også her lavet fejl, men det var, i forhold til Rock For Voksne, kun småting.

I oktober måned 2001 forlod Bo Thomsen bandet.
Herefter var besætningen følgende:

"NEW AVERAGE BAND"
2001
Dorthe Christensen: Sang
Gurli Larsen: Sang
Bjarne Okholm: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Hans Ole Larsen: Bas
Steen Jakobsen: Guitar.

DET 3. JOB

Den 1. marts 2002 fik vi vort 3. job i Mejeriet, Jystrup.
Der blev virkelig knoklet på øveaftenerne, og der var også lagt en ekstra øvedag ind søndag. Sådan bare for en sikkerheds skyld.
Dagen oprandt, hvor der skulle pakkes bil med et efterhånden ret omfattende gear.
Der blev knoklet gear op fra øvekælderen, gear blev slæbt ind i Hans Ole's autocamper, der efterhånden blev godt fyldt op.
Der blev kørt til Jystrup, hvor gearet blev knoklet ind på scenen, sat op og afprøvet så alt var klart næsten til tiden og vi kunne starte kl. 20.30.
Sætlisten bestod af 33 numre, hvilket var nok til 3 sæt á 11 numre. Det svarer nogenlunde til 3x50 minutter on stage.
Vi deltog i fællesspisningen og betalingen for 3 timers hårdt, men sjovt, arbejde, var 750,00 kr. til dækning af transport samt fri mad og fri bar.
Vi var på kl. 20.30 og allerede fra starten var publikum oppe på mærkerne.
Aldersfordelingen på publikum var fra 18 til 60 år, så det var en noget broget forsamling.

The New Average Band er et lokalt Ringsted-band, der kan lide at spille musik fra 70'erne og op til i dag. Repertoirelisten består bl. a. af numre fra Neil Young, Melissa Etheridge, Live, John Fogerty, Cranberries og mange andres uudtømmelige repertoirelister med musik, der blev skabt af fingre og ikke af maskiner.

Bandet's medlemmer:
Steen Jakobsen: Guitar
Ole Larsen: Bas
Gurli Larsen: Sang
Dorthe Christensen: Sang
Bjarne Okholm: Trommer
Søren Olsen: Guitar.
(I billedorden)

The New Average Band

The New Average Band

Fredag den 1. marts underholder The New Average Band i Mejeriet i Jystrup.

Det er et Ringsted-band, som spiller musik fra 70'erne og op til i dag. Repertoiret består blandt andet af numre fra Neil Young, Melissa Etheridge, Live, John Fogerty, Cranberries og meget andet musik, der er skabt af fingre og ikke af maskiner.

Gruppen består af Steen Jakobsen på guitar, Ole Larsen bas, Gurli Larsen, sang, Dorthe Christensen, sang, Bjarne Okholm, trommer, Søren Olsen, guitar.

Der er være mulighed for spisning kl.19, og musikken begynder kl. 20.30. Entré er kr. 80 for spisning og musik, kr. 25 for musik alene - børn halv pris.

Tilmelding senest tirsdag den 26. februar til Karin, tlf. 57 52 84 96, eller Mette, 57 52 84 46, eller Birgit, 57 52 86 04.

The New Average Band spiller i Jystrup.

Der var bifald fra alle efter hvert nummer. Noget kunne tyde på, at sætlistens blandede indhold var mixet godt sammen.
Vi stoppede efter aftale med Mejeriet kl. 23.30, men der skulle spilles 3 ekstranumre, før vi fik lov til at gå ned fra scenen.
Lyset blev slukket 23.45.
Der skulle igen knokles gear fra scenen og ud til bilen.
Der skulle igen køres til Ringsted og der skulle igen knokles gear ned i øvekælderen, hvor var alt på plads kl. 01.30.
Herefter kørte vi hjem efter en hyggelig og knokkelrig aften.
Bo stoppede i bandet på dette tidspunkt og vi blev af praktiske og nødvendige omstændigheder og af hensyn til Bo, for ikke at havne i byretten, nødt til at skifte bandnavn.
Valget blev enstemmigt vedtaget til Of Course.
Selvfølgelig. Kan det være mere logisk?
Bandet så nu sådan ud:

"OF COURSE"
2002
Dorthe Christensen: Sang
Gurli Larsen: Sang
Bjarne Okholm: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Hans Ole Larsen: Bas
Steen Jakobsen: guitar.

Steen - Hans Ole - Gurli - Dorthe - Bjarne - Søren
Oktober 2002

MANDAG DEN 25. MARTS 2002 — Lokalbladet, Ringsted

Rock for voksne

Fredag den 5. april har Rock for Voksne et arrangement i Ringsted Medborgerhus.

To lokale grupper spiller denne aften, og det er "Of Cource" og "TC Mann Band". "Of Cource" består af seks medlemmer, og der spilles musik fra 70'erne og op til i dag. Repertoiret består blandt andet af numre fra Niel Young, John Fogerty, Cranberries og meget andet musik, som er skabt af fingre og ikke af maskiner.

"TC Mann Band", der består af fem mand, spiller numre af blandt andet Van Morrison, Bob Dylan, U2 og Eagleeye Chery. Bandet, der har spillet sammen i nogle år, har udvidet med et par nye medlemmer, og det har bragt musikerne tættere på målet.

Vil man starte aftenen med god mad, er der spisning kl. 19, og det er Jane, der disker op med en to retters menu. Musikken begynder kl. 21. Billetter kan købes i Skjold Burne, Nørregade 20, samt ved indgangen. Entre 100 kr. og spisning 75 kr.

Den 5. april var vi klar til det 4. job.
Denne gang gik det igen løs i Rock For Voksne.
Forventningerne hos bandet var store.
Dels gik det godt på Mejeriet i Jystrup, og dels var der et andet lokalt band, TC Mann Band, til at varme op.
Prøv i øvrigt at udtale navnet hurtigt.
Vi havde på forhånd aftalt, vi skulle låne deres trommer, hvor vi til gengæld stillede vort PA-udstyr til deres rådighed.
Alt klappede som det skulle.

TC Mann Band gik på kl. 21.00 og skulle efter planen spille til ca. 22.30, hvorefter vi skulle på.
Her klappede det dog helt galt.
TC Mann Band kom så godt i gang med at spille så de glemte alt om tid og sted.
Efter kraftig opfordring, hvor de blev bedt om at stoppe kl. 23.05, overlod de scenen til os en halv time forsinket.
Vi kom på 23.20, hvor det kørte godt fra første nummer.
Klokken 01.00, blev sidste nummer spillet.
3 ekstranumre skulle der til, før vi fik lov til at forlade scenen.
En lang aften var dog endnu ikke forbi.
Gear slæbes ud i bilen. Gear køres til øvelokalet. Gear sættes på plads.
Alt var på plads kl. 03.00, hvor vi afsluttede aftenen på det lokale værtshus Valentin, hvor vi takkede med en yderst velfortjent fadøl.
Vi var hjemme igen ved 04.00-tiden.
I seng og sove og godt brændt ud den næste dag.
Oktober 2002 stoppede Dorthe desværre i bandet.
Ved samme lejlighed skiftede vi, igen enstemmigt vedtaget, Of Course-navnet ud til det bedreklingende navn 'COURZ.
Senere fortrudt af et enkelt bandmedlem, som gjorde et meget stort forsøg på at ændre det, hvilket lykkedes, uden min medvirken, i en noget længere fremtid.

"'COURZ"
2002
Gurli Larsen: Sang
Bjarne Okholm: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Hans Ole Larsen: Bas
Steen Jakobsen: guitar.

I marts måned 2003 var der igen bud efter bandet.
Lokale sogneforening i Ørslev havde arrangeret bal med alt hvad der hører sig til: Fællesspisning, fællessang og amerikansk lotteri.
Vi skulle starte ca. kl. 20.00 efter endt spisning.
Var noget bekymret for aftenen efterhånden som publikum trådte an iført stadsen. Var det virkelig et publikum, der gad høre/danse til musikken. Alle bekymringer blev gjort til skamme. Der var fuld knald på hele aftenen og det endte med 3 ekstranumre.

NÆSTE JOB

Bjarne havde skaffet et job i Kværkeby Idrætsforening.
De havde deres årlige afslutning den 1. november 2003.
Det var med spændt forventning, der skulle spilles i Kværkeby. Hvordan ville publikum, der var relativt ungt, reagere på musikken, som ikke lige var i tidens trend.
Den sædvanlige turnus med flytning af gear var ændret en lille smule i forhold til hvordan band'et ellers greb det an.
Vi mødtes i øvelokalet lørdag formiddag kl. 10.30 for at pille ned, køre ud, slæbe ind og stille op, så alt var klar til aftenen kl. ca. 20.00.
Bjarne havde arrangeret alt med transporten, men han blev brændt af i sidste øjeblik, så da Bjarne kom stormende kl. 10.30 ind i øvelokalet, kunne han kun sige, at alt hvad der var arrangeret med kørsel, var gået op i hat og briller.
Der skulle lige ringes op til et par af vennerne og familien for at redde dagen.
En venlig entreprenør i Kværkeby stillede velvilligt en stor, lukket kassevogn til rådighed.
Bjarnes nevø og svoger klarede hjemtransporten. Godt klaret trods alt.
Vi ankom til Kværkeby ca. 19.30, og var klar til at gå i gang kl. 20.00.
Da vi kom, var man hverken helt eller halvt færdig.
Ved sådan en afslutning skal der uddeles mange fidusbamser, holdes mange taler, sige mange tak mange gange, og sådan blev det ved indtil ca. 21.30.
Endelig kom vi i gang.
Musikken kørte og publikum var med på gulvet, når de nyeste numre blev spillet.
Da de gamle numre blev spillet, var gulvet næsten tomt.
Inden sidste sæt skulle spilles, var der et par stykker, der nævnte: "Skal vi se at blive færdige med sidste sæt, så vi kan komme hjem".
Ingen ekstranumre denne aften.
Der blev pakket bil og gear. Kørt hjem. Slæbt ned. Stillet op. Vi var hjemme kl. 3.30 næste morgen.

BANDET UDVIDES

Efter juleferien blev det nævnt det kunne være godt med en keyboard-/synth-spiller.
Musikken kørte udmærket, men lydbilledet kunne udvides betragteligt, når der var en keyboard mand med i band'et.
Som sagt, som gjort.
Der blev på aages og soundchecks website annonceret efter en synth/keyboard mand.
Der skete ikke noget i 2 uger.
Så kom der, som sendt fra himlen, en henvendelse fra Jens, der boede i Haslev og spillede i et lokalt band, der hed Proud Mary.
Via e-mail blev vi enige om en lytteaften i øvelokalet var på sin plads inden der blev foretaget noget andet.
Jens kom tirsdag aften, lyttede, syntes det var godt. Sagde at han faktisk havde sit gear med.
Var det noget han prøvede at spille lidt med? Helt fint med os.
Der blev sat grej op.
Der blev spillet. Det var en sand fornøjelse at høre hvor meget en synth fylder i lydbilledet.
Nogle få af de melodier, vi spillede, kendte Jens i forvejen.
Dem, han ikke kendte, var det godt at høre hvor hurtigt han fandt beatet.
Herefter var besætningen således:

"'COURZ"
2004
Jens Larsen: Keyboard
Gurli Larsen: Sang
Bjarne Okholm: Trommer
Søren Olsen: Guitar
Hans Ole Larsen: Bas
Steen Jakobsen: Guitar

Denne øveaften var den anden sidste før bandet skulle til Ørslev.
Søren foreslog Jens kunne tage med denne aften, da han var kvik til at fange melodierne.
Vi havde alle melodier på papir, og der var en del øveaften CD'er, hvor størstedelen af repertoiret var præsenteret.
Dette fik Jens overbragt fredagen før der skulle spilles i Ørslev.
Vi havde før spillet i Ørslev marts 2003.
Denne aften gik over al forventning godt, og allerede på daværende tidspunkt blev der spurgt om vi var interesseret i at spille ved eventuelle senere arrangementer.
Det udmøntede sig i Rock Ørslev, hvor meningen var at få publikum fra oplandet omkring Ørslev til at komme til de fremtidige arrangementer.

Dagen oprandt. Der skulle pakkes gear ned. Det skulle i bil. Det skulle køres. Det skulle pakkes ud. Det skulle stilles op.
Alt sammen noget vi efterhånden havde prøvet til hudløshed. Noget af det, der aldrig blev en fornøjelse. Alle hadede denne proces.
Var der virkelig ikke nogle flinke, unge mennesker, som kunne tænke sig denne tjans at pille ned, køre ud, stille op, og efter showet, pille ned, sætte i bil og køre til øvelokalet?
Nå ikke…., så må vi nok selv gøre dette igen fremover.
Da bilen, venligst udlånt af Dansk Jordtjenste, skulle pakkes, viste sig, at det var den forkerte bil.
Af uforklarlige årsager var dén bil, der var stillet til rådighed, fyldt til randen med entreprenørmateriel.
Der var dårligt plads til en trommestik.
Der skulle lige foretages et par hurtige telefonopkald. Så var den

lille sag ude af verden.
Gearet blev pakket på noget nær rekordtid. Så gik det i 2 biler hastigt af sted mod Ørslev.
Jens, der boede i Haslev, var mødt op til aftalt tid kl. 17.00. Bandet kom kun 20 minutter for sent.
Godt klaret trods alt.
Alt var opstillet til kl. 18.15. Der blev spillet brudstykker af et par numre for at kontrollere lydniveauet. Der skulle et par småjusteringer til med sangen, så var alt klar til start kl. 20.30.
Der var gratis mad og lidt vådt til musikken, som det nu hedder på de kanter. Det var en del af betalingen.
Der blev serveret:
Forret: Tunmousse. Hovedret: Godt og gennemstegt oksefilet med råstegte kartofler, grøntsager og bearnaisesovs.
Der var ikke så mange mennesker, som vi havde regnet med. Der var mødt ca. 40 op til spisning og der ville tilstøde flere til efter spisningen. I alt var der 50-55 mennesker.
Aftenen forløb fint.
Musikken kørte som den skulle.
Det var tydeligt at høre, at Jens havde gjort et virkelig godt stykke hjemmearbejde, da han fulgte fint med på keyboardet.
Efter Ørslevturen var der et par småting, der skulle rettes lidt til for fremtiden, foranlediget af et enkelt bandmedlem.
Der gik alt for lang pausetid mellem numrene. Når først folket har lettet røven fra stolene, er det bare med at holde fast og fortsætte.
Ret beset bør der slet ikke være nogle pauser mellem numrene.
Når det ene nummer er slut, tælles der for til det næste. Sådan skal det være fremover. Det virker lidt dumt, der skal diskuteres hvilket nummer, der nu skal spilles.

Der er altid lavet en sætliste. Den er ikke mere fast, end der kan ændres fra sekund til sekund, såfremt situationen kræver dette.
Det var bare ikke tilfældet den aften.
Små dumbemærkninger som: "Der tælles ikke for til næste nummer, før der er sagt tak til publikum" og så holde fast ved det.
Virker endnu dummere.
Sådan nogle banale biting virker meget frustrerende og gør, at der lægges lidt af en dæmper på spilleglæden, hvilket også tydeligt kunne fornemmes den aften
Denne "performance" var også lidt atypisk, da det var første gang Jens var med. Det var hans 3. spilleaften med bandet.
Efter 3 gange må man sige, at han gjorde det godt.
Nye numre blev indøvet. Det var numre i den mere bløde gruppe, og det betød, at de hårde klodser blev mere eller mindre lagt på hylden, til glæde for de fleste og til stor ærgrelse for en enkelt!
Musikken bar mere og mere hen i mod de stille ballader. Noget der passede de fleste medlemmer i bandet.
De nye numre havde denne spillestil, og det betød fra min side et mindre engagement i spilleriet, da jeg ikke havde særlig lyst til at spille lige netop den slags musik.
Men hva'…… Skulle lysten mangle, skulle det ikke gå ud over kvaliteten i musikken, så jeg tog det som en personlig udfordring at lægge et godt rytmespil i disse numre.
Det sidste jeg var med til var endnu et job ved Kværkeby Idrætsforenings årlige afslutning.
Dette job var, i lighed med sidste gang, foranlediget af Bjarne.
Selv om vi ikke havde de bedste oplevelser første gang vi spillede i klubben, sagde vi alligevel ja tak.
De fleste af bandmedlemmerne var ikke i tvivl om at det nok skulle gå godt.
Gear blev pillet ned i øveren. Gear blev slæbt i bilen. Gear blev sat op i Kværkeby.
Der blev holdt lydprøve. Alt fungerede som det skulle, og det store brag startede kl. 21.30.
Og hvad skete der så?? Der var ikke mange mennesker på gulvet. En frustrerende aften, hvor det tog virkelig lang tid at komme igennem sættene.
Endelig.
Sidste sæt
Sidste nummer.
Gider ikke mere.
Pak sammen. Hjem. Slut.
Jeg forlod bandet i slutningen af november måned 2004.

ET NYT OG BEDRE LIV STARTER

Ca. 1½ måned før jeg stoppede i 'COURZ, havde jeg sat flere annoncer på nettet.
Det var frugten af en tanke, der begyndte at spire i april-maj måned 2004, hvor jeg følte at tiden var inde til at prøve noget nyt og hvor jeg samtidig begyndte at blive lidt irriteret på og lidt træt af et enkelt bandmedlem, der op til flere gange mødte beruset op til øverne og absolut ikke var i stand til at spille noget som helst.

Ringstedguitarist søger band.... Vestsjælland 15/10-2004 Kl 22:57

Hej! Jeg er en rutineret og aktiv rytmeguitarist i Ringsted, der søger et etableret band (eller måske starte et) eller band'et, der kunne tænke sig at udvide med en ekstra guitar. Min spillestil er fortrinsvis John Fogerty, CCR, Status Quo, AC/DC, Steppenwolf, Deep Purple og andet god pop/rock.
Jeg er en "dreng" på 53 år og har alt gear'et. En fast øveaften om ugen og nogle få jobs om året er lige mig, da det primært er musikken og hyggen ved samme, der er den drivende kraft. Send en mail eller ring, hvis du/l er interesseret.

Kontakt: Steen Jakobsen - 57616504 - steenjakobsen@12move.dk

Der var mange henvendelser.
Den mest seriøse kom fra bandet Skæve Helligdage, som holdt til i Stestrup.
Den første mødedag blev fastlagt.
Gear blev slæbt op ad trappen på en 1. sal til et lille, lækkert øvelokale. Hele herligheden var i et gammelt mejeri, der lå ude på landet.
Her var der ingen fare for at forstyrre andre mennesker.
Den første aften gik med at jamme de sædvanlige og velkendte rocktemaer.
Det gik så godt, at der blev aftalt en øveaften ugen efter.
Gear blev pillet ned. Slæbt ned fra 1. sal og ud i bilen.
Det sædvanlige slæberi.
Af en eller anden uforklarlig årsag findes øvelokaler tilsyneladende kun i kældre eller på 1. sale
Næste øveaften gik noget bedre. Nu kendte jeg navnene på drengene, og vi alle begyndte at slappe noget mere af.
Efter 3 øveaftener var der en repertoireliste.
Ikke stor og prangende, men den var der. Noget at bygge videre på.
I januar måned 2005 kom endnu et nyt medlem til.
Jakob, en knægt på 23 år, der, med sin Yamahasynth Motif 7, kunne frembringe en hvilken som helst lyd.
Der blev på de efterfølgende øveaftener lagt mere vægt på sang og kor. Vi havde stemmer, der passede godt sammen.
Efter Jakobs ankomst blev der arbejdet noget mere seriøst med musikken.
Der blev gjort meget ud af lydniveauet, der, som næsten altid ved rock- og popmusik, blev højt, også for højt.
Alle de små nuancer, der var i musikken, druknede simpelthen i

styrken. Vi arbejdede seriøst med at få lyden bragt ned på et rimeligt niveau, så alt kunne høres. Det lykkedes faktisk.
2, 3 og nogle gange 4 stemmer blev lagt i koret. Det hele var ved at blive særdeles godt at høre på og spille til.
Der var mange udfordringer.
Hvad betyder det, da det netop er udfordringerne, der giver styrken i sidste ende?

JOB JUNI MÅNED 2005

I juni måned kom det første job.
Johnni havde kontakt med folk, der var med i bestyrelsen Liv I Stenlille.
Denne forening, har, blandt mange andre arrangementer, en årlig Open-Air festival, hvor kendte som ukendte kunstnere optræder.
Her fik vi muligheden for at lukke og slukke for Stenlille Festivalen.
En kanon oplevelse, da man får noget af et sidekick, når der er 3-400 publikummer, der kigger på en.
Alle sejl blev sat til fra vor side.
Lynhurtigt blev der lavet en sætliste bestående af 15 numre, som kunne udfylde en time.
Festen sluttede kl. 22^{00}.
Vi blev lovet 1 time selv om tidsplanen blev rykket lidt.
Dagen oprandt.
Vi mødtes lørdag eftermiddag i øvelokalet.
Skulle kun have forstærkerne med, da der var sat et mega PA-anlæg op med monitor og det hele, nok til at spille Idrætsparken op.
Tidspunktet oprandt hvor vi skulle på.
Aftalen var vi skulle starte kl. 21^{00} og spille 1 time,
Tidsplanen var dog skredet så meget vi først kunne komme i gang med at spille kl. 21^{40}.
Det betød ikke så meget, da vi var lovet 1 time uanset hvad der skete.
Da vi skulle i gang med at sætte gear op, kom de første problemer.
Jeg skal for god ordens skyld nævne der ikke var meget hjælp at hente fra lydfolkene.
Der var ingen strøm til Bo's og Steen's forstærkere.
Bo gjorde en del ud af at forklare lydmanden det var en el-guitar han spillede på og sådan en må nødvendigvis have strøm.
Den eneste kommentar, der kom fra lydmandens side, var: "Der er ikke mere strøm, så det må I selv finde ud af."
Rart med professionelle lydfolk, der er indstillet på at få tingene til at fungere.
Vi fandt selv nogle ledninger i lydfolkenes rodekasse, bortset fra Jakob.
Midt i al showet, havde han lykkeligt glemt alt om strømkabel til Yamaha'en.
En af musikerne fra Las Vegas kørte straks hjem for at hente et strømkabel til Jakob. Flot gjort!!
Efter ca. 15 minutters totalkaos, var vi ved at være klar til aftenens store show.
Vi gik i gang med sætlisten som aftalt hjemmefra. Da vi kom i gang, var den helt galt med lyden. Der var ikke styr på noget som helst.
Monitorlyden var elendig, vi kunne ikke høre hinanden, og det er det, der er formålet med monitor: Få den samme lyd på scenen som der kommer ud til publikum igennem PA'en.
Det betød vi lavede en hel del fejl, da vi ikke kunne følge med i hvad vi foretog os.
Nogle få publikummer bemærkede da også dette.
De kunne tydeligt høre, der var noget galt med lyden.

Nå, men helt ad helvede til gik det ikke.
Åbningsnummeret Walk Of Life, Dire Straits, kørte som det skulle og jo længere vi kom frem i sætlisten, jo mere rolige blev vi.
Det kørte ganske godt, så vi kløede godt på.
Det var sjovt at stå der med 3-400 mennesker, der kiggede op på scenen. Det gav noget af et kick, der satte hele systemet i gang.
Som før nævnt var vi blevet lovet 1 time uanset hvad der skete med tidsplanen.
Men! Klokken 22^{00} trådte showmasteren frem og forkyndte, at det var slut. Festen var forbi. Skæve Helligdage havde spillet deres sidste nummer, på trods af at vi kun var nået ca. halvvejs i sætlisten.
Øv, surt show!!!!
Vi burde have påkrævet vor ret til den time, vi var blevet lovet, men det var der ingen af os, der tænkte på i dette øjeblik.
Heldigvis var der nogle publikummer, som bad om ekstranummer. Så fik vi da muligheden til at spille et ekstra nummer.
Hele seancen blev optaget på DVD.
Ved gennemsynet kunne vi konstatere, at de fejl, der blev lavet på scenen, var ikke så tydelige mod publikum.
Tvært i mod, så kørte det bare næsten perfekt, når vi ser bort fra lydfolkenes præstationer eller mangel på samme!
Efter "The Big Show" blev det tid til at pakke gearet sammen og køre det til øveren igen.

Ind i bil. Køre. Ud af bil. Op på 1.salen.
Slæberiet vil ingen ende tage.

JOB 11. MARTS 2006

Igennem Johnni blev vi spurgt, om vi var interesseret i at spille til et **LIS**-arrangement (**L**iv **I** **S**tenlille) den 11. marts 2006.
Det var de samme personer, der havde arrangeret Stenlille-Open-Air i juni måned 2005.
Så vi havde ikke trådt helt ved siden af denne aften.
Der bliver nok at gøre i øveren de næste 6-8 gange.
Numrene skal bare sidde i skabet.
Desværre blev arrangementet aflyst på grund af manglende tilslutning, men vi da i det mindste en helvedes fart stablet en god og brugbar sætliste på benene.

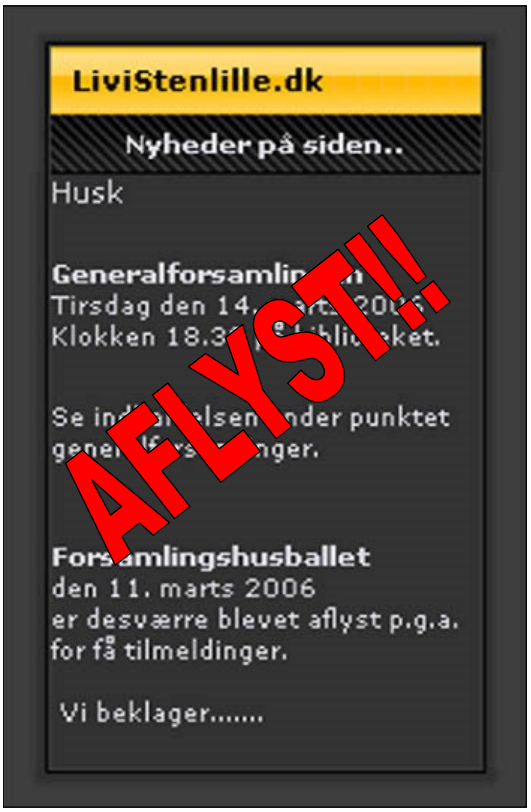

Sorø Avis

Bolchekogning fodbold og "Skæve Helligdage"

8. maj, 2006 - 15:00

Lørdag den 13. maj er alle sejl sat til, når Assentorp Camping i Stenlille er vært for Camping Caravanen

JOB 13. MAJ 2006

Assentorp Camping afholdt i år Camping Caravanen med alt hvad der hører sig til:
Is, pølser, øl, sodavand, bolchekogning, øl, morgenbord, slik, øl, konkurrencer for store, øl, konkurrencer for små, øl, grillmad og til sidst musik, øl og dans.
Det var med spændt forventning vi tog af sted til dette job.
Vi havde aftalt med Henrik, vi skulle spille 2 sæt á 45 minutter.
Vi fik hurtigt stablet en brugbar sætliste på benene og øvede på samme.
Desværre var Jakob ikke med, så vi spillede i en amputeret classic-rockband udgave.
Allerede her måtte vi si nogle af vor stærkeste numre fra, da netop Jakob sang lead i disse numre.
Der blev øvet de næste 4 øveaftener, så vi kunne være klar til den store finale den 13. maj 2006.
Dagen oprandt, og vi drog af sted mod Assentorp Camping, hvor vi blev modtaget af Henrik.
Vi gik i gang med at stille gear op, og der blev lavet en kort lydprøve, der gik fint.
Da vi var færdige med det, kunne vi konstatere, vort PA-anlæg fungerede fint, men monitorsystemet var ikke helt optimalt.
Her trådte Henrik så ind i billedet.
Han var gammel musiker, lyd- og diskotekmand.
Han foreslog, vi kunne låne et par bundkasser til PA-en og en lille sølle forstærker på 2x400 watt til monitoren, så inden vi kunne nå at sige ja tak, rullede en lastbil ind spækket til randen med alt muligt PA-udstyr.
Alt blev sat op under Henriks kyndige vejledning.
Sådan!
Nu stod vi med et gear, der var kraftigt nok til at spille KB-Hallen, eller endnu større, op.
Vi aftalte, mod at spille på Assentorp Camping gratis, kunne vi bare låne løs af PA-udstyret efter behov.
Vi fik 500,00 kr. hver for den aften.
Målt i timeløn ville enhver fra Polen eller Letland være vildt benovet over at kunne score 50,00 kr. i timen, men heldigvis gør vi det ikke for pengenes skyld, så var vi alle endt på fattiggården for mange år siden.
Inden vi skulle på, blev vi enige om at spille 3x½ time i stedet for 2x¾ time, dels for at trække det hele lidt, da der var diskomusik i pauserne.
Starten gik kl. 21.15 og det hele kørte.
Vi var velforberedte. Vi var spændte. Vi var klar til at yde vores bedste.
God lyd på PA-en, god lyd fra baggearet fra den af os der brugte dette, og et publikum, der bare skulle more sig og have det sjovt de næste par timer i bedste campingånd .
Uden at være grov kan det bedst beskrives som typiske familier fra det københavnske Nørrebro, der var kommet på landet i weekend'en. Det skulle fejres med en ordentlig mængde fadøl til alle.
Der var godt fyldt op med publikummer. Der var plads til 108 deltagere, og alle pladser var udsolgt.
Af de sjove oplevelser skal jeg nævne én:
Vi spillede Rabalderstræde af Gasolin hvor omkvædet er følgende og sunget af Jan Animal: "Hvis du vil ha' mig, så kom og ta' mig".
Et kvindemenneske, godt op i alderen og godt stegt, tog det helt alvorligt. Begyndte på alle fire at kravle op på scenen til Jan.
Her måtte vi bede om, hun kravlede til sin mand i stedet for til Jan!
Det havde hun ikke lige lyst til, men efter et par forgæves besøg måtte hun trække sig tilbage.
Der var også et godt stegt mandlig publikum, der spurgte om vi ikke nok ville spille Smoke On The Water.

Trætte musikere, der piller gear ned efter en god og sjov aften på Assentorp Camping!

Jeg kunne introen og lovede at spille den inden vi gik i gang med sidste sæt.
En anden og ligeledes godt stegt publikum, spurgte om vi kunne spille Money For Nothing af Dire Straits.
Bo lovede at spille introen inden vi startede på sidste sæt.
Sidste sæt kom, og vi spillede de lovede introer.
Ikke et øje var tørt, da der skulle spilles luftguitar til Smoke On The Water og Money For Nothing.
For mit vedkommende, fik jeg suset den aften i soloen til Keep Your Hands To Yourself.
Jeg skal rigtig mange år tilbage i tiden, før jeg sidst har haft den fornemmelse.

JOB 24. JUNI 2006

Så kom det 3. job i bandets historie.
I april måned 2006 spurgte vi LIS om der var muligheder for at spille til LIS Open Air den 24. juni 2006.
De havde haft os i tankerne hele tiden, vi var bare kommet før dem med vores forespørgsel.
LIS ville gerne have vi åbnede festen fordi vi leverede varen, som de skrev til os.
Det var pæne ord at få med på vejen, vi mente dog et tidspunkt midt i det hele ville være bedst for os, så efter et par mails fik vi tidspunktet der var kl. 15.00 - 15.50.
Vi fik 50 minutter on stage, hvor vi sidste år fik ca. 30 minutter.
En anden god nyhed var, at lyden i år ville være væsentlig bedre end sidste år. Der skulle heller ikke så meget til for at hæve kvaliteten bare lidt: Andre og mere professionelle lydfolk.
Vi skal på lige efter Mek Pek Åh Abe.
Et godt tidspunkt, da der helt sikkert stadig er mange mennesker på pladsen.
Og ikke at forglemme: Mek Pek kan da sagtens bruges som opvarmning til Skæve Helligdage.
I år så det ud som om det hele ville klappe som det skulle også publikum. Vi kunne kun glæde os til den 24. juni 2006. Sætlisten var på plads, da vi kunne spille det hele i søvne.
Der var mange folk back stage. De var meget flinke og hjælpsomme. Vi skulle ikke røre ret meget ved gearet, næsten det hele blev kørt på plads af dem.
I det hele taget var denne udgave af Stenlille Festivalen meget mere gennemtænkt og gennemført i forhold til sidste år.

Lyden var OK, der var masser af strøm, og hjælpsomme folk. Sætlisten var OK, det kunne ikke gå galt.
Starttidspunktet blev en time forsinket i forhold til tidsplanen, hvor vi skulle på.
Gearet blev kørt i stilling. Vi kiggede lige ud på festivalpladsen og her fik vi noget af et kick!
Vi kunne godt se, da vi var på pladsen for at høre Mek Pek, der var mange mennesker, men at der var så mange, ca. 2.000, kom lidt bag på os, da vi stod on stage og kiggede ud over pladsen.
Som Bo spurgte: "Er i nervøse? - Næh, vi er spændte!"

At stå på scenen og se ca. 4.000 øjne, der stirrer op på én, er noget af en oplevelse.
Det havde jeg aldrig prøvet før, så kroppen var i fulde omdrejninger lige inden vi startede.
Jakob skulle synge for med Hvis din far gi'r dig lov.
Han kunne ikke rigtig komme i gang. Der gik nogle øjeblikke inden de forløsende kom ud over læberne.
Da de endelig kom, kørte det hele som det skulle.
Vi var i gang, det kørte og vi blev helt høje af musikken, der bare kørte.
Det er utroligt som tiden hurtigt går, når vi er på og det går godt.
1 time føles som om det kun var 10 minutter.
Da det hele var slut, gearet pakket ned og puttet i bilerne, fik vi tid til at sunde os lidt oven på begivenheden.
Vi fik utroligt mange positive tilkendegivelser, da vores sæt var slut.
Nå ja, der var måske lige et par af publikummerne, der ikke var særlig imponeret, et par stykker fra det gamle Ringstedband var dukket op. Det kan jo skyldes så mange ting…….

Back Stage lød ordene: "Det var godt klaret, I var klart meget bedre end sidste år".
Det er der ikke noget at sige til. Vi har haft et helt år til at gøre tingene bedre.
Vi fik også et par velmente ord fra bandet New Las Vegas, der on stage roste vor version af Dire Straits: Sultans Of Swing.
Så kan det vist ikke blive meget bedre.
Nå, men tilbage til Stenlille da vi lige skulle høre Henning Stærk med band, der leverede varen.
Han havde nogle meget skrappe, unge musikere til at bakke ham op.
Det var helt tydeligt, at de kunne meget mere end det, de præsterede den aften.
Herefter hjem med en stor oplevelse i baglommen.

JOB 7. OKTOBER 2006

Den 7. oktober var der igen bud efter Skæve Helligdage.
Denne gang var det et lukket privatarrangement i Holbæk, hvor vi skulle spille til en 40-års fødselsdag.
Der var ingen panik med hensyn til numre på listen.
Repertoirelisten bestod af 39 numre, 4 blev sorteret fra, så vi havde 35 stk. af slagsen lige til at fyre af.
Henrik fra Assentorp Camping, der var lyd- og diskomand helt ud til fingerspidserne, var igen på pletten med udlån af gear og indstilling af lyd. Inden vi fik set os om, havde vi 2x700 watt på PA'en med subwoofer og det hele.
Kanon lyd, skulle jeg hilse og sige, øhh næsten for meget.
Aftenen gik over al forventning, der var gang i den lige fra det første nummer.
Det var en yderst fornøjelig aften, hvor vi efter 3 ekstranumre kunne lukke og slukke festen kl. 01.00.
Godt udbrændt skulle vi den sædvanlige turnus igennem: Slæbe, slæbe, slæbe, slæbe OG slæbe…

TIDEN EFTER HOLBÆK

Efter Holbæk var vi igen på banen i øveren.
Nye numre blev indøvet så vi nu havde 42 numre på listen.
Bortset fra det, skete der ikke meget i resten af året.
Julen nærmede sig. Vi holdt en lille juleferie og startede op igen med fornyede kræfter i januar 2007.
Det var i november 2006 måned jeg købte mig en ny guitar.
En Epiphone DOT-335 i cherryred.
Det er nok den bedste guitar, jeg har haft til dato. Forholdsvis tyk og sprød lyd i lyden.
Kan spille alt fra pop til stinkende rock.
Jeg har en Strat og en Epiphone Les Paul Studio.
Sidstnævnte er en rigtig rockguitar, der tonser tyk lyd derudaf.
Så skal der spilles heavy, er det dén, der skal bruges, men nu er det jo ikke ligefrem heavynumrene, der præger Skæve Helligdages repertoireliste, så Les Paul'en er foreløbig trådt lidt i baggrunden og nyder sit otium i kassen.
I dag bruger jeg DOT-335'eren 80%, hvor Strat'en har de beskedne 20%.
Dire Straits numre kan jo ikke spilles på en DOT-335.

NY ØVER

I januar skiftede Jan job.
Jan var ansat i den virksomhed, der beredvilligt gennem flere år havde lånt øvelokale til Skæve Helligdage. Det kunne godt være, at der ville komme et problem med ny øver.
Det skete ikke. Vi fik uden problemer et andet øvelokale i samme bygning, det var jo helt perfekt.
Lokalet viste sig faktisk at være bedre end det gamle.
Det gamle øvelokale havde skråvægge og tæppe på gulvet.
Det i sig selv var godt nok, for det var ret hyggeligt at være i, men skråvæggene tog en del gulvplads og tæppet dæmpede lyden meget, som vi senere fandt ud af.
Det nye lokale er firkantet uden gulvtæppe og hvad skete der med lyden?
Den klinger fint igennem, alt står noget mere klart og tydeligt og, ikke mindst, volumenknappen på mixeren røg ned på under det halve af, hvad vi ellers var vant til.

JAKOB STOPPER

Der var også en anden og kedelig hændelse, der gjorde vi blev amputeret fra 5 til 4 mand.
Jakob stoppede i bandet.
Det var meget ærgerligt, da han var frontfigur i flere af numrene, dels med sin gode stemme og dels med sit unikke spil på tangenterne.
Nu skal vi 4 bare klø på. Nogle af numrene må sættes i standby, indtil der dukker en ny keyboardmand op.
Indtil videre gør vi ikke noget stort ud af at finde en ny erstatning for Jakob.
Set i historiens bakspejl er der mange bands, der har klaret sig ganske udmærket med en 4-mands besætning.
Hvis det endelig er, har Bo og jeg hver et keyboard stående. Vi kunne på skift lægge et par akkorder hist og her på udvalgte numre.
Det er altid rart at kunne spille på flere strenge.
Som rosinen i pølseenden hvad uheld angik, var Bo så uheldig at brække vristen i en hidsig badmintonkamp.
Det satte os yderligere nogle step tilbage, da vi ikke kunne spille med fuld besætning gennem 4-5 uger.
Man må sige, at Bo er en ret uheldig mand.
Først en brækket vrist, der kræver adskillige kilo af gips på benet for at alt kan gro fint sammen igen.
Det næste var da han gik derhjemme og telefonen ringede.
Den skulle jo tages. Der skete det, han med den raske fod banker lilletåen ind i et bordben, så den brækker.
Meget uheldigt, men på den anden side, hvis det skal gå galt, kan man lige så godt tage det hele med det samme.
Februar og det meste af marts måned gik før vi for alvor kom i gang, og da vi endelig kom i gang, var det som om gnisten manglede.
Vi kunne ikke mande os op til de præstationer, vi tidligere havde lavet før Bo blev syg.
Vi aftalte, vi hver især skulle have 2-3 numre med efter eget valg til øveaftenerne, så sætlisten kunne blive udvidet og lukke de huller, der var efter Jakobs udtræden.

Der skete absolut intet. Vi stod bare og spillede de gamle og efterhånden hårdt prøvede numre, som vi, på det tidspunkt lidt ubevidst, var ved at køre lidt trætte i.
Sådan gik det 2-3 øveaftener.
Vi stod i stampe, kunne ikke rigtigt komme videre, kunne ikke komme op af det hul, vi var sunket ned i.
Vi kunne bare ikke rigtig forstå det hele.
For et år siden havde vi, de samme mennesker, spillet på Assentorp Camping's sommerfest.
Vi var de samme 4 mennesker, der dén aften havde fået en meget positiv og super oplevelse at spille.
Jakob var desværre forhindret i at være med den aften.

JOHNNI STOPPER

Som en konklusion på det hele, stoppede Johnni sit virke i Skæve Helligdage. Det var med blødende hjerte han sagde stop, men da han i forvejen spillede i et andet band, der havde ambitioner om at komme ud og spille 20-30 jobs om året, så han ingen anden udvej end at stoppe i Skæve Helligdage.
Han ville komme til at savne SH, da vi altid havde noget at snakke om og socialt fungerede perfekt sammen.

EFTERLYSNING

Nu måtte vi i gang med at efterlyse en bassist. Jeg satte nogle annoncer på aage og soundcheck's hjemmesider.
Allerede dagen efter var der kontakt.
Palle Bas fra Køge var interesseret og ville gerne komme til et lille gig den efterfølgende øveaften.
Palle kom, spillede en god bas trods der var et par numre han tilsyneladende ikke kendte.
Det kunne vi ikke rigtig høre, for han var god til at fange beatet med det samme.
Desværre var vor stil ikke noget for Palle, han takkede pænt nej til at fortsætte i bandet.
Han ville hellere koncentrere sig om et nystartet Procul Harum Project.
Samtidig med efterlysningen af en bassist, kastede jeg en annonce på en keyboardmand på nettet.
Her var der lynhurtig reaktion fra Thomas, der bor i Holbæk.
Han var meget interesseret i Skæve Helligdage, men da vi fik pejlet os lidt ind på hinanden, fandt vi ud af, at Skæve Helligdage nok ikke var det band, han skulle slå sine folder i.
Thomas har en meget omfattende gearliste, der skal finansieres, så det han var interesseret i, var et band der have 30-40 velbetalte jobs om året.
Det kan man så ikke lige sige om Skæve Helligdage.
For os er musikken, det sociale og nogle få jobs om året, typisk 3-4 stykker og hvor afregningen i kontanter ikke er det afgørende, men at give os og publikum en god oplevelse.
Vi fik en henvendelse fra en bassist mere.
Historien kort er, at Klaus Johansen spiller i bandet The Hicks sammen med Niels Arboe Jakobsen.
Klaus kom til en øver og det var så det.
Han havde ikke lyst til at være med.
Det viste sig efterfølgende, at han, udover The Hicks, også var med i et band i Skelskør.
Han så muligheden i SH for måske at spare den lange køretur til Skelskør 1 gang om ugen.
Sådan gik det ikke.
Vi fortsatte indtil sommerferien i den sædvanlige amputerede form uden at komme videre.
Vi havde visionerne, vi havde mulighederne.
Vi fik bare ikke brugt nogle af delene.

NYT ØVELOKALE

Midt i det hele kom der en trist meddelelse.
Ejeren af vort øvelokale havde 1. september solgt hele herligheden.
Den nye ejer var absolut ikke interesseret i, vi stadig havde øvelokale på mejeriet.
Vi var nødt til, meget mod vores vilje, at forlade den gamle og veltjente øver.
I den forbindelse kom jeg til at tænke på et lokale, der lå i Roskilde.
Jeg havde været til en reception hos min gode og gamle kunde siden 1974.
Han viste mig rundt på sin nye ejendom, og da vi kom til et stort lokale på ca. 60 m2, der lå på 1.-salen, tænkte jeg: "Hold kæft en øver, der kunne være her".
Det var med dette i baghovedet, jeg straks kontaktede vedkommende for at høre, om der var muligheder for at leje lokalet.
Det var intet problem. Vi fik et tilsagn med det samme. Huslejen blev aftalt til 400,00 om måneden for den smule strøm, vi brugte. Hvis elmåleren løb løbsk, kunne de 400,00 altid diskuteres.
Fine forhold, så glæden blev stor, da jeg kunne fortælle gutterne at øveren var reddet fremover.
Gearet blev flyttet fra Kr. Eskilstrup til Roskilde den sidste weekend i juli 2007.

NY KEYBOARDMAND

Niels Arboe Jakobsen, nævnte et par gange efterhånden, kontaktede mig og spurgte om vi stadig var interesseret i en keyboardmand, da han kendte en.
Vi sagde ja tak med det samme.
Den nye keyboardmand hed Karsten Jacobsen, og nej, vi er ikke familie trods efternavnet.
Karsten var med til flytningen af gearet.
Han var en ualmindelig sympatisk fyr, der faldt ind i jargonen allerede fra den første time.
Vi var alle begejstret, nu kunne det kun gå fremad.
Johnni, der var stoppet i maj måned, havde stoppet spilleriet i det andet band, så han kom hjem igen.
Nu kunne det kun gå fremad.
Nyt øvelokale, nye tider, hvor vi kunne få lagt de gamle dage bag os.
Tiden i Kr. Eskilstrup blev ved med at spøge som de gode gamle dage.
Bandet havde en enkelt øver uden mig, da jeg var på sommerferie i Grækenland og først kom hjem til den første øver 30. august 2007.
Så kunne vi endelig gå i gang for alvor.
Bassen og keyboardet var på plads, så der var kun én vej: Fremad!
Karsten er uddannet musiklærer med undervisning.
Han meldte desværre fra efter nogle få øvere på grund af personlige omstændigheder.
Nu stod vi igen uden keyboard, der var nødvendigt for at fylde ud.

VI SKAL VIDERE

Øveaftenerne i september var heller ikke særlig inspirerende.
Dels var Johnni ikke med 2-3 gange, Jan kunne ikke en enkelt gang og Bo var også væk en enkelt aften.
En aften var der kun Bo og mig.
Den aften kom vi til at snakke om, hvad vi egentlig ville med musikken.
Rent genremæssigt ligger Bo og jeg tæt op ad hinanden.
Vi kan begge godt lide den lidt tungere og melodiske side af rockgenren, hvor Johnni og Jan mere var til den lettere del af genren.

Skæve Helligdage er stoppet som band.

Bandmedlemmerne er, efter en god og meget positiv snak i slutningen af oktober 2007, blevet enige om at "lukke biksen". Dette skyldes ene og alene bandmedlemmernes forskellige musiksmag, der for alvor kom til udtryk i oktober måned 2007. Vi har haft en meget åben og ærlig dialog i bandet om hvad musik vi hver især vil spille. Dette har så udmøntet sig i en opløsning af bandet.

Socialt har vi været et yderst velfungerende band, så det er ikke uden vemod, at vi har måttet træffe denne tunge beslutning, men da det er vor "dyrbare" fritid vi bruger på vor hobby= glæden ved at skabe og spille musik, skal det være sjovt at spille og for at det hele kan fungere optimalt, skal alle i bandet brænde for den musik, der spilles. Det har det knebet lidt med det sidste halve år, så intet er, set med samtlige bandmedlemmers øjne, mere naturligt end at slukke lyset og lukke festen mens tiden endnu er til det.

Johnni, (bassist), der kom tilbage efter en kort "udlandstur", og Jan (trommer) brænder mere for den lettere popgenre. Bo og Steen er til den lidt hårdere "old-school-rock" blandet med de nye navne inden for genren. Det er den enkle og ærlige forklaring på bandets opløsning.

Vi har som band haft mange gode oplevelser i øveren og live på scenen. Stenlille Festivalen har vi spillet på to gange, hvor året 2006 nok var den største oplevelse.
At spille for 2.000 publikummer og få ros af det næste band for vor version af Sultans Of Swing kan ikke forklares. Det skal opleves. En sommerfest på Assentorp Camping hvor det hele gik op i en højere enhed og hvor alle kunne føle "suset" kan heller ikke forklares. Det skal opleves.

Vi siger tak til de mennesker, der har støttet os gennem tiden.
Hvem ved? Måske opstår Skæve Helligdage i en anden konstellation i den nærmeste fremtid.

EVALUERING AF SKÆVE HELLIGDAGE

I oktober fik vi os en god snak i en meget positiv ånd.
Jan sagde direkte til os, hvis han fik et tilbud om at spille i et dansk-topband, ville han sige ja tak med det samme uden at have skrupler over for os andre.
Johnni var også kørt træt i spilleriet.
Bo og mig ville meget hellere spille rock, så løsningen på det hele, med alles samtykke, blev en opløsning af bandet.
Bo og jeg fortsætter i et nyt band, som kommer til at hedde Rock-Bandet.

NYE FOLK KOMMER TIL

Vi søgte nye folk på soundcheck og aage.
Inden for 2 døgn fik vi 3 henvendelser på trommesiden.
Der var en gut, der hed Steen fra Køge.
Han var meget hooked på ideen med at spille old-school-rock.
Han kom til en lille øver.
Han fulgte godt med, trods han ikke havde spillet på trommerne siden april.
Jeg havde så første rigtige øveaften med Steen tirsdag, den 20. november 2007. Bo var på ferie, så der var kun Steen² til den første rigtige øver.
Det er en aften jeg sent vil glemme.
Her blev der for første gang i mange år spillet rock med fuld skrue og for pokker nogle trommer: Steady og kontant!!
Ikke et øje var tørt og det var tydeligt at se, at vi begge nød det i fulde drag.
Brudstykker af Led Zeppelins Imigrant Song, Free's Allright Now og meget andet fra samme skuffe blev spillet.
Efterhånden som aftenen skred frem, blev vi begge mere tændte, og efter en snak på et par timer, var vi begge rørende enige om at dette projekt, vi var i gang med at starte op, var det eneste rigtige. Sådan!

NU KØRER DET FOR ROCK-BANDET

Den sidst ankomne i Rock-Bandet er John på bassen.
Nu er vi fuldtalligt og klar til at klø på.
Han er, sideløbende med Rock-Bandet, med i bandet Uplight fra Kalundborg.
Han havde tilsyneladende de samme problemer i dette band, som Bo og jeg havde i Skæve Helligdage, nemlig passionen, der hedder ROCK.
Allerede efter den første øver, hvor alle 4 var på i den 1. uge i december 2007, følte vi alle, at det projekt, vi nu havde gang i, var PROJEKTET, vi alle mere eller mindre havde drømt om.
Der var overhovedet ingen diskussion om musikken og stilarten.
Der blev bare spillet, så ikke et øje var tørt.
Skønt at være rock-musiker!!!

Grovskitse til Rock-Bandet's webside

John Rosenquist

Den første øver, vi havde sammen, var en helt igennem fantastisk oplevelse.
Vi blev enige om at stoppe ved 22.00-tiden, da der alt andet lige var ca. 70 km forude for John inden han var hjemme.
Kl. 22.00 var John's gear pakket ned og var klar til afgang mod Kalundborg.
Jeg startede tilfældigt riff'et til Black Night med Deep Purple.
Der gik ikke mange sekunder, før John pakkede sit gear ud igen og deltog i spilleriet.
Ja, der røg den tidsplan for dén aften.
Nu var vi virkelig i gang for alvor.
Ret imponerende havde vi efter 3-4 øveaftener allerede 8 numre på listen, der blev spillet yderst hæderligt, når den korte tid tages i betragtning.

LEADSINGER M/K

Nu var det på tide at få en leadsinger m/k til bandet.
Bo har, samtidigt med guitarspillet, sunget leadstemmen til de fleste numre i det tidligere band, så med opstarten af Rock-Bandet så han muligheden i at slippe for syngeriet, hvis/når vi fik en leadsinger på.
Vi søgte de sædvanlige steder, og på forbavsende kort tid fik vi en del henvendelser.
Pudsigt nok var de fleste henvendelser fra piger i alderen fra 19 til 46 år og 3 henvendelser på drengesiden, hvor alderen spændte fra 25 til 35 år.
Vi har på nuværende tidspunkt haft 3 m/k-emner med på en øveaften.
I modsætning til andre bands, hvor mulige bassister og sangere kun får 1 time inkl. op- og nedpakning af gear til rådighed, har vi haft alle med, hvor de hver for sig har haft hele aftenen til rådighed.

Bo Jensen

Det drejer sig jo ikke kun om det sangmæssige, men i lige så høj grad om det sociale samvær.
Uden det sidste fungerer det bare ikke.
Desværre har vi endnu ikke fundet den rigtige endnu.
Vi havde en seriøs kvindelig sanger, som hoppede fra i sidste øjeblik, med en, syntes jeg, perfekt beskrivelse af hvad vi dybest set har brug for: En mandlig sanger med ordene: "Den musik, I spiller, er mandehørmende rock, der lugter langt væk af motorolie og lovpriser kvinderne!"
Ja, så enkelt kan det siges, men helt give hende ret vil jeg ikke.
Der findes rigtig mange kvindelige forsangere med energi og råstyrke.
Et godt eksempel på dette er det canadiske band Lee Aaron, så det skal nok lykkedes at finde frem til den rette.

Steen Ekgreen

Steen Jakobsen

ALLE ER MED OG PÅ

En af de mange positive ting ved netop dette band er at alle er med og på fra det øjeblik stikket er sat i.
På nuværende tidspunkt er der 16-18 melodier og nye emner på listen.
Vi er ret omhyggelige.
Bruger gerne en halv øveaften på et tema eller en outtro, der ikke rigtig vil sætte sig.
Til sidst lykkedes det, og tingene sidder lige i højrefoden, som de skal.
Alle kommer til tiden nogle endda før tid.
Tidspunktet for fyraften overskrides den ene gang efter den anden, og ikke noget piveri med "nej, dén der gider jeg sgu' ikke spille".
Det er en sand fornøjelse at kunne spille sammen med 3 drenge, hvor vi har været heldige: Alle har den samme musiksmag.

NU MED LEADSINGER

Yes!! Så lykkedes det endelig at få en leadsinger til bandet.
Daisi Bøhm, Ringsted, er nu med i Rock-Bandet.
Sideløbende med os er hun, sammen med John, en fast ingrediens i bandet Uplight, der holder til i Kalundborg.
Hun havde hørt meget godt om Rock-Bandet af John, så, selv om hun ikke så sig selv som en rock-tøs, gik der ikke mange halve kvarter den første aften hos os, før hun var en fast del af besætningen i Rock-Bandet.

Daisi Bøhm

Nu har vi en, der kan tage sig af lead-sangen, så Bo kan blive aflastet.
Der er enkelte numre, hvor Bo har føringen. I de tilfælde synger Daisi kor.
Lang tids søgen efter en leadsinger er nu slut, så vi kan koncentrere os om at komme videre for alvor.

BANDET GÅR SHOP-AMOK

I marts måned 2008 valgte jeg at sælge min sorte og opdaterede Fender Stratocaster.
Guitaren spillede fint, der var intet i vejen med den.
Den var lækker at spille på, da jeg havde brugt en del timer på at trimme den bl.a. ved at sænke strengene i sadlen.
Jeg var blevet træt af lyden, syntes den var for tynd og spinkel.
I stedet valgte jeg at købe en Epiphone SG-61 i Cherryred.
Epiphonen er udstyret med 2 humbucker PU'er.
Disse PU-typer har en noget tykkere og federe lyd end singelcoil PU'er, der sidder på en Stratocaster.
Så væk med Fenderen, der blev solgt til en gut i Århus.
Den blev pakket så godt ind, at den selv kunne sejle til Århus, hvis vindretningen var den rigtige.
Han fik en god guitar.

I dag er min samling af Epiphones følgende:
Akustisk westernguitar anno 1972 uden en skramme
Les Paul Studio Winered
DOT-335 Cherryred
SG-61 Cherryred.

Men festlighederne stopper ikke her.
John kom en aften stolt med sit nye legetøj. Han havde købte en Hartke Bastop HA-3500. En lille heftig 350Watter sag, der, sammen med hans 2 Hartkekabinetter (4x10" - 1x15"), som ingenting kunne spille en større sal op.

Den næste i rækken var Bo. Han syntes så godt om lyden i mine Epiphones, så han købte sig en Epiphone Les Paul Costum Ebony.
En flot guitar med en kanon lyd.
Stolt var Bo, da han ankom til øveren med sin nye Epiphone.
Den blev beundret af alle.
Lidt ud på aftenen, da der skulle spilles en solo, begyndte problemerne at melde sig.
Når E+H strengene blev bendet ved 12. og 13. bånd, døde strengene.

Det viste sig, at de sidste bånd var for høje, så strengene slæbte på.
Det var noget skidt, så efter et par dage blev guitaren byttet til en anden ny af samme type.
Nøjagtig det samme skete med den nye guitar.
Bo var knust. Sikke noget lort, der ikke fungerede, som det skulle.
Her vil jeg give Bo ret.
De to Epiphone-guitarer var noget lort, ja rent ud sagt nogle skodguitarer.
En guitar, der koster 5.000,00 kr. skal spille ordentlig uanset hvilket fabrikat det er.
Så kan der snakkes nok så meget om hvilken spillestil den enkelte guitarist har, om der kan/skal bendes på strengene eller ej!!!!
Bo afleverede guitaren igen med tak for lån.
Herefter var der stille et par dage omkring ny guitar til Bo.
Ved næste øver var Bo tilbage storsmilende, glad og stolt.
Han havde efter 2 dages kraftige overvejelser, et sug i maven og et sug i pungen, gjort det eneste rigtige:
At købe sig den guitar, han inderst inde allerhelst ville have:
En Gibson Les Paul Standard i farven Ice Tea.
Jeg må give Bo ret.
Dette instrument er guitaren.
Ingen kopi kommer til sin ret, når man har set og spillet på den originale vare.
Den næste, der rørte på sig hvad nyt angik, var endnu en gang John.

Han var blevet lidt træt af sin båndløse Fender Jazz Bas.
Ved et tilfælde var han faldet over en, der havde en Ibanez 5-strenget BTB bas til salg.
Sælger boede i Århus og køber bor i Kalundborg, så hvad var mere nærliggende end at tage et lille smut over vandet for at se på herligheden.
Resultatet blev en direkte bytter, så var det hjem igen til Kalundborg og have bassen med til næste øver.

Jeg må indrømme, at Ibanez bassen er noget mere fast i bunden end Jazz Bassen. Jeg er ellers svoren tilhænger af Jazz Bas, men efter at have lyttet til Ibanez'en må jeg revidere min opfattelse.
Den sidste i rækken er Steen E.
Han har købt et nyt Yamaha Tour Costum trommesæt i farven sunburst.
Han har endnu ikke fået sit sæt leveret. Det kommer først i næste uge, det bliver spændende at høre lyden.
Det gamle og veltjente Mapex sæt får lov at fortsætte en enkelt øver endnu inden det skal pensioneres.

GODE ØVEAFTENER

Øverne blev bedre og bedre.
Vi havde alle fornemmelsen at vi alle var på rette spor.
Forholdsvis svære numre med Red Hot Chillipepper som Dania California og Californication var gode eksempler på kombinationen af godt hjemmearbejde og energien i bandet.
Disse 2 numre sad næsten lige i skabet efter 3 gange øvning. Fantastisk, vi måtte næsten knibe os selv i armen for at tro, det ikke var i en drøm.
Så efter 2 måneder med 5-mands besætningen var der 25 numre på sætlisten, der alle blev spillet mere end hæderligt.
Vi var godt samspillet, og bare én af os startede et tilfældigt riff, gik der ikke mange sekunder før hele bandet var på og spillede det hele igennem med solo og det hele.
Ret imponerende, når det var grebet ud af luften.
Det kører for Rock-Bandet!

EN MEGET TRIST MEDDELELSE

I slutningen juli fik vi alle et stort chok. Daisi ringede en fredag aften i juli måned 2008 og fortalte at John var død.
Vi havde alle havde mistet en god kammerat og i særdeleshed en unik bassist.
Vore tanker går til Johns familie og venner.

VI MÅ VIDERE

Midt i det hele stoppede Daisi også, da hun syntes der var lidt for meget rock efter hendes smag, og det derfor til tider kunne være svært at "mande" sig op til AC/DC o.s.v.
Ja, så må vi endnu en gang starte ligesom som forfra.
Kernen i bandet kan ikke slås ud, vi har prøvet det hele før.
Ny bassist og leadsinger eller måske en bassist, der kan begge dele er p.t. meget velkommen i bandet.

NY BASSIST

Efter sommerferien, hvor vi lige havde sundet os lidt oven på chokket, gik vi i gang med at søge bassist til bandet.
3 af slagsen har vi nu haft på prøve.
Frank kom kun en enkelt aften.
Jeg tror ikke det lige var ham at spille rock.
Han meldte selv fra et par dage efter den første øver.
Den næste i rækken var Nils. Han var med 3 øveaftener på bas og sang, hvor vi, efter den første aften, syntes at han egentlig gjorde det meget godt.
Det viste sig ved de næste øvere, at det bedste for alle parter var at skilles mens legen endnu var god.
Han var ikke uenig med os. Der var ikke nogen grund til at fortsætte samarbejdet bare for at være nogle flinke fyre. Desuden havde han ualmindelig travlt med sit IT-job. Spilleriet ville på et eller andet tidspunkt alligevel stoppe i den nærmeste fremtid.
Det er status quo oktober 2008.

Den 3. i rækken var Morten. Han var med 5 øveaftener.
En ualmindelig rar fyr, men han manglede det meget vigtige gen i kroppen, der hedder rock.
Han spillede sideløbende i et lille café-band. Det virkede som om han ikke rigtig kunne komme ud af den kasse, så vi blev alle enige om, det var bedst at stoppe mens legen var god.

NU MED LEADSINGER

Midt i det hele fik Steen E. kontakt med en sangerinde.
En lille frisk pige på 35 år, der hed Thea, havde lyst til at prøve kræfter med rocken.
De første par gange, hvor vi spillede f.eks. When A Blind Man Cries, gik det ikke særlig godt. Klart nok, der er lige nogle kanter, der skal pudses af, men hvad hun så ikke kunne den første eller anden gang, nummeret blev spillet, kunne hun den tredje gang. Sådan gjorde hun fremskridt fra gang til gang.
Ved afslutningen af den første øveaften, ville hun meget gerne komme igen, for "vi skal da lige give det en chance mere over 3-4 øvere".
Hun havde en meget sjov bemærkning den første øver.
Hun er meget glad for DAD, og da vi tilfældigvis spiller Bad Craziness og Sleeping My Day Away, udbrød hun spontant, at det var mega fedt at stå midt i det hele og synge disse 2 numre.

FLERE EFTERLYSNINGER

Nu virker det som om vi primo november 2008 har sangen på plads, nu skal der søges bassist.
Steen E. har allerede været i gang siden onsdag aften. Nu kan vi håbe, der snart er en, som bidder på krogen.
Allerede 2 dage efter annoncen var sat på aage's hjemmeside, var der en, der bed på krogen.
Henrik havde stor lyst til at spille old-school-rock.
Henrik mødte frisk og frejdig op til den første øver.
Efter en lille sludder i køkkenet, gik vi i gang.
Det blev spændende at høre hvad han kunne præstere.
Desværre manglede Bo den første gang Henrik var med, men jeg kunne sagtens se og høre, at der var gods i det han spillede på bassen.
Han fangede meget hurtigt beatet, og når han var virkelig engageret i spilleriet, kom der også spræl i ham.
Dejlig at se en bassist, der endelig rører lidt på sig.
Vi fik haltet os igennem den første aften.
Næste gang var vi fuldtallige, og her begyndte det virkelig at rykke for alvor.
Desværre havde Henrik på det tidspunkt en meget hård kritiker, nemlig ham selv.
Han levnede ikke mange chancer til sig selv de første par aftener. Vi sagde det til ham, og han gav os ret.

Steen J. - Henrik - Steen E. - Thea - Bo

RINGSTEDROCK
Forening om Rock, Pop og Beatmusik
RINGSTEDROCK.DK

Det skyldtes, han var meget nervøs. Kunne han slå til i et band, hvor han mente, vi andre virkelig var gode (Henriks eget udsagn, luner jo altid med sådanne bemærkninger).
Jeg kunne kun sige, vi er et band, der prøver at få det bedste ud af det, og jeg er sikker på at Henrik, når han lærer numrene lidt bedre at kende, skal han nok slappe noget mere af.
Vi prøvede Sweet Child'O'Mine.
Den kunne Henrik ikke.
Vi spillede introen igennem på Compaq'en, lyttede et par gange til introen, og da vi spillede den, sad den næsten i skabet, også for bassens vedkommende.
Vi arbejdede også med Thea's stemme.
Hun har en meget fin klang til balladerne, men der manglede lidt råstyrke i stemmen til Bad Craziness.
Hun prøvede at skrue bissen på i nævnte nummer.
Den lidt rå klang, der kom frem i stemmen, hjalp noget på nummeret.
Fremtiden ser meget lys ud for Rock-Bandet.
I går 2. december 2008, blev vi enige om, at nu har Rock-Bandet den form, der skal til for at sikre fremtiden.

Så er vi 4 i bandet

DANMARKS UHELDIGSTE BAND?

Midt i juleferien kom en e-mail fra Thea.
Hun havde, efter mange overvejelser, besluttet sig for at sige stop i Rock-Bandet. Selv om hun, åbenbart og tilsyneladende, var meget begejstret for at være med, da musikken lige var hende, havde hun alligevel fået kolde fødder.
Hun kunne ikke rigtig vænne sig til at synge AC/DC, Guns'N'Roses o.s.v.
Kort sagt: Den hårde rock, som hun med stor begejstring gik ind for, havde alligevel sat en stopper for hendes medvirken.
Den mere bløde del af musikken havde taget over, det var nu, der skulle siges stop.
Set i det berømte bakspejl, kunne det godt undre os en hel del, da vi allerede fra dag 1 havde brugt meget energi på at fortælle, det var rock, det drejede sig om og intet andet!
Nu stod vi igen og manglede en leadsinger.
Som om vi ikke har været igennem en masse shit de sidste måneder.
Thea beklagede selvfølgelig hendes beslutning, da hun godt var klar over, hvad vi har været igennem siden august måned 2008.
Hun var på sin vis ked af beslutningen, da hun følte at kemien passede, men da den lidt blødere poprock trak mere end rocken, følte hun, det var bedst at sige stop nu.
Respekt.

REDNINGEN

Alt bøvlet startede den 5. januar 2009 med e-mailen fra Thea.
Vores første øver efter juleferien var fastlagt til onsdag, den 7. januar 2009.
Jeg kom til øveren i Roskilde ved 17.00-tiden godt frustreret over den manglende leadsinger.
Hvad fan… gjorde vi nu?
Vi havde udsigt til job på Musikmessen, der skulle afholdes 12.-14. marts 2009 i Ringsted. Denne var arrangeret af foreningerne Rock For Voksne, RingstedRock og Metro-Rock.
Efter Thea's udtræden af bandet, vidste vi af erfaring det ville tage nogen tid, før vi igen havde holdet på plads.
Her kommer Henrik ind i billedet med redningen.
Han troppede op med Betina, der er sangerinde i et lille fælles café-band.
Helt umotiveret havde han straks spurgt Betina om det ikke var noget, hun havde lyst til at prøve kræfter med.
Hun fik ½ time til at beslutte sig.
Han troppede op med en meget nervøs Betina.
Hvem ville ikke være det?
Hun kendte ikke vores sætliste. Vidste kun vi spillede rockmusik.
Vi havde ét nummer tilfælles: Sleeping My Day Away af DAD.
Introen blev spillet og vi gik i gang, og hvad hører vi?
En stemme, der bare passer perfekt ind i bandet og stilen.
Endnu et nummer, som vi ikke selv havde prøvet at spille før, blev fyret af: Come As You Are med Nirvana.
Historien gentog sig.
Stemmen var rigtig god, lige som den skulle være til den slags musik, vi spiller. Begejstringen var stor.
Bandet er i gang igen.
Nu må vi se, hvad det udvikler sig til over de fremtidige øvere. Kemien er der og drivet er der.
Nu kan det ikke gå galt mere. Den vending har jeg efterhånden brugt nogle gange.
Det gamle mundheld: Det er aldrig skidt, end det er godt for noget andet holder åbenbart stadigvæk.
Ja så heldige kan vi altså også være!
1.000 tak.

NU KØRER DET FOR OS

Må indrømme at det er en sand fornøjelse at spille i Rock-Bandet. Det er meget længe siden, jeg har glædet mig så meget til øverne. Glad for øveren og endnu mere glad, når jeg kørte hjem fra en formidabel øver.
Betina nævnte allerede den 2. øveaften, det var meget modigt af os at fastholde jobbet den 13. marts 2009, når vi ikke havde mere end 9 øvere til at få stablet sætlisten på benene.
Jeg anser det ikke for at være noget problem.
Tvært i mod.
Vi har en opgave, som vi nok skal få løst.
Vi sparker 4 ekstra øvere ind. Vi skal nok nå det, så både publikum og vi får en kanon oplevelse ud af det.
Der er i dag 7. februar 2009 afleveret bandbillede til PR-firmaet, der skal stå for diverse reklamer i form af artikler i de lokale blade og plakater til opsætning i Ringsted.
Som du kan se, er de indledende forberedelser allerede i gang.
Syntes iøvrigt det er godt med sådanne initiativer.
Det er med til at holde musiklivet i gang i Ringsted.
Det gamle og hæderkronede band Troldmandens Lærling genopstår for en aftens skyld.
Rock-Bandet sveder bravt ved hver øver.
Vi går virkelig til den.
Sidste øver havde vi 2 Nirvana numre i lektiebogen.
Numrene blev spillet igennem 2 gange hver, og allerede her kunne vi mærke at de næsten sad i den berømte højrefod.
Godt gået!
Hermed et *"Velkommen i bandet, Betina!"*

Bo Jensen - Betina Jøns-Holm - Steen Jakobsen - Steen Ekgreen - Henrik Mummi Jensen

DAGEN!!!!!

Inden jeg beretter om dagen, skal jeg lige i al hast have med, at vor sidste øver, onsdag 11. marts 2009, gik over al forventning.
Det var svært at få armene ned igen. Allerede inden vi sluttede øveren med det sidste nummer, sagde vi til os selv: "Kan vi bare præstere 80% af det, vi har lavet i aften, skal det nok gå".
Vi var spændte på fredagen.
Hvordan ville det gå? Kunne publikum lide vor musik, var indledningsnummeret Smells Like Teen Spirit for hårdt, skulle der byttes lidt rundt?
Nej, sætlisten var lavet.

Det er os, der har lært numrene.
Det er os, der har stablet sætlisten på benene.
Det er os, der skal spille numrene!
Så ingen panik og ingen grund til at lave om på noget som helst.
Nu skulle vi prøve kræfter med den virkelige verden.
For mit vedkommende var jeg hamrende nervøs, da jeg fredag ved 13.30-tiden tog kurs mod øveren, hvor jeg havde aftalt at møde med Steen E.
Bo og Henrik havde taget deres gear med hjem den sidste øver, så der var kun Steen², der manglede gearet.
Fandens til slæberi.

Som nævnt så mange gange før i Band Story, findes øvelokaler tilsyneladende kun på 1. sale eller i kældre, der ligger flere meter under jordens overflade.
Tidspunktet oprandt. Vi havde aftalt med Carsten Christensen at mødetidspunktet i Kulturens Hus var kl. 17.00.
Vi var der nogenlunde til tiden. Pludselig ringede min mobil. Det var Bo, der ikke kunnde finde vej til Søgade 3 i Ringsted. Shit!!
Hans GPS'er ville hele tiden den modsatte vej på en ensrettet gade, og det gik jo ikke, så han var havnet "in-the-middle-of-nowhere".
Han var lidt i panik, anede ikke, hvor han var, kunne kun berette om et gult tårn, som jeg ikke lige kunne placere.
Det viste sig, at det selvfølgelig var Ringsted Vandtårn, han kunne se i det fjerne.
Efter et par justeringer med kørselsretningen, kom Bo sikkert i land på Søgade 3, og alle faldt til ro.
Det sædvanlige knokleri med gearet begyndte endnu en gang.
Ud fra bilen, ind på scenen og stable op.
Alt dette lykkedes og gik endnu en gang op i en højere enhed.

SÅ ER VI VED AT VÆRE KLAR

Alt var stillet op og The Hicks tog et par numre for at indstille lyden.
Det tog ikke mange minutter, så var det på plads.
Så var det vores tur til at indstille lyde m.m.
En meget flink gut, Paul Lauersen hed han, var hele tiden på pletten med gode råd.
Der skulle lige dæmpes lidt her og hæves lidt der, så var alt på plads.
Værre stod det til med formanden af foreningen Rock For Voksne.
Hans første kommentar efter lydprøven, var at vi straks skulle lægge stilen om, da vi, med det vi spillede, ville jage publikum skrigende bort fra Kulturens Hus i Ringsted.
Det eneste nummer vi brugte til indstillingen var indledningsnummeret Smells Like Teen Spirits.
Dels spillede vi nok lidt højt, og dels spillede vi nok ikke den musik, som publikum var vant til at høre: Solid 60'er musik, som er The Hicks varemærke.
På parkeringspladsen, en time før vi skulle på, kom den samme reprimande direkte til Bo: "I må lave det om, ellers skrider publikum bare fra festlighederne!"
Hvad skulle vi gøre, skulle vi sadle om og bare lade stå til?
Nej, det skulle vi selvfølgelig ikke, vi holdt fast i det, der i forvejen var aftalt.
The Hicks spillede deres 2 sæt, hvor det kørte, som det skulle.
De leverede en meget fin opvarmning til Rock-Bandet's debut!

SÆTLISTE ROCKBANDET 13. MARTS 2009

1. Smells Like Teen Spirit - Nirvana
2. Highway To Hell - AC/DC
3. Bad Craziness - DAD

4. You Shook Me All Night Long - AC/DC
5. Keep Your Hands To Yourself - Georgia Satellite
6. Sleeping My Day Away - DAD

7. When A Blind Man Cries - Deep Purple
8. Pride In The Name Of Love - U2
9. Paranoid - Black Sabbath

10. Creep - Radiohead
11. Come As You Are - Nirvana
12. Calfornication - Red Hot Chillipepper

13. Zombie - Cranberries
14. Comfortably Numb - Pink Floyd

15. Det Bedste Til Mig Og Mine Venner - Gasolin
Ekstranummer

KL. 22.45

Kl. 22.45 blev det endelig vores tur.
Vi blev præsenteret som et band, som nok gik lidt hårdere til den end The Hicks.
Det var ikke rart at blive betragtet som den grimme ælling allerede i de indledende runder. Salen var fyldt helt op.
Med dette i baghovedet, gik vi i gang.
Hvad skete der?
Allerede efter første nummer havde vi publikum med os, og de fulgte os trofast til det sidste nummer.
Jeg kunne se armene var i vejret og at der blev sunget med på flere af numrene.
Det var helt igennem en kanon oplevelse.
Det er rigtig mange år siden, jeg sidst har spillet med i et band, hvor alle kan deres kram, hvor alle kan lide musikken og hvor man kan mærke energien fare ud over scenekanten.
Det er en sand fornøjelse at spille sammen med disse mennesker!

Da vi var færdige med vores sæt, kom den samme formand hen til Bo og gav ham sin uforbeholdne 4 gange undskyldning.
Han havde totalt fejlvurderet Rock-Bandet bare ved at lytte til det første nummer.
Det var meget længe siden, han havde hørt et band, hvor man i dén grad kunne mærke energien og hvor man kunne se, at samtlige bandmedlemmer nød at spille musikken.
Respekt, siger jeg. Det er helt OK at kunne tage en fejlvurdering. Jeg syntes, det er endnu flottere at trække den tilbage igen.
Vi fik utrolig mange positive tilkendegivelser.
Så meget, at det tog nogen tid at falde ned igen, selv efter vi var kommet godt hjem.
Med denne oplevelse i baglommen, valgte Bo og jeg rigtigt for 1½ år siden, da vi lukkede Skæve Helligdage ned.

24 Lokalbladet Ringsted Tirsdag den 3. marts 2009

Lokale bands på musikmessen

MUSIK

Det er lykkedes initiativgruppen til Mega-Musik-Messen, at få mange lokale bands og musikere til at bidrage med deres musikalske kunnen i de tre dage fra den 12.-15. marts.

Sidst ankomne band er cover-bandet »The Hicks«. De spiller fredag den 13. marts kl. 20.00. Bandet spiller 60'er rock med kopinumre af blandt andre The Beatles,The Rolling Stones og Creedence Clearwater Revival. De dansevenlige numre leveres med en spilleglæde og professionalisme, som kan få alle ud på dansegulvet.

Samme aften, kl. 22.30 spiller »Rock-Bandet«. Det er god, gedigen rock med alle den facetter. Bandet har Ringsted musikeren, Steen Jakobsen, på guitar.

Der kan stadig købes billetter til dag for dag hos Skjold Burne, Nørregade 45 eller på hjemmesiden: www.unicmusic.dk.

Rock-Bandet for fuld skrue - fredag d. 13 marts kl. 22.30

Rock-Bandet kl. 22.30

Rock-Bandet med den legendariske og historiske Ringsted-Musiker Steen Jakobsen, afsluttede en kraftfuld og velspillet koncert. Flot debut for Rock-Bandet !

TIDEN EFTER RINGSTED

Det var som om vi hvilede lidt i os selv efter den succesfulde aften i Ringsted den 13. marts 2009.
Den første øveaften brugte vi på at se grovskitserne fra den DVD, Jens Thurø havde optaget.
Det var et flot stykke arbejde, han dér havde lavet.
Vi glædede os alle til at se det færdige resultat.
Der gik 2 uger inden vi endelig hver fik en DVD med det færdige arbejde.
Der kan kun siges en ting: For hel…. et flot stykke arbejde Jens har lavet.
Det hele er ualmindelig prof godt lavet.
Der er brugt rigtig mange timer på at nå et sådan flot resultat!
I dag 21. maj 2009 kan jeg stadig blive helt høj af at se og spille med på DVD'en.
Vi leverede varen, den aften!
Videre med historien.
Vi kom ikke rigtig videre de næste mange øvere. Dels var Steen E. på ferie i det tyrkiske.
Allerede her var det første missing link.
Bo kunne heller ikke være med en aften, her var det næste missing link.
Et par øvere spillede jeg sammen med Henrik og Betina kun akustisk café-musik hjemme hos Betina.
Det var egentlig også meget rart, så kunne ørerne da i det mindste holde fri et par aftener.
Da vi endelig var samlet igen alle m/k, stod det meget sløjt til med at komme i gang med nye numre til sætlisten.
For retfærdighedens skyld skal jeg lige have med, at vi er i gang med et nyt nummer: Alive med Pearl Jam.
Det er også alt, hvad vi har præsteret af nyheder i perioden 13. marts - 5. juni 2009.

HORNSTOCK MUSIKFESTIVAL

Jeg havde rettet henvendelse til Hornstock Musikfestival i november måned 2008.
Det er en festival, der afholdes en gang om året i Skibby, hvor fundamentet er lokale bands fra Skibby og omegn blandet med lidt udefra kommende bands.
Det var her, vi hørte hjemme.
Efter at have rettet et par henvendelser, kom der svar i marts måned 2009.
Vi var sat på spillelisten fredag 5. juni 2009 19.00-20.00.
Vi er 3. band på den første aften og det er der selvfølgelig ikke noget at sige til, da vi indtil videre er totalt ukendt i Skibby og omegn.
Måske den 5. juni 2009 åbner andre døre fremover?
Vi har 50 minutter effektiv spilletid til rådighed plus 10 minutter til opsætning af gear og i øjeblikket bliver der gået til den i øveren med at få de sidste svage numre 120% på plads.

1. Smells Like Teen Spirits
2. Highway To Hell
3. Bad Craziness
4. You Shook Me All Night Long
5. Sleeping My Day Away
6. When A Blind Man Cries
7. Pride In The Name Of Love
8. Creep
9. Come As You Are
10. Zombie
11. Comfortably Numb

Sætlisten Hornstock Musikfestival

HORNSTOCK 5. JUNI 2009

Dagen oprandt!!
Den sidste øver inden den 5. juni gik perfekt, det kunne ikke gå galt for os.
Alt var timet og tilrettelagt.
Den sædvanlige historie med at slæbe gear op og ned af trapper, blev ikke aktuelt denne gang, da vi kun skulle have instrumenterne med.
Alt var stillet op: Guitar-, basgearet og trommerne var på plads, så der skulle bare sættes stik i.
Der skulle lige slås et smut omkring øveren, da Bo skulle have sin egen Fendercombo med, så det slog ikke helt til, at vi bare skulle sætte stikket i.
Jeg tog i øvrigt også min combo med. Det var kun for at få den fulde stereolyd fra baggearet.
Vel ankommet til Skibby fik vi armbånd, mad- og spisebillet.
Der var 5 øl/vand og 1 måltid mad pr. snude.
Det dér med 5 øl var ikke nogen god kombination, så det blev til en enkelt øl og et par vand pr. billet, da vi alle skulle køre bil bagefter.
Backstage var der sørget for afkølet vand, plads til instrumenterne inden vi skulle på. Der manglede ikke noget.
Det hele var et no-pay arrangement, hvor ingen fik noget ud af det rent økonomisk.
Det var egentlig også ligegyldigt, bare vi og publikum får en god oplevelse ud af det.
Vi var spændte.
Det første band vi hørte, Hornstock Bandet, var godt.
De havde en af arrangørerne, Rune, med på guitar og leadsang.
Han gjorde det specielt godt. Han havde en kanon stemme og spillede tillige med godt guitar.
Det næste band, vi hørte, var en tro kopi af gamle, hæderkronede Bifrost, Skousen & Ingemann og Røde Mor.
Det var lidt tamt udført, men publikum syntes det var meget godt, så der blev klappet, som man nu skal.
Tiden for vores sæt nærmede sig med hastige skridt.
Tidsplanen var på det tidspunkt allerede gledet lidt, vi kom først på kl. 19.20 i stedet for 19.00.
Det betød, at vores sæt på 50 minutters musik pludselig blev reduceret til ca. 40 minutter.
Jeg lader billederne på de næste afsnit tale for sig selv.

PERFORMANCE

Og hvordan gik det så på Hornstock??
Jo, det gik faktisk ret godt set med publikums øjne.
Der var flere af mine kolleger fra Bygma Roskilde, der overværede vort show, og bagefter lød der kun meget positive kommentarer!
Alligevel formåede vi at lave et par virkelige brølere.
Den største var afslutningen i Bad Craziness, der normalt stopper i ét hug, men her præsterede vi, at den nærmest rullede ud af sig selv.
Min kommentar på scenen var: "Den var vist ikke helt god denne afslutning".
Det blev sagt tilpas højt, så man kunne høre det blandt publikum, men alligevel blev der klappet som om vi havde præsteret det bedste, der kunne laves.
Vor faste 6. medlem, fotografen Jens Thurø, kommenterede da også denne afslutning med følgende kommentar:
"I hører 95% af fejlene, men publikum hører kun 5%".
Med dette i baghovedet, var det ikke så ringe endda, dét, der blev præsteret på Hornstock.
Der var gang i Betina, som lavede liv på scenen og spillede lidt luftguitar ind i mellem.
Alt sammen var det til at hæve aktivitetsniveauet væsentligt i forhold til Ringsted, hvor der ikke var meget plads at karte rundt på.
Med alle de mange og meget positive kommentarer, vi fik med på vejen, kan Hornstock kun betegnes som en succes!!
Håber vi ses til næste år, Hornstock!

NU KOMMER VI VIDERE

Efter Hornstock var det som om bandet vågnede op igen efter en lang søvn.
Vi indførte et nyt system i forbindelse med nye numre.
Hidtil havde Betina og jeg hver haft et par CD'er med. De var proppet med nye numre, som vi godt kunne tænke os at spille.
Det viste sig, det var en for stor mundfuld for de andre at tage stilling til.
Numrene var kun ment som forslag, og meningen var i al sin enkelthed, at alle numre skulle lyttes igennem, hvorefter vi skulle have feedback, om det hele var noget bras, eller om vi skulle plukke et par ud som lektier til den næste øver.
Det nye system bestod i al sin enkelhed i, at vi satte 2 stykker karton op på væggen.
På det ene stykke var der 3 forslag pr. bandmedlem. Det gav 15 den første aften.
Ud af de 15 blev der valgt to, som var lektien til næste gang.
Et ganske udmærket system, og det betød vi endelig skulle i gang med nyt materiale.
All I Want Is You (U2), Weak (Skunk Anancie) og Alive (Pearl Jam) var de næste nye emner.
Ved den efterfølgende øver, var det tydeligt alle havde øvet sig godt og grundigt hjemme fra.
Numrene blev spillet igennem 3-4 gange, og det var lige før, de sad i skabet.
Imponerende!
Det er i øvrigt en evne Rock-Bandet har: "Lyt godt, øv godt og spil godt".
Som Henrik spontant udbrød: "Det er for sindssygt, det her. Vi spiller numrene 3-4 gange og så er den der bare!"
Det var noget han ikke, trods mange år som musiker, endnu havde været ude for.
Må også indrømme, at samtlige medlemmer i bandet har en virkelig god indlæringsevne.

NYE JOBS

Nu er der ved at komme gang i den.
På Hornstock var der en repræsentant fra Asserbo Skole ved Frederikssund. De skal holde afslutning 26. september 2009, og hvad var mere nærliggende end at tage til Hornstock i Skibby og lytte til Rock-Bandet?
Nej vel? Så nu er det på plads.
Bo blev kontaktet af en forening i St. Merløse, hvor der skal holdes en stor fest den 11. september 2009, det er også på plads nu.
Folkene i St. Merløse havde været på YouTube og set resultatet fra Ringsted den 13. marts 2009.
Det bliver det første betalte job for Rock-Bandet.
Lige nu, 4. juli 2009, er sommerferien begyndt. Bo er væk i 3 uger og Steen E. er væk i 3 uger, men det betyder ikke at alle ligger stille.
I lighed med et par uger i april måned, mødtes Betina, Henrik og jeg til nogle "café-aftener" hos Betina, hvor vi indøvede korstemmer og spiste noget god mad.
Det foregår med akustisk guitar, er smadder hyggeligt og godt for ørerne, der igen får lidt fred og ro.

BANDET GÅR SHOP-AMOK IGEN!

Min første øver efter sommerferien var den 3. september 2009.
Jeg fik et mindre chok, da jeg mødte op i øveren.
Nu var der indkøbt ny mixerpult med 36 kanaler og lidt ekstra effektenheder: En feedbackdestroyer. Noget vi har meget glæde af, da den selv finder de frekvenser, hvor højttalerne har tendens til at hyle og således kvæler hyletonen.
2 aktive monitorer på hver 100w, og ikke at forglemme det nye PA-anlæg.
Sidstnævnte er dog ikke købt, men Henriks, der lige så godt kunne bruge det i Rock-Bandet, i stedet for at samle støv i Kr. Sonnerup.
Som det sidste har Henrik investeret i et "mindre basanlæg", da den gamle combo forståeligt nok tabte pusten ind i mellem.
For at kompensere for dette, er det blevet til en potent Ashdown Top på 600w med det helt rigtige kabinet, der, udstyret med 8 10" enheder, sagtens kan følge med.
Gearet er prøvet af, og det sparker røv!
Med det gear, skulle det nu være muligt at spille en sal på 400 m2 op.
For lige at få den sidste detalje med, havde Steen E. købt et komplet sæt mikrofoner til hans trommesæt, så disse kunne mikes op.
Der er ellers almindelig enighed om, at lige netop Steen E.'s trommesæt og trommespil absolut ikke behøver at blive miket op, da hans råpoweriske måde at tæve trommer på, er mere end rigeligt selv til KB-Hallen uden det behøver at blive forstærket op.
Som du kan se, læser af denne historie, er der godt nok 36 kanaler på den nye mixer, men når først alt er sluttet til, er der ikke mange ledige kanaler i den sidste ende at gøre godt med.
Følgende er sluttet til mixer og kommer ud gennem PA-gearet:
Steen E.: 9 kanaler (8 til trommer og 1 sang).
Bo: 2 kanaler (guitar og sang).
Betina: 1 (sang).
Henrik: 2 (bas og sang).
Steen: 2 (guitar og sang).
Ud over alt dette, er der udgange til de aktive monitorhøjttalere, feedback-destroyer, effektenheder, equalizere og hvad der ellers hører til et rockband anno 2009.
Jeg må erkende den tid, hvor rockbands kørte rundt i Folkevognsrugbrød, hvor hver guitarist havde en lille 50w combo, bassisten en lille 100w combo, trommesæt og et lille PA-anlæg på 2x100w er stille og roligt forsvundet.

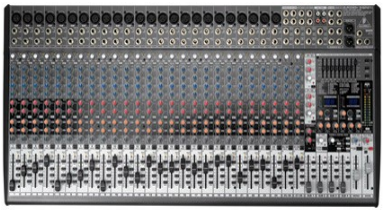

Rock-Bandet

- our passion is rockmusic

ET AFLYST JOB

Jobbet i St. Merløse blev aflyst, og inderst inde var jeg glad for dette.
Det var efter min ferie og der var kun 1 øver til at forberede i. Det er for lidt, når fingre m.m. ikke har været aktive på guitar i 3 uger.
Selvfølgelig var de andre i bandet ærgerlige, men set fra en helikopters placering i luftrummet, var det udmærket.
Nu kunne vi i stedet glæde os til jobbet 26. september på Græse Gamle Skole.

GRÆSE GL. SKOLE 26. SEPTEMBER 2009

Så oprandt dagen, hvor vi skulle spille på Græse Gamle Skole.
Det var en forening, der havde arrangeret en fest for gamle elever, og udgangspunktet var, der nok ville komme et sted mellem 80-100 mennesker den aften.
Det var fint, vi glædede os meget til at trykke den af for så mange mennesker.
Det viste sig, at der på trods af mange tilmeldinger og forhåndstilsagn, ikke var flere end 30-40 mennesker. Det skulle ikke ødelægge spilleglæden og aftenen for os.
Den gamle traver med at køre til Roskilde, pille gear ned, køre til Græse og stille gear op og spille holdt endnu en gang.
Vi mødtes i Roskilde kl. 15.00, og det tog ikke lang tid at slæbe gearet ned af hylderne og ud i bilerne.
16 gange skulle trappen tages, før der var tømt ud.
Vi havde nu, som før beskrevet, noget mere med.
Afsted på landevejen med kurs mod Græse Gamle Skole, som vi nåede efter en halv times kørsel.
Vel ankommet skulle vi så i gang med næste punkt:
At slæbe hele lor… ind i salen.

Her var der heldigvis en masse flinke mennesker, der var villige til at hjælpe.
Dejligt med flinke, hjælpsomme mennesker, især i dén situation.
Nu skulle det hele sluttes til, og her vil jeg sige stakkels Henrik.
Det var blevet hans lod at slutte PA-en til med alt, hvad der var af multikabler, mikrofoner, effektenheder og hvad der ellers var af lir.
Bo og jeg brugte ikke mange minutter på at sætte vort gear til, og Steen E. var heller ikke længe om at sætte trommerne op.
Vi har trods alt prøvet det nogle gange efterhånden.

Det tog staklen ca. 2 timer at få det hele sluttet til, men så virkede det også. Ret imponerende, når det nu var første gang hele molevitten var på.
Der var lige en lille ekstra ting, jeg nær havde glemt.
Vi havde lånt et lysanlæg, og det skulle også sluttes til.
Det kom også til at virke.
Når jeg den lørdag aften stod og betragtede alt det gear, der nu var sat op og til, blev jeg meget træt ved tanken om at det hele skulle pilles ned og køres tilbage til Roskilde.
Desværre var der ikke mange folk, der tog billeder den aften, billedmaterialet er fra før vi gik på og da vi var færdige.
Der er ét billede, hvor vi er i gang:

HVORDAN GIK DET SÅ?

Det gik fint. Der var gang i den.
Hvad lydniveauet angik, må jeg erkende, min gamle og hæderkronede rørtop sammen med Fendercomboen, kom på hårdt arbejde.
De har aldrig før spillet så højt som den aften, både de og jeg svedte godt.
Reaktionen fra publikum var meget positiv.
En lille fin bemærkning, som jeg bed mærket i, kom fra en af publikummerne på ægte nørrebrosk:
"Så står jeg udenfor, får mig en smøg, hører Highway To Hell med de rigtige guitarlyde, trommer og den hæse stemme, der skal til for at spille dette nummer ordentligt.
Så kommer jeg ind i salen og ser der nogle ældre herrer med grå stink i håret (dem der har det), en ung pige, som virkelig går til den og tænker: For sat.. et band!"
Det kan vist ikke siges mere præcist.
Vi startede ca. 21.45 og var på til ca. 23.45.
Herefter gik det stærkt med at pille det hele ned igen.
Betina fortsatte festen, da hun var gammel elev.
Det var Bo, Steen E. og jeg, der tog turen hjem over Roskilde for at læsse gear af og bære op på 1. salen.
Jeg var hjemme søndag morgen 1.45.
Godt træt!

Rock-Bandet

- our passion is rockmusic

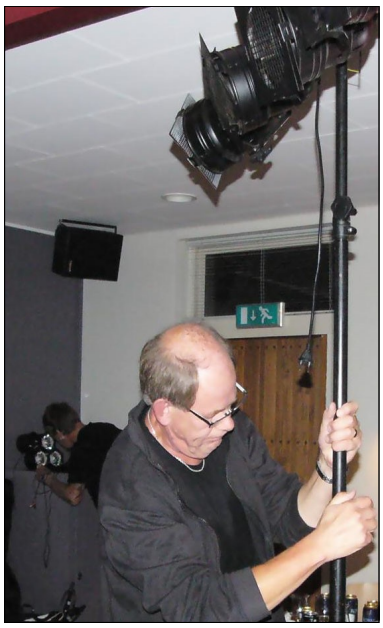

GRÆSE GL. SKOLE 26. SEPTEMBER 2009

JOB 20. NOVEMBER 2009

Kort før vi tog af sted på sommerferie, august 2009, blev jeg ringet op af Lars Andersen, der er formand for Rock For Voksne i Ringsted.
Han spurgte om vi havde lyst til at spille den 20. november 2009. Selvfølgelig havde vi det, så efter er par minutters samtale, var det på plads.
Vi skal dele aftenen med De Kåde Kustoder, og hvis det kommer til at gå lige så godt som til Musikmessen den 13. marts 2009 samme sted, og hvorfor skulle det ikke gøre det, bliver det en kanon aften.
Festlighederne holdes på vanlig vis i Kulturhuset, Søgade, Ringsted.
Der er ved at komme gang i den for Rock-Bandet.

ROCK FOR VOKSNE RINGSTED

TO lokale bands i Rock for Voksne.

RockBandet og De Kåde Kustoder deler plakaten d. 20. november.

For første gang i foreningens levetid bliver der mulighed for at høre to bands på den samme aften. De to bands har tilfælles, at de i høj grad er lokalt forankrede. På den anden side er de to grupper meget forskellige i det musikalske udtryk.

RockBandet fylder det første sæt ud. De spiller tyk, tyk rock, som både kan høres og mærkes. De fem musikere er alle garvede i branchen og har alle spillet i mange sammenhænge. De fik deres debut ved Musikmessen i Kulturhuset dette forår. Og sikken debut! De spillede bare bragende godt. Efter sidste nummer rejste alle publikummer sig spontant op og klappede.

Bandet har den klassiske rockbesætning med trommer, bas, to guitarer og så fuldendes det med en meget dygtig sangerinde.

RockBandet består af Bo Jensen, Henrik "Mummi" Jensen, Steen Ekgreen, Betina Jøns-Holm og endelig the grand old man Steen Jacobsen.

Musikalske pejlemærker kunne være numre af AC/DC, Nirvana, Pink Floyd, DAD og U2. Se frem til en musikalsk rusker.

Lokalbladet Ringsted
RINGSTED . BORUP . FJENNESLEV . GLUMSØ . ST. MERLØSE
Nr. 45 Tirsdag 3. november 2009 TIL SAMTLIGE HUSSTANDE

To lokale bands hos Rock for Voksne

Rock Bandet og De Kåde Kustoder deler plakaten ved Rock for Voksnes arrangement i Kulturhuset, Søgade 3 den 20. november. For første gang i foreningens levetid bliver der mulighed for at høre to bands på den samme aften. De to bands har tilfælles, at de i høj grad er lokalt forankrede. På den anden side er de to grupper meget forskellige i det musikalske udtryk.

Rock Bandet fylder det første sæt ud. De spiller rock, som både kan høres og mærkes. De fem musikere er alle garvede i branchen og har alle spillet i mange sammenhænge. Bandet fik deres debut ved musikmessen i Kulturhuset dette forår. De spillede bragende godt. Efter sidste nummer rejste alle publikummer sig spontant op og klappede. Bandet har den klassiske rockbesætning med trommer, bas, to guitarer og så fuldendes det med en meget dygtig sangerinde. Bandet består af Bo Jensen, Henrik »Mummi« Jensen, Steen Ekgreen, Betina Jøns-Holm og endelig the grand old man Steen Jacobsen. Rock Bandets musikalske pejlemærker kunne være numre af AC/DC, Nirvana, Pink Floyd, DAD og U2.

De Kåde Kustoder spiller de to sidste sæt. De lægger heller ikke fingrene imellem, men trods alt lettes foden nok noget i de fleste numre. Her er der virkelig tale om en fornem samling af Ringsteds rockpionerer. De trådte deres orkesterstøvler til i sidste del af tresserne og har alle været aktive i utallige sammenhænge siden da. Carsten Svendsen på guitar og sang var med i Troldmandens Lærling. Det er han stadig, og gruppen har lige udgivet en CD. Arne Rasmussen var med i de hitlistehærgende Teenmakers. Carsten Nøhr var med i blandt andet Massa Boom og Lime. Jens Peter Høg på keyboard med tresserlyd var også med i Lime. Trommeslageren Carsten Christensen var med i Samdation og Lime dengang Ringsted var et rockmekka, i hvert fald set med Ringstedbriller.

Musikalsk ligger Kustoderne i områderne Doors, Cream, Monkeys, Steppenwolf og Procol Harum.

Oplysninger om billetpriser, forsalg, fællesspisning og meget andet kan hentes på foreningens hjemmeside, www.rockforvoksne-ringsted.dk.

Rock-Bandet

SÆTLISTE 20. NOVEMBER 2009

1 Vertigo
2 Smell Like Teen Spirit
3 Pride In The Name Of Love (+ intro)

4 Bad Craziness
5 Creep
6 Weak

7 All I Want Is You
8 Zombie
9 Come As You Are

10 When A Blind Man Cries
11 Alive
12 Comfortably Numb

Highway To Hell

ROCK FOR VOKSNE I RINGSTED

OG HVORDAN GIK DET SÅ??

Det var en helt fantastisk oplevelse at spille i Kulturhuset igen.
Der var totalt fyldt op med publikummer ca. 100 stk., hvilket er det maximalt tilladte.
Lars Andersen gav os en virkelig flot introduktion, der lød nogenlunde sådan:
"Så vil jeg byde velkommen til aftenens første band, Rock-Bandet. De spiller højt og de spiller bare bragende godt, tag godt imod dem. Så endnu en gang: Velkommen til Rock-Bandet!"
Vi gik i gang.
Lars havde dårlig nok løftet foden fra scenekanten, før der blev talt for til indledningsnummeret Vertigo (U2).
Vi havde en time til rådighed, inkl. evt. ekstranummer, og tidsplanen blev overholdt næsten på sekundet.
Publikums reaktioner på Rock-Bandet's præstationer var helt overvældende. Det kom endnu en gang bag på os at se og høre et så begejstret publikum, der klappede flot efter hvert nummer.
Det var lidt forskelligt hvad numre, der blev danset til.
Det gør egentlig heller ikke så meget, vi er jo ikke et 100% rent danseband, men et kombiband, der veksler meget i musikken.
Det er utroligt hvor hurtigt en time går. Inden vi havde set os om, spillede vi Comfortably Numb, der var det sidste nummer.
Det var helt vildt.
Vi havde aftalt at publikum skulle have et samlet buk, hvor vi stod i række og tog hinanden om skulderen som tak for i aften.
Det gjorde vi, og imens blev publikum ved med at råbe på ekstranummer.
Ekstranummeret kom: Highway To Hell.
Vi havde dårligt slået de første akkorder an i introen før der var totalt fyldt op på dansegulvet.
Vi fik stor hjælp af publikum til omkvædet.
Alt i alt en fantastisk oplevelse for os og publikum.
Jeg har aldrig hørt og fået så mange positive tilkendegivelser i alle de mange år, jeg har været med i musikken.
Gamle ringstedbandmedlemmer som Gurli Larsen, Bjarne Okholm og Hans-Erik Beyer havde kun rosende ord til overs for Rock-Bandet.
Som rosinen i pølseenden var der smørrebrød til bandet fra Rock For Voksne kl. 23.45.
En ualmindelig skøn aften var slut.
Var hjemme ved 1.00-tiden, hvor der lige gik en time eller mere inde jeg kunne falde til ro.
Gearet blev kørt til øveren i Roskilde søndag formiddag og gjort klar til den næste øver onsdag.
Desværre er der kun nogle få foto fra opstillingen af gearet.

Side 16 - Tirsdag den 19. januar 2010 - LOKAL-AVISEN

Stor interesse for at spille på Hornstock-festivalen

Hornstock Musikfestival bestormes lige nu med henvendelser fra bands - fra nær og fjern - der gerne vil spille på årets festival i Skibby til maj.

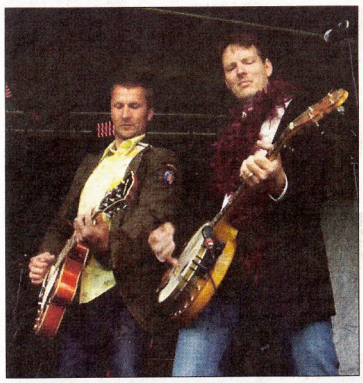

Bentzens Bagage deltog også sidste år.

- Det er fantastisk dejligt med så mange tilmeldinger, når man skal strikke et spændende og alsidigt musikprogram sammen, siger to af »bagmændene«, Hans Tange og Rune Larsen, der sidder i Hornstocks musikudvalg.

Vi har fået væsentlig flere tilmeldinger end sidste år, bl.a. en del fra Fyn og Jylland.

Vi kan høre på de musikprøver, vi får tilsendt, at niveauet er rigtig højt, og det giver os mulighed for at præsentere folk i fjordlandet for et superfedt udvalg af både lokale bands og bands fra resten af landet.

Sidste år var der besøg af Lukas Alexander, og det blev en kæmpe oplevelse, ikke mindst i kraft af deres sceneshow.

- Om vi igen i år får besøg fra udlandet vil tiden vise, siger de to fra musikudvalget.

Fra Århus kom sidste år Odelauy.

Hornstock Musikfestival, som til maj arrangeres for niende gang, er grundlagt af en flok kunstnere og musikere, der syntes, at vi i vores skønne område hører og ser alt for lidt til det lokale musikliv, især i betragtning af, at der er utrolig mange mennesker, der bruger utrolig mange timer i øvelokalerne på at blive dygtige musikere. Hornstock er derfor blevet stedet, hvor bands og musikere kan optræde på en stor professionel scene med professionel lyd og lys og møde et veloplagt publikum. Niveauet er som sagt højt, selv om det er amatørbands, der optræder.

Der er da også flere »Hornstockbands«, der med tiden er sprunget ud med både cd-indspilninger og professionel karriere.

Der er endnu ikke lukket for tilmelding, så alt kan ske endnu. Tilmelding og stort billed- og videoarkiv kan ses på festivalens hjemmeside: hornstock.dk.

TIDLIGT FORÅR 2010

På Hornstock Festivalen 2009 blev vi af festivalledelsen hyret til at spille til festivalen i år 2010.
Her i januar 2010 er der allerede omtale af festivalen i den lokale avis.
Det bliver spændende at se, hvornår vi sættes på plakaten.
I dag 8. februar 2010, blev spændingen så udløst:
Rock-Bandet har fået suverænt den bedste spilletid overhovedet: Lørdag aften kl. 22.00.
Det kan ikke blive bedre.
Nu skal den bare trykkes 150% af.

NYE NUMRE 2010

Efter vor snak i øveren sidste uge, kom der nu meget mere styr på nye numre.
Løsningen blev 2 øveaftener, hvor der til hver var ét nyt nummer.
Den 3. øveaften var friaften.
Ud over de nye numre, tager vi 1 eller 2 numre fra den eksisterende liste, hvor der mangler kor og indøver dette.
Der ud over er der så en upbrush bestående af 6 til 7 numre fra hovedlisten, der spilles igennem, så de ikke glider ud i glemslens tegn.
Det giver nye udfordringer og samtidig står vi ikke med fornemmelsen af det gamle mundheld: "1 skridt frem og 2 tilbage."
Alligevel kom det ikke til at gå helt sådan.
Mere om det senere.

HORNSTOCK MUSIKFESTIVAL 2010

Band: Rock-Bandet **Kontaktperson: steen**

Tlf.

Tidspunkt for optræden: lørdag kl. 22.00

Send lige en mail når i har modtaget jeres spilletid her.

Velkommen til Hornstock 2010, vi glæder os til at se jer. Og sender her lidt praktiske oplysninger omkring tidspunkt, opstilling m.m.

Det vil være en god ide at ankomme i god tid i Bagstage teltet, så vi lige kan hilse på hinanden. Og vejlede jer omkring opstilling så jeres optræden bliver optimal.

Det er muligt selv at medbringe forstærkere. Der vil på scenen være.

1 trommesæt: 1 basforstærker:

1 guitarforstærker: Marshall 1 guitarforstærker:Fender twin reverb

Det er ikke muligt at opsætte eget trommesæt. Det tager for lang tid at lave lyd på, så benyt det vi har på scenen. Så er det muligt at skifte band hurtigt og sikkert. evt. keyboard skal i selv medbringe.

Scenen er 8x5 meter.

1 Times optræden pr. band incl. Opstilling

Hver band har en time til rådighed til opstilling og optræden. D.v.s. at det er muligt at tilslutte instrumenter, og lave lyd på ca. 10-15 min. Så har i ca. 45 min. at optræde i. Vi har i alt ca. 24 band der skal på scenen, de tre dage festivalen varer, så vi **skal** overholde tiden.

Bagstage teltet ligger til højre for scenen.

Ved indgangen får hvert bandmedlem udleveret et personligt adgangstegn (armbånd) samt en ekstra billet så hver optrædende kan have en gæst med. Samt et ølkort (5 øl). Alle optrædende får også mulighed for at få lidt at spise.

22:00-23:00
Rockbandet
Her er der fuld tryk på drengen/pigen!! Rockbandet som tidligere har fået Hornstock til at koge, spiller blandt andet numre af D.A.D, AC/DC, Nirvana og U2 med deres egen sound og energi. I front og helt ud over scenekanten står Betina Jøns-Holm og bag hende Bo Jensen, Henrik Jensen, Steen Ekgreen og Steen Jakobsen, alle fra omegnen af Roskilde.
www.rock-bandet.dk

Vi har fået en ualmindelig flot intro på Hornstock's webside.

Hornstock klar til at rocke herredet

Hele 24 bands står nu klar til at trykke den af, når Hornstock Musikfestival for 9. gang går i luften weekenden 28. – 30. maj i Skibby. Lige som tidligere år, bliver det et overflødighedshorn af musik i mange forskellige stilarter indenfor rock, pop og blues.

Selvom hovedparten af orkestrene har lokale rødder, er ikke mindre end 15 af dette års bands helt nye på programmet. Fra Dalby kommer White Knight der spiller 80ér metal blandet med egne numre. Fra Haslev kommer Rockkompagniet, der er Danmarks bedste Eric Clapton jamband og fra Skibby J.D & the Bopcats, der som noget helt nyt på Hornstock, spiller Rockabilly i højt tempo og med party, fest, sjov og ballade som omdrejningspunkt.

Masser af nye navne

Holbæk er repræsenteret med det unge band Rocknrefill, med deres 110 procent rockn´roll, iblandet med lidt ballader. The Vent fra Hillerød, spiller indierock og Illusions fra Randers, deres helt egen udgave af moderne rock. Fra fyn

LOKAL-AVISEN - Tirsdag den 4. maj 2010

Billetter til årets Hornstock kan købes på billetnet og hos Tinghøjs Boghandel i Frederikssund og i Skibby Boghandel.

kommer Tingfinder, med finurlige og sjove tekster i en indpakning af rock/pop. Man kan også komme på en musikalsk rejse gennem rock, americana og folkmusic med bandet Ceoneo fra Kokkedal. Fuldfed blues kan opleves med Fedes Blues Band, som kommer fra Old Blues Town, New Rock City, Little Pop Walley og i øvrigt i nærheden af Hillerød. Sidste nyt, er det meget efterspurgte coverband, Dire Straits Jam, fra København, der med pandebånd, pangfarver og den helt rigtige lyd, spiller bandets største hits.

Fra lokalområdet kommer S.K.O.D-bandet, der dog langtfra lever op til deres navn, men tværtimod spiller bluesrock med masser af tråd og en oplagt mulighed for publikum til at lege luftguitar. Kuffertbanden fra Dalby, fortolker med stor overbevisning og masser af spilleglæde alt lige fra Otto Brandenburg, Kim Larsen, John Mogensen til mere moderne hits.

Børn og unge på scenen

Hornstock præsenterer vanen tro, en række børn og unge orkestre, således Rodebutikken, fra Sønderby, Piece of Cake fra Jægerspris og Jane Doe fra Frederikssund, Farum og Hundested. Flere af de unge har startet deres musikinteresse i musikskolerne og er så senere som unge sprunget ud med egne bands.

Et godt eksempel er Jane Doe, der spiller pop og rock, med et glimt af sjov og ballade. Bandet består af Cecilie, Pernille, Marie og Sofie, og de glæder sig rigtig meget til deres første rigtige koncert på Hornstocks scene.

Programmet byder også på glade gensyn med blandt andet Gas og Vand fra Frederikssund, som bogstavelig talt trækker i arbejdstøjet, hiver spaderne op af værktøjskassen og giver publikum en ordentlig gang håndværkerrock. Et andet band der i den grad kommer ud over scenekanten er Rockbandet fra Roskilde, der med Betina Jøns-Holm i front spiller numre af D.A.D, AC/DC, og U2 så det bliver umuligt at stå stille, ligesom Slowhands fra Skuldelev igen vil overraske og begejstre med deres rockende rytmer, sjælfulde ballader og svingende blues.

Britpop og store stemmer

Tone Hoes fra Sønderby kommer med deres personlige udgave af britpop, HHS & Lolck Music med egne pop/rocknumre med danske tekster og In'crest, med rødder i Skuldelev og København, som netop dette forår har indtaget københavnerscenerne Rust, Vega og The Rock, kommer lørdag aften med deres energiske og progressive rock.

I den akustiske ende, kommer Art Hansen med sin guitar og store stemme og vil vise os steder vi ikke før har set - og Lasse der som sidstemand lukker og slukker festivalen søndag.

Det bliver bestemt ikke en kedelig weekend i Hornstocks musikalske overflødighedshorn.

Rock-Bandet

SÆTLISTE HORNSTOCK FESTIVAL 29. MAJ 2010 KL. 22.00.

1: Vertigo
2: Smell Like Teen Spirits
3: Pride In The Name Of Love

4: Jihad
5: Creep
6: Alive

7: Weak
8: Highway To Hell
9: Bad Craziness

Ekstranummer: Zombie

29. MAJ 2010

Nu er der 2 uger tilbage inden det store brag kommer.
Vi har de sidste mange øvere kun haft ovenstående sætliste på programmet, hvor alt er indstuderet.
Intro, inden vi starter med Vertigo, hvad der skal siges mellem numrene, hvornår bandet skal præsenteres osv. osv. osv.
Det kan simpelthen ikke gå galt.
Numrene sidder i den grad i rygraden på os alle, hvis der endelig skulle ske et eller andet, er det ting og sager fra de højere magter, der gør deres indflydelse.
Steen E. har sågalt investeret i en røgmaskine og lidt laserlys, der skal fyres op, når vi starter introen til Jihad.
Jeg selv har lige fået et trådløst system: Sennheiser Freeport.
Det er checket. Kanon lyd, ingen støj og ingen udfald.
Rart endelig at være trådløs, så jeg kan bevæge mig frit rundt på scenen uden at skulle være hæmmet af ledningens radius 2 meter og sammes evne til at rulle rundt og filtre på gulvet plus der er en eller anden, der kommer til at jokke på stikket, så der går kage i det hele.
Ved samme forbindelse har vi fået lavet 2 bannere med Rock-Bandet's logo.
Ca. 40x250 cm fylder herligheden.
De skal også på Hornstock.
Resten er op til os og publikum.

HORNSTOCK 29. MAJ 2010

Så var vi på Hornstock Festivalen for 2. gang og hvilken koncert!
Jeg har aldrig oplevet noget lignende.
De mange øvere med sætlisten bar frugt.
Der var næsten ingen fejl og vi fremstod som et godt og solidt sammenspillet band, der ikke har bestilt andet de sidste 10 år.
Publikum var med fra det første nummer og vi blev introduceret virkelig flot af Hornstock-folkene, så ikke et øje var tørt.
Hornstock havde sat en røgmaskine til.
Det var meget overraskende at opleve den effekt.
Inden for ganske få sekunder var scenen totalt indhyllet i røg, så jeg kunne kun lige ane hænderne på gribebrættet.
Jeg kunne ikke se fodpedalerne. Hvis jeg skulle skifte i de få sekunder, røgen var på, kunne det få katastrofale følger, hvis jeg fik trådt på en forkert pedal, men så slemt gik det ikke.
Da vi var fremme ved sidste nummer, blev der råbt på ekstranummer. Det havde vi taget højde for, men det kom bag på os, at der efter ekstranummeret blev råbt efter endnu et ekstranummer. Det var ikke med i planlægningen.
Det var lige før, vi hoppede på, men takkede nej.
Det ville være meget ærgerligt at give et ekstra ekstranummer, som ikke ville køre på samme perfekte måde, som sætlisten gjorde.
Vi pakkede sammen, var helt høje, da adrenalinen stadig kørte for fuld speed i kroppen på os.
Lyden var i år helt perfekt.
Der skulle blot nogle få justeringer til.
Stor tak og stor ros til Hornstock Festival'en for et ualmindelig godt arrangement.
På de næste sider vil jeg lade foto tale for sig selv.
De er selvfølgelig taget af vor faste bandfotograf Jens Thurø.
Og ja, det er stadig min mest ultimative oplevelse med et band.
Det er her, jeg er hjemme og det er her jeg bor hvad musikken angår.
Intet kommer op på siden af denne 40 minutters performance.

Rock-Bandet

Rock-Bandet

HORNSTOCK
MUSIKFESTIVAL
HORNSTOCK
MUSIKFESTIVAL
YAMAHA

Der gik lige lidt tid inden vi kom ned på jorden igen efter sådan en fed oplevelse

En total fed oplevelse er desværre overstået på rekordtid. Vi var meget længe om at komme ned på jorden. Med alle de fantastiske positive tilkendegivelser, vi fik fra de andre bands og publikum, er det meget svært at få armene ned.

KEEP ON ROCKING!!!!

8. OKTOBER 2010

Lige inden jeg tog af sted på ferie, blev jeg endnu en gang ringet op af formanden for Rock For Voksne Lars Andersen.
Han spurgte om vi havde noget i mod at blive sat på plakaten den 8. oktober 2010, hvor sæsonen startede.
Det havde vi selvfølgelig intet imod, så vi er på som det første af 2 bands.
Band 2 er Ringsted Rock Ensemble, der består af bl.a. Jens Peter Høg, Carsten Christensen, Niels Arboe Jakobsen + en del gæstemusikere.
Vi har 1 time til rådighed og sætlisten er i skrivende stund 17. september 2010 klar.
Vi har 3 øvere inden det store slag, så det bliver ikke noget problem.
Seven Nation Army, Hook Me Up, Wish You Were Here, Jihad og Jeremy er nye numre i forhold til sidste gang, vi spillede til Rock For Voksne.
Det bliver spændende at prøve dem af foran publikum.

Rock-Bandet

SÆTLISTE 8. OKTOBER 2010

1 Seven Nation Army
2 Hook Me Up
3 Come As You Are
4 Pride In The Name Of Love
5 Jihad
6 Wish You Were Here
7 Sleeping My Day Away
8 All I Want Is You
9 Weak
10 Jeremy
11 Zombie
12 Comfortably Numb

Highway To Hell

ROCK FOR VOKSNE I RINGSTED

72 RINGSTED WEEKEND 9. september 2010

KULTUR

Rock for Voksne klar til ny sæson

To lokale bands skyder den nye sæson i gang fredag den 8. oktober i Kulturhuset.

Foreningen Rock for Voksne har endnu engang sammensat et spændende sæsonprogram. Først ser foreningen frem til en meget spændende aften med hele to bands på plakaten. Allerede klokken 21.15 går »Rockbandet« på.

De, der oplevede dette band sidste år, vil nok medgive, at her er der tale om en gruppe, som både kan få folk til at bevæge sig på dansegulvet og samtidig bevæge folk. Vi er i den tunge og nyere afdeling af rockmusikken. Numre af blandt andre Nirvana, Pink Floyd og Cranberries vil sandsynligvis brage ud af højttalerne.

Senere på aftenen overtager det nye lokale band »Ringsted Rock Ensemble« scenen. Bandet består af en samling Ringsteddrenge, som altid har været i rockmusikken - i hvert fald siden midten af 60'erne. Efter sigende er bandet temmelig fleksibel med hensyn til besætning, men kernen består af Carsten Christensen og Jens Peter Høg, som sidste år gav den i »De Kåde Kustoder.« Desuden Poul Lauersen, Niels Arboe Jacobsen og Jørgen Schilling. Hertil altså en række kompetente gæstemusikere. Musikken er hentet i 60'ernes arkiv, og det er i den lidt tunge afdeling af arkivet. Tilhørerne kan forvente saftige udgaver af numre fra Doors, Jimi Hendrix, Clapton og Procol Harum. Når stikket trækkes omkring klokken 1, er alle således blæst godt igennem.

Arrangementet den 8. oktober begynder klokken 19 for de, der i forsalg har sikret sig en af de eftertragtede billetter til fællesspisningen på Kulturhusets hyggelige 1. sal. Der sælges kun 50 af disse - og kun i forsalg hos Skjold Burne i Nørregade.

For selve entreen er antallet af billetter også begrænset, så også her anbefales det at købe i forsalg. Man kan kun købe billetter i forsalg ved personligt fremmøde i Skjold Burne. Forsalget begynder den 22. september og slutter onsdag den 6. oktober klokken 12. Eventuelt resterende entrebilletter bliver solgt ved indgangen. Er man ikke med i spisningen, møder man op fra klokken cirka 21.

De næste arrangementer er den 12. november med »Jack Cannon and the Sidefills« og den 21. januar med »Håndlangerne«. Sæsonen bliver afsluttet endnu engang med »Staca2«. Det sker den 12. marts. Yderligere oplysninger på foreningens hjemmeside www.rockforvoksne-ringsted.dk.

ROCK FOR VOKSNE RINGSTED

Fredag d. 8. oktober 2010: **Lokalt dobbeltarrangement.**

Der findes stadig rigtig gode bands i Ringsted og omegn.

Bestyrelsen har valgt at kickstarte sæsonen med hele to af disse.

Rockbandet: Var også på plakaten i sidste sæson. Meget stor succes. Her er vi virkelig i den hårde ende af rockspekteret. Der er udsigt til at høre numre af bl.a. Nirvana, Pink Floyd og måske Gasolin.

Vi ser frem til en meget spændende aften med hele to bands på plakaten. Allerede kl 21.15 går "Rockbandet" på. De, der oplevede dette band sidste år, vil nok medgive, at her er der tale om en gruppe, som både kan få folk til at bevæge sig på dansegulvet og samtidig bevæge folk. Vi er i den tunge og nyere afdeling af rockmusikken. Numre af bl.a. Nirvana, Pink Floyd og Cranberries vil sandsynligvis brage ud af højttalerne.

8. OKTOBER 2010.

Og hvordan gik det så den 8. oktober 2010?
Med muligheden for at blive kaldt en blærerøv, vil jeg liste følgende kommentarer, der kom efter vort sæt, der i øvrigt blev længere end den tid, der var sat af til os:

1. *"For helvede en flot sætliste I havde sat sammen."*
2. *"Det var genialt, det I lavede i aften."*
3. *"I må have brugt mange timer i øveren?"*
4. *"I har en genial leadsinger i bandet."*
5. *"Det er et år siden jeg hørte Jer sidst, men det år har I brugt godt."*

Det var meget flotte ord, der blev sagt om den 8. oktober 2010. Så flot, at jeg næsten ikke kunne tro på det.
Der er ikke mange foto fra denne aften, blot nogle få, der er taget, når gearet slæbes.
Hvorfor er der ikke et par raske m/k'ere der gerne vil slæbe gear for en pose slik og en biografbillet??
Det får vi nok aldrig et svar på.

Jørgen Billing | Hej Steen & Co | 09-10-2010

Tak for i går
Det var et år siden jeg havde hørt jer sidst, og jeg må sige at I har brugt det år godt.
Det var hamrende godt det i lavede i aftes - til lykke med det.

TIRSDAG 28. SEPTEMBER 2010 / LOKALBLADET RINGSTED

Lokale bands på scenen

RINGSTED: Forenening Rock for Voksne er klar til ny sæson.

To lokale bands skyder den nye sæson i gang fredag den 8. oktober i Kulturhuset.

Allerede kl 21.15 går »Rockbandet« på. Det er en gruppe, som både kan få folk til at bevæge sig på dansegulvet og samtidig bevæge folk med numre af bl.a. Nirvana, Pink Floyd og Cranberries.

Senere overtager det nye lokale band »Ringsted Rock Ensemble« scenen. Bandet består af en samling Ringsteddrenge, som har været i rockmusikken siden midten af 60'erne.

Efter sigende er bandet temmelig fleksibel med hensyn til besætning, men kernen består af Carsten Christensen og Jens Peter Høg, som sidste år gav den i »De Kåde Kustoder«.

Derudover er det Poul Lauersen, Niels Arboe Jacobsen og Jørgen Billing. Hertil en række gæstemusikere. Gruppen spiller bl.a. Doors, Clapton og Jimi Hendrix. Musikken slutter kl. 01.00.

Arrangementet den 8. oktober begynder kl. 19.00 for de, der har købt spisebillet. De kan købes hos Skjold Burne i Nørregade. Prisen er 90 kr. Der kan reserveres bord ed henvendelse til formand Lars Andersen på 57 64 36 22 eller 50 47 82 47, når man har sikret sig billet.

Entre til musikken koster 100 kr. Billetter sælges i Skjold Burne fra den 22. september til den 6. oktober kl. 12.00. Medlemskab af foreningen klares ved indgangen for 25 kr.

De næstfølgende arrangementer er den 12. november med »Jack Cannon and the Sidefills« og den 21. januar 2011 med »Håndlangerne«. Sæsonen afsluttes endnu engang med »Staca2«. Det sker den 12. marts.

Se mere på www.rockforvoksne-ringsted.dk.

Fakta

RINGSTEDROCK

Foreningen Ringstedrock har tre års fødselsdag i oktober. I den anledning har man stiftet »Ringsted Rock Ensemble«, og det er en musikgruppe bestående af foreningens medlemmer. »Ringsted Rock Ensemble« har premiere i Ringsted Kulturhus fredag den 8. oktober når Foreningen "Rock for Voksne" åbner sæsonen.

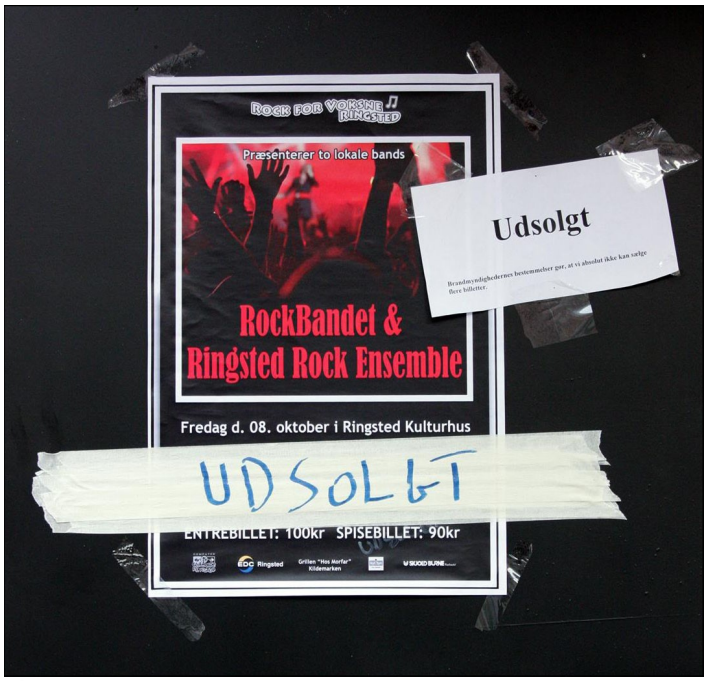

UPSSSS

Der kom lige et par bemærkninger på Rock For Voksne's web-site. Det var ikke alle fruentimmerpublikummer, der var lige tilfredse med vor præstation.
Må håbe at kaffen er der næste gang for at fuldende oplevelsen…..

Postet på 2010-10-17 at 17:38:20 af **Mette og Hanne fra Greve**

Fredag d. 8. oktober 2010 - "Rock- Bandet" og "Ringsted Rock Ensemble" i Kulturhuset, Søgade 3.

Vi blev, ved ankomst, taget pænt imod af meget venlig dørmand. Vi havde glædet os til at høre det allerede meget omtalte Ringste Rock Ensemble. Og vi kom, og glædede os, ikke forgæves.
Før vor ankomst havde medlemmer af foreningen spist en dejlig middag. Vi fandt plads hos musikerne, og første band gik på scenen. Det var ikke rock, men de spillede højt. Snart var danse-gulvet fyldt, og stemningen god.
(Baren solgte øl og vand, måske kan vi også købe kaffe næste gang??)
Så var der pause..!
Nu var det RRE´s tur (Ringsted Rock Ensemble) Og de syv store "drenge" tog, med stor entusiasme og gå på mod, som var teen-agere pånу, fat på at gøre scenen, og ikke mindst lyden, klar...

Det rykkede - og det var en rislen for øret. De havde øvet, og forstod at tilpasse styrken til lokalet, så vi gæster igen kunne tale sammen.

Ingen var i tvivl om, at det var erfarne musikere, der var kommet på scenen..... Vi nød musikken og fik sunget med på de kendte numre..... En lille pause, og det fortsatte med populære numre. Drengene var smilende og glade, og det smittede af, både på musikken og gæsterne..

Tusinde tak for den oplevelse.
Mette og Hanne fra Greve okt. 2010

Postet på 2010-10-23 at 09:14:09 af **Mulle**

Fredag d.8 okt. 2010

Rock-Bandet og RRE i Kulturhuset.

Hej Rock for Voksne.

En lille kommentar til M & H fra Ringsted:

God ide med at kunne købe kaffe !

Det vil måske rette op på de tåger, der er opstået ved jeres overdrevne indtagelse af vin under middagen!

Citat:
" Det var ikke rock, men de spillede højt. Snart var danse- gulvet fyldt, og stemningen god."

"Det rykkede - og det var en rislen for øret. De havde øvet, og forstod at tilpasse styrken til lokalet, så vi gæster igen kunne tale sammen. Ingen var i tvivl om, at det var erfarne musikere, der var kommet på scenen..... "

At påstå at Rock-bandet ikke er erfarne musikere, ikke spillede rock,og ikke havde øvet, er da helt ude i hampen!!

Det et tydeligt tegn på M & H´s totale mangel på musikforståelse!

Tak for en fed aften

Mulle

VINTER 2010/2011

Tiden efter Ringsted var vi tilbage i den gamle gænge igen.
Vi øvede de numre, der var på sætlisten uden nye ting kom på.
Vi havde også i oktober-november 2010 talt om, det kunne være sjovt at prøve kræfter i et studie, hvor vi kunne indspille 4 numre, så vi havde noget for eftertiden.
Steen E. gik straks i gang med at undersøge mulighederne.
Ved den næste øver, havde han et bud på et lille studie, der hedder Lydgården og ligger i Tappernøje.
Efter et par uger var der en aftale på plads og datoen var fastsat til den 29.-30. januar 2011, hvor vi havde 2x8 timer til rådighed.
En smal sag.
Indspille 4 numre på 2 dage.
Den lidt studieerfarne Steen E. vidste af egen erfaring, at 4 numre var rigeligt, og vi nok skulle få fyldt tiden ud.
Han havde, med hans gamle band, været med til at indspille 7-8 numre, og det havde været meget tidskrævende.
De brugte et sted mellem 25-30 timer kun med indspilningen af numrene, hvor der efterfølgende blev brugt lige så meget tid på at lytte, redigere og få lydniveauet til at passe.
Vi skulle nok få kamp til stregen.
Januar måned stod i Lydgårdens tegn, hvor vi havde bestemt os for følgende numre:
Jihad (DAD)
Weak (Skunk Anancie)
Creep (Radiohead)
Alive (Pearl Jam).
Det er altid godt at være vel forberedt.

I STUDIET

Det blev lørdag, den 29. januar 2011 og vi var klar til at gå i gang med optagelserne.
Vi blev vel modtaget af Michael, der senere blev kaldt Doktor Michael på grund af hans finurlige evner til at foretage små kirurgiske indgreb i lidt skæve slag m.m.
Der gik ikke mange halve timer, før han var bandets sparringspartner i stedet for at være ham, der bare sad og skruede på nogle knapper.
Han introducerede måden, der skulle indspilles på:
Den såkaldte lagkagemetode.
Det betød kort fortalt, at det første, der skulle indspilles var trommer, bas og lidt sang, som var de vigtigste og hele fundamentet for de øvrige optagelser, så vi havde mulighed for at orientere os.
Vi gik i gang. Startede med Alive og fortsatte med Weak, Creep og sluttede af med Jihad.

Trommerne var miket op, og Henriks bas gik direkte ind i mixerpulten.
Optagelserne var i gang og inden for nogle ganske få timer var grundsporene på plads.
Her skal lige nævnes, at Steen E. og Henriks tromme- og basspil faktisk sad lige i skabet på alle 4 numre i første hug.
Imponerende!
Godt at være velforberedt hjemme fra.
Som det tydeligt kan fornemmes på foto herunder, er koncentrationen stor.
Lidt nervøs og spændt skal man også være for at yde det bedste.
Det var jo trods alt lidt uvante omgivelser at stå mellem mixerpult, mikrofoner, et hav af ledninger, computer og hvad der ellers bruges i et studie.

Så er vi i gang med 1. optagelse.

En meget koncentreret bassist, der viser, hvad han kan!

Hvis man bare copy/paste'er, ville det ikke give den samme effekt og dybde i musikken som ved dub-sporet.
Her kommer de små variationer virkelig musikken til gode, da ingen er i stand til at spille det samme stykke musik igen 100%.
Doktor Michael som sparringspartner var god.
Han kom med nogle gode og konstruktive idéer.
I nummeret Creep er det min clean guitar, der bærer musikken, indtil vi når mellemstykket, hvor der er fuld overdrive både på Bo's og min guitar.
Her foreslog doktor Michael, at jeg kørte cleanguitaren fuldt igennem hele nummeret for at give det mere dybde.
Overdriveguitaren var der stadig, men blev nu underbygget af cleanguitaren.
Igen: En virkelig fed oplevelse at prøve kræfter i et studie.
Alle ydede en indsats, der i % svarede til 130 og alle leverede varen!
Det mest imponerende var, at næsten alle spor var på plads efter første optagelse.
Nå ja, næsten og næsten.
Jeg missede nogle slag i Alive og Weak, så de måtte tages om.
I Creep skulle der lægges en ny guitar på i slutningen af nummeret, da den foregående ikke helt var på toppen.
Det var ikke noget problem, for selvfølgelig skal det være så perfekt som muligt, nu vi var kommet i studiet.
Der blev også tid til en lille spisepause, hvor doktor Michael og Cubase kunne slappe lidt af.

Efter et par timer var grundsporene på plads.
Herefter blev grundsporene lyttet igennem og doktor Michael rettede lidt skæve slag til.
Doktoren arbejdede med kniv, tang og skalpel, læs redigere sporene i Cubase.
Det var ikke første gang, han havde prøvet dette.
Han fortalte os, han startede med arbejdet i Cubase, da de første versioner udkom i 1989.
Siden har han holdt fast i Cubase, der er helt fantastisk til netop studiearbejde.
"Hvorfor skifte til et andet program", sagde han og fortsatte: "Hvis jeg skulle i gang med et nyt program, vil det tage meget lang tid før jeg er fortrolig med det!".
Alvorens time nærmer sig, hvor de rigtige spor skal indspilles.
Vi starter med Alive, hvor jeg indspiller et spor.
Godt at være forberedt og gennemøvet, da jeg ugen op til Lydgården har gennemspillet de 4 sange hjemme mange gange, så intet kunne komme bag på mig.
Godt hjulpet på vej af Betina og Bo's cuespor, mistede jeg på intet tidspunkt orienteringen.
Godt det samme, for i samme øjeblik indspilningen var klar, lavede vi et dub-spor, hvilket er nøjagtig det samme stykke musik bare indspillet synkront én gang til for at give musikken mere bredde og dybde.
Det virkede fantastisk, kunne vi høre bagefter.

Drumman (alias Steen E.) nærmest i trance,
hvor det hele bare glider for ham!
(Foto taget gennem glasskillevæg, derfor lidt sløret)

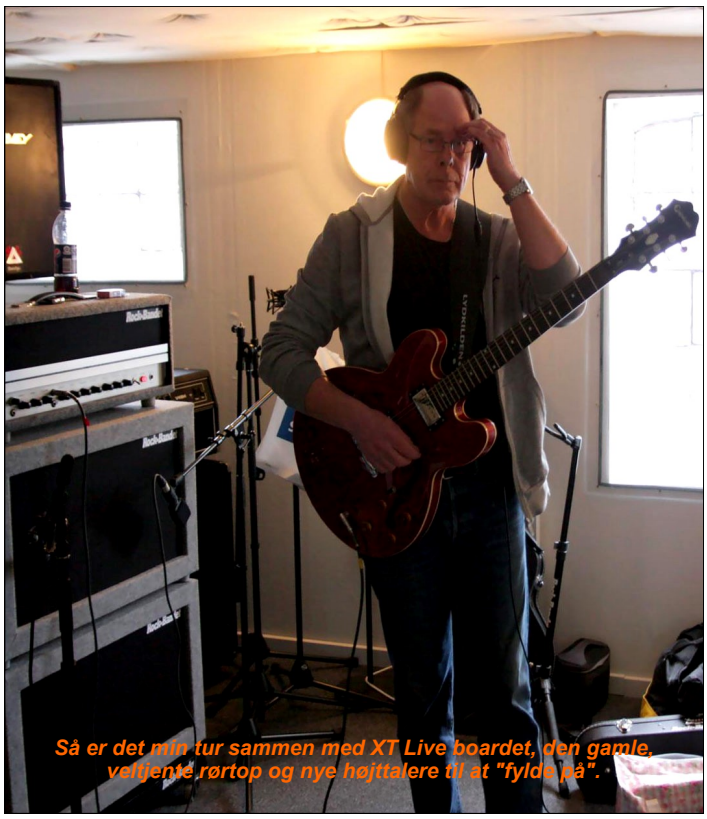

Så er det min tur sammen med XT Live boardet, den gamle, veltjente rørtop og nye højttalere til at "fylde på".

Ventetiden var stor.
Da jeg var færdig med mine ting, havde jeg i princippet ikke mere at tage mig til, men alligevel føltes denne ventetid på ingen måde lang.
Vi var alle dybt engageret i hvordan det gik med den aktuelle optagelse.
Var den OK eller var der andre ting som kunne gøre om?
Det var, som før nævnt, sjældent, at det hele skulle tages om, da langt det meste var OK efter første optagelse.
En enkelt fik da også taget sig en lille lur i ventetiden og for at Betina ikke skulle føle sig helt tilsidesat om lørdagen, lagde vi sangen ind på Jihad.
Der skete det samme med sangen, som med de øvrige instrumenter.
Den blev dubbet, og her blev jeg meget benovet over Betinas kunnen ud i sangens tjeneste.
Da vi afspillede de to spor med sangen Jihad, var der ikke meget forskel på spor 1 og 2.
Det kunne være fraseringen, der var lidt anderledes, men timingen var næsten 100%.
Fantastisk.
Hun har gået i en god musikalsk skole ca. en gang om ugen de sidste par år.
Godt gået Betina.

Nu er vi ved at nå kl. 19^{00} lørdag aften.
Det kan godt mærkes i hovedet, der ikke er helt så klar, som klokken 12^{00}, da vi startede.
Koncentrationen var stor hos alle. Der blev fulgt med overalt.
Det sidste doktor Michael og bandet lavede lørdag aften, var en gennemgang af slutningen på Creep.
På trods af store anstrengelser, var timingen ikke helt på plads i slutningen af nummeret.
Så der blev brugt meget tid på lidt små kirurgiske indgreb hist og her.
Til sidst sad den i skabet.
Herefter var det tak for en virkelig fed og oplevelsesrig dag.
Vi ses i morgen søndag kl. 12^{00}!!!!

Surt og trættende at være leadsinger og den sidste, der skal på.

Bo Slash Jensen har kørt gearet i stilling og er i fuld gang.

Nu er det endelig Betina's tur!

Søndag kl. 12^{30} var vi på igen.
Der skulle lige en ny solo ind fra Bo til Jihad, da den forrige var lidt kikset.
Endnu en gang kom doktor Michael med en idé.
Hvorfor ikke lade soloen i Jihad panorere fra venstre mod højre og tilbage igen?
Ja, hvorfor ikke?
Ellers blev der lagt solostykker på Weak og Alive.
Nu var det kordrengenes tur.

Doktor Michael på job!

Det eminente kor bestående af ikke mindre end Steen E., Bo og Steen J. måtte i gang.
Det er kun Jihad, der er kor på, så hver enkelt blev trukket ind i sidelokalet for at opløfte sin røst.
Hold kæft, hvor jeg syntes min egen stemme lyder ad Pommern til, men efter at have hørt hele koret, hvor alle er på, må jeg indrømme, at det ikke er så dårligt endda.
Også her gav vi den 130%, hvilket kan høres på energien i Jihad.
Højrefoden står ikke stille ét sekund, når nummeret fyres af.
Det er også et af de bedste live-numre, vi har på listen.
Ved 17^{00}-tiden var vi i princippet færdige med indspilningerne.
En kort pause, og vi var atter i gang.
Nu blev alle 4 numre gennemlyttet, hvor hvert enkelt bandmedlem skulle komme med sin uforbeholdne kommentar.
Numrene var ikke redigeret på nogen måde.
Det vil sige, der var stor forskel på lydniveauet blandt de forskellige spor, men det var ikke værre end vi sagtens kunne høre, hvad der var indspillet.
Steen E. havde nogle forslag til hvordan han gerne ville have stortrommen til at lyde, lidt mere diskant på lilletrommen osv.
Alt sammen noget der blev rettet til med det samme.
Doktor Michael havde endnu 2-3 dages arbejde med at færdiggøre bandets indspilninger.
Et kæmpe arbejde med at mixe det hele i samme niveau, så alle instrumenter lydmæssigt passer sammen, så ikke nok med at doktoren har haft travlt lørdag-søndag, han vil også få masser at se til mandag-onsdag.
Vi fik hver en meget grovskitseret udgave af Jihad med hjem.
Der gik ikke mange sekunder før den bragede fra samtlige bilstereoanlæg.
Det har været spændende og udfordrende at prøve kræfter hos Lydgården i Tappernøje.
Stemningen i bandet og hos Michael har været i top hele vejen igennem.
Jeg vil ikke tøve ét sekund med at nævne Lydgården, hvis der er andre som vil prøve kræfter.
Doktor Michael var 110% på igennem hele forløbet.
Fra Rock-Bandets side kan der kun lyde én ting:

TAK FOR 2 VIRKELIG GODE, INSPIRERENDE OG KREATIVE DAGE PÅ LYDGÅRDEN!

Koncentrationen er stor!
Har vi gjort det godt nok (ja!!!)

JOB HAARLEV 6. AUGUST 2011

Igennem Bo fik bandet et job til en lille privatfest i Haarlev.
Folket havde godt nok sagt til ham, at der nok ville komme mellem 20 til 100 gæster til festen.
Sandheden var, der rent faktisk kom et sted mellem 150-200 gæster, så allerede fra starten var der lagt op til en mega fest.
Sædvanen tro blev der pakket, slæbt og kørt gear i bilerne fra Roskilde til Haarlev.
Den gamle historie hvorfor et par drenge, for en biografbillet og en pose slik, ikke gider slæbe alt gearet fra 1.-salen og ned til bilerne kom igen på tale.
Hvor findes de?
Men hvor om alting er, fik vi slæbt hele lortet ned og pakket bilerne.
Afsted til Haarlev for at få en fed oplevelse sammen med publikum.
Da vi nåede til Haarlev opdagede Steen E. han havde glemt sin stortrommepedal i Roskilde. Der var kun én ting at gøre: Tilbage til Roskilde for at hente den famøse pedal.
Midt i kampens hede havde alle glemt den uundværlige mixerpult også lå i bilen, der netop var på vej til Roskilde.
Shit!
Det forsinkede hele opsætningen. Vi kom ca. 1 time bagud i forhold til den oprindelige tidsplan.

Vi gik på kl. 21.00 og denne performance blev noget af det værste, bandet nogensinde har præsteret med en surmulende Betina, der absolut skulle sidde ned på en stol pga. noget med fødderne….
Var vi ved at nå til det punkt, hvor der skulle ske nyt med nye bandmedlemmer? Håber jeg ikke, da dette koncept har været den bedste for Rock-Bandet.
Den gamle regel siger at publikum oplever 5% af fejlende og bandet oplever hele 95% af fejlende.
Vi kom i gang og som skrevet var 1. sæt ikke noget at råbe hurra for.
I 2. sæt gik det lidt bedre. Vi var varmet op og noget mere sikre på de numre, der blev spillet. Det var ikke godt.
Det har vi gjort meget bedre ved tidligere koncerter.
Inden der skulle spilles, var der en let anretning til bandet:
Pølser med brød, brød med pølser og pølser med brød.

Så stilles der gear op

Så er vi i gang

Imellem 2. og 3. sæt kom en stor, fed amerikanerbil tøffende op ad indkørslen. Nu skulle der ske noget!
Inden vi fik set os om, begyndte man at lave en burn-out i lokalet, hvor vi spillede.
Det lignede noget der var løgn.
Stor, fed og møgbeskidt sort røg væltede bare ind.
Det hele lignede en storbrand med al den røg, der væltede op fra dæk og vej.

Vi måtte pænt vente en halv time, før der var plads til os igen.
Der gåes til den, når der festes ude på landet.
Vi var færdig med 3. sæt kl. 0.15, og straks var der nogle fyre, der spurgte, om vi ville tage en time ekstra?
Lidt snakken frem og tilbage og vi tog et sæt mere, så kl. 1.15 var vi færdige i ordets bogstaveligste forstand. Set i bakspejlet skulle vi aldrig have gjort det.
Herefter kunne vi begynde at pakke gearet sammen med ledsagende discomusik, hvor outputtet var mindst 2x800w.
Vi kunne ikke føre en normal samtale.
Endelig begyndte hjemturen.
Fra Haarlev til Roskilde, hvor hele lortet skulle bæres op på 1. salen i Roskilde.
Klokken 05.15 var jeg hjemme godt smadret i hele kroppen.

OPTAKT TIL 26. NOVEMBER 2011

Rock For Voksne var tidligt ude med snøren på lokalbladene i Ringsted.
Ringsted Weekend havde sæsonplanen klar i avisen den 29. september 2011 og 8. november 2011 var der foto og beskrivelse af Rock-Bandet i Lokalbladet Ringsted.

Rock For Voksne havde sat alle sejl til for det skulle blive en vellykket sæson.
Jeg glæder mig meget til at fyre den af den 26. november 2011, og det gør resten af bandet også.
Vi vil give publikum og os selv en mega oplevelse.
Forventer da også, at vi er i stand til at leve op til dette.

RINGSTED WEEKEND

Ringsted Weekend - 29. september 2011 10:02

Udskriv | Tip os | Tip en ven | Del på Facebook

Rock for Voksne er klar til ny sæson

Foreningen Rock for Voksne har endnu engang sammensat et spændende sæsonprogram. De næstfølgende arrangementer er lørdag den 26. november, hvor to bands deler plakaten. Det er "Carport" fra Roskilde og de lokale "Rockbandet". Så følger i det nye år lørdag den 28. januar "On Location". Sæsonen bliver endnu afsluttet med "Staca2". Det sker lørdag den 3. marts.

28 / LOKALBLADET RINGSTED / TIRSDAG 8. NOVEMBER 2011

dinby.dk

To bands på scenen

MUSIK: Når Rock for Voksne afvikler sit næste arrangement i Ringsted Kulturhus, Søgade 3, lørdag den 26. november, vil der være to bands på scenen.

»Carport« kommer fra Roskilde og omegn. Bandet består af tre guitarister, som har været med på den lokale scene siden halvfjerdserne.

Sætlisten afslører en overvægt af musik med amerikanske rødder. Det er dansevenligt musik man også kan lytte til.

Senere vil det lokale "Rockbandet" indtage scenen. Det er tredje år i træk, bandet er hyret. Alle medlemmer har rødderne solidt plantet i rockens store verden med numre fra blandt andet DAD og AC/DC.

Også her er guitarerne langt fremme. Den kvindelige sanger har evnerne til at bære disse krævende sange igennem.

Rockbandet spiller hos Rock for Voksne.

Spise- og entrebilletter sælges i forsalg hos Skjold Burne på normale vilkår og til sædvanlige priser.

Forsalget begynder den 9. november og slutter onsdag den 23. november kl. 12.

Én væsentlig ændring er det, at spisningen nu og fremover begynder kl. 18.30. Dørene åbnes for de spisende gæster kl 18. De øvrige gæster kan komme ind fra kl. 21.

Man kan se mere på www rockforvoksne-ringsted.dk.

Lørdag d. 26.november 2011: Dobbeltarrangement.

Carport:

Bandet kommer fra Roskilde. Meget erfarne musikere, som har spillet i årtier. Vi bevæger os indenfor den rockede og bluesprægede musik (Clapton, John Fogerty, Gary Moore m.v.). Absolut dansevenligt. Tre guitarer!!!!

Rockbandet:

For 3. år i træk er dette fremragende lokale band hyret til at repræsentere den lidt hårdere afdeling af rocken (Nirvana, Alice in Chains, Gasolin m.v.). Og så spiller de Pink Floyd bedre end de fleste.

To bands i Rock for Voksne.

Carport og Rockbandet i Ringsted Kulturhus, Søgade 3 lørdag d. 26. november.

OBS: Spisningen vil fra og med dette arrangement hver gang begynde kl. 18.30.

Det bliver guitarernes aften. Aftenens første band har hele tre guitarister. "Carport" kommer fra Roskilde og omegn. Bandet består af meget rutinerede musikere, som har været med på den lokale scene siden halvfjerdserne. Sætlisten afslører en overvægt af musik med amerikanske rødder (Clapton, John Fogerty, Muddy Waters m.v.). De fleste vil synes, det er særdeles dansevenligt, men de tre guitaristers spil med og mod hinanden fortjener også en "lytter."

Senere på aftenen er det lokale "Rockbandet" parat til at vise deres evner. Det er tredje år i træk, bandet er hyret. Det borger for kvalitet. Alle medlemmer i bandet har rødderne solidt plantet i rockens store verden, og numre med DAD, U2, Nirvana, Pearl Jam, Pink Floyd og AC/DC vil sandsynligvis pumpe ud af højttalerne. De fleste vil fornemme, at vi her bevæger os over i den mere hårdtslående del af rockens verden. Også her er guitarerne langt fremme. Den kvindelige sanger har evnerne til at bære disse krævende sange igennem. Man er ikke i tvivl om, at bandet går seriøst til sagen. Endelig skal nævnes at "Rockbandet" spiller et Pink Floyd-nummer fra "The Wall." Dette lange nummer i "Rockbandets" udgave er hele aftenen værd.

Rock-Bandet

SÆTLISTE 26. NOVEMBER 2011

1 Where The Streets Have No Name
2 Bad Craziness
3 Creep
4 Alive
5 Hook Me Up
6 #1 Crush
7 Sleeping My Day Away
8 Zombie
9 Take Me Out
10 Beast Of Burden
11 Californication
12 Highway To Hell
13 Jihad
14 All I Want Is You
15 Comfortably Numb
16 Weak
17 Jeremy

18 Pride In The Name Of Love

ROCK FOR VOKSNE I RINGSTED

SÆTLISTEN KLAR

Så er sætlisten klar til 26. november 2011.
Intronummeret bliver Where The Streets Have No Name (U2).
Styrken i dette nummer ligger i, at det starter stille og roligt op med 1 guitar og 1 bas med The Edge's rene og meget ekkofyldte guitarlyd.
Herefter fuld knald og stille outro.
Genialt!
The Edge er dog i dette tilfælde erstattet med Bo "Slash" Jensen, som gør det mindst lige så godt eller måske bedre?
Listen er tilrettelagt efter Drumman, da han, efter 2 eller 3 af de mere hårdtslående numre, har behov for at slappe lidt af i skuldrene.
Der er også et par atypiske numre med på listen som #1Crush (Garbage) og Beast Of Burden (Rolling Stones).
De er med for at vise vor store alsidighed i valget af numre.
Bandets filosofi er stadig:
"Det er ikke et spørgsmål om fravalg, men mere et spørgsmål om tilvalg".
Eller er det omvendt?

26. NOVEMBER 2011

Så oprandt dagen!
Vi var godt forberedte, der kunne ikke spores den helt store nervøsitet, snarere en spændt stemning om at det skulle nok køre for os i aften.
Den sædvanlige historie med gearet skal du ikke snydes for, den kommer endnu en gang her:
Kl. 15.30 mødtes alle i øveren, hvor knokleriet startede med at bære hele lortet ned fra 1. salen og læsse ind i bilerne.
Det var dét øjeblik jeg kraftigt overvejede at have bare 2 comboforstærkere i stedet for 1 combo, 1 forstærkertop og 2-3 løse kabinetter.
Så skal jeg kun ned ad trappen med 2 enheder i stedet for 5 gange.
Bilerne pakket og afsted til Ringsted, hvor vi ankom ca. 17.45.
Bilerne tømmes og gearet sat ind i et lille sidelokale, så det kunne hentes frem, når det blev vores tur.
Denne gang var det ikke et ringstedband, som var tilfældet de tidligere gange, hvor vi har spillet i Rock For Voksne men derimod et band fra Roskilde, der hedder Carport.
Bas, tromme og 3 guitarer sørgede for en gang solid sydstatsrock i bedste Muddy Waters- , Lynyrd Skynard- og John Fogertystil.
Godt og kompetent spillet Carport.
Vi syntes selv, det var ret blæret, der var et band til at varme op, før vi kom på.
På det tidspunkt havde vi ikke tænkt ret meget på hvad klokken kunne blive.
Carport gik på til den fastsatte tid kl. 21.30.
Bandet spillede 1½ time med en indlagt pause på 10-12 minutter, og stoppede til aftalt tid kl. 23.00.
Så blev det vores tur.
Vi ventede pænt til Carport havde fjernet deres gear, så vi kunne komme til.
Den halve time, der var indlagt til skift på scenen, udviklede sig til 50 minutter, så inden vi var klar, og efter en kort lydprøve med Weak, kunne vi gå i gang kl. 23.40.
Puha, det var sent, men Lars Andersen forlængede spilletiden til kl. 01.20, så vi fik vor 1½ time.
Vi havde aftalt, vi spillede sætlisten igennem uden pause.
Vi fik spillet os varme og det holdt hele sættet igennem.
Det var fedt og det virkede.
Det var her, jeg fik luftet min nyindkøbte Gibson Les Paulguitar.

Så er det lige før vi går på.

OG HVORDAN GIK DET SÅ?

Der er kun én ting at sige: Det gik kanon godt!
Where The Streets Have No Name (U2) startede perfekt med Bo's riff på guitaren.
Bassen kom ind og Ekgreen tog lige en tur på bækkenerne med en blød hammerpude, så bækkenerne rislede i stedet for at slå hårdt igennem.
Et hårdt slag på lilletrommen, og vi var i gang!
Resten af aftenen gik som en drøm for os.
Det var igen noget af det bedste, vi havde præsteret!
Da vi nåede omkring klokken 12.45, kunne vi se fra scenen, folk var på vej hjem.
Det havde ikke noget at gøre med musikken var dårlig, men mere et tegn på, publikum var blevet mættet af musikken, der startede kl. 21.30.
Ved 01.20-tiden, hvor ekstranummeret blev spillet, var der kun halvdelen af publikum tilbage.
Jeg kan godt følge publikum.
En god aften sluttede, jeg var hjemme 02.30.
Søndag kl. 13.00 til Roskilde for at bære hele skidtet op på 1. salen igen, så det var klar til næste øver.
Pyha… A hard nights day is over.

En, sædvanligvis, dybt koncentreret Drumman.

Don't Stop
The Music
Rock-Bandet

EVALUERING OG MÅL FOR 2011-2012 OG HVAD DER ELLERS SKETE

Hvis jeg lejer en helikopter og således kan se det hele fra oven, kan jeg se, der for Rock-Bandets vedkommende ikke er sket det helt vilde og voldsomme i 2011.
Vi havde 2 jobs, der gik fint, det var ikke meget at snakke om.
Vi havde håbet på Hornstock 2011, hvor vi nærmest følte os som selvskrevne.
Det blev ikke til noget, så frustrationerne i bandet var relativ høje.
Vi præsterede at få 5 numre på sætlisten.
Godt klaret på et helt år.
Betina sendte en mail, hvor hun forkyndte, hendes sidste job, og medvirken i øvrigt, i Rock-Bandet var den 26. november 2011.
Begrundelsen herfor var den store stressfaktor det var at indøve numrene ordentligt op til et job.
Her står jeg så lidt af.
Der er en generel utilfredshed med antallet af jobs, men hvordan kan man så få det til at gå op i en højere enhed, når det er manglen på jobs og stressfaktoren ved samme, der gør sig gældende?
Jeg tror ikke, jeg nogensinde kommer til at forstå dén tankegang.
Nå, men kvag ovenstående, havde vi så en længerevarende diskussion den sidste øver i november 2011.
Hvad skulle vi nå i 2012 og hvordan skulle det ske?
Der blev lagt en plan, som alle var enige i, og at den skulle udføres.
For det første skulle vi primo januar 2012 indspille hele sætlisten i vort eget studie, så vi havde en CD til at øve op efter hjemme, når der kom et job.
Så sparede vi 3-4 øvere for at indøve numrene og kunne barbere det hele ned til en øver, hvor samtlige numre blev spillet igennem.
En yderst fornuftig og rationel måde at gøre det på.
Yderligere aftalte vi, at det gamle setup med nye numre skulle i gang igen.
Det vil sige at vi har 3 øvere, hvor der på de 2 skulle indøves et nyt nummer hver gang og den tredje skulle bruges til dels at spille de to nye numre og upbrushe de øvrige numre fra sætlisten.

En meget simpel og effektiv måde at få bare lidt nyt på listen.
Til sidst havde jeg gjort et par hjemmegjorte klodser klar, noget jeg følte, der kunne bruges i Rock-Bandet, og det blev også godt modtaget af bandet.
Det var ikke færdigstøbte numre, men noget der kunne bygges videre på, hvis alle deltog kollektivt i opbygningen.
Her var vi lidt på vej til at lave vor egen musik i stedet for at spille rene covernumre.
Teksterne var slet ikke noget problem, da Betina havde rigtig mange liggende klar til brug, da hun, sideløbende med Rock-Bandet, er sing-a-song-writer.
Så det var helt fint og naturligt, at vi nu kunne begynde at lave vor egen musik.
Det er så lige hér, at filmen begynder at knække.
Nu blev der faktisk stillet krav til de enkelte bandmedlemmer og det er kun godt, hvis den enkelte virkelig ønsker at udvikle og fingøre sin teknik på instrumentet.
Det er så hér, at problemerne i bandet for alvor begynder set i min optik.
Ud af 11 øvere, der startede i december og frem til nu ultimo februar 2012, kom Betina kun til de to eller tre.
Desværre blev hun meget syg op til næsten hver øver i den efterfølgende tid.
Hun præsterede mange gange at melde sig syg ca. en time før stikket skulle sættes i spaderne og vi skulle i gang.
Dét var ikke godt nok. Enten er man med på vognen eller...
Hvad skulle vi gøre, lade som ingenting?
Det var sket en del gange før, men slet ikke i så udpræget grad som nu.
Vi kom igennem december, januar og februar, hvor Betina ikke deltog.
For den sags skyld var Henrik heller ikke tilstede et par gange, da han ikke kunne se fornuften i at være med når Betina ikke var der.
I februar måned 2012 blev der snakket meget frem og til bage i grundstammen i Rock-Bandet, der alle mødte op trods manglende medlemmer.
Hvad fan… skulle vi stille op??
Efter en meget lang og til tider lidt hidsig diskussion den 29. februar 2012, hvor også Henrik var tilstede, kom vi til den konklusion, at Betina måtte forlade bandet.
Det var under ingen omstændigheder på grund af hendes måde at synge og slet ikke på grund af hendes performance, når vi var ude, den var unik, men fravælgningen af bandet.
Det blev så efterfølgende Henrik, der selv påtog sig opgaven at meddele Betina, hun ikke mere var med i bandet.
Efter 10 dages betænkningstid meldte Henrik sig også ud af bandet, og han fortsætter, slet ikke uventet, at spille sammen med Betina.
Set i bakspejlet med mine øjne blev denne 3-årige periode nok den bedste for bandet generelt set.
Som tidligere nævnt var det her jeg boede og var hjemme hvad musikken angik.
Der kom en lille hilsen ud til folket via Rock-Bandets Facebook fra Henrik og Betina.

Skriv opslag | Billede/video | Spørgsmål

Skriv noget...

Henrik Mummi Jensen

Hej alle!!
det er så nu det skal siges:
Betina og jeg er ikke mere en del af Rock-Bandet.
Betina blev fyrret og jeg, valgte selv at stoppe.
Vi siger tak for denne gang og 1000 tak til alle der har støttet os.
håber vi ses en anden gang.

Mange hilsner og på rock gensyn

Betina & Henrik

ROCK BANDET SØGER NY BASSIST 10-03-2012

Da vores nuværende bassist har valgt at søge ny græsgange søger vi en ny bassist
Vi brænder for Rock både den hårde men også den melodiske side af Rocken.
Vores inspirations kilder er.: AC/DC - DAD - U2 - Pearl Jam - Nirvarna mf.
Vi har som band spillet sammen i mere end 4 år, er rutineret og er rigtig godt sammenspillet.
Som bassist i Rockbandet er det er vigtig at du har lyst til at performe live og har power & energi.
Vores ambition er at når du er spillet ind, vil vi ud på nogle spillejobs. Vi har allerede et par jobs i "bogen"
Vi har et fedt øvelokale i Roskilde og øver 1 gang om ugen.
Det er ikke så vigtig om du er ung eller gammel, kvinde eller mand, sort eller hvid, det der er vigtig er at du er seriøs, en god omgangstone, respekt for hinanden og at du er positiv, energisk og ikke er bange for at trykke den af og give den gas.
Hvis du kan nikke til det skal du skynde dig at sende mig en mail så vi kan finde en dag, hvor vi kan mødes.
Check vores hjemmeside.:
www.rock-bandet.dk
Håber at høre fra dig snarest

vh

Steen

ekgreen@mail.dk

NYE FOLK KOMMER PÅ

Nå, men verden går jo som bekendt ikke i stå fordi et par medlemmer i bandet stopper.
Erfaringen har jo gang på gang vist selv om der lukkes en eller to døre, er det ikke ualmindeligt, at tre eller fire andre døre åbner sig.
Steen E. var hurtigt ude af skoene og fik sat 2 annoncer op på 4sound og Soundcheck.
Bingo!!
Efter 2 dage var der allerede to gutter, der viste stor interesse.
Drumman, sædvanligvis hurtig på aftrækkeren, skabte hurtigt kontakten til de nye folk.
Så inden der var gået 24 timer fra annoncerne var sat op, var der en klar aftale med en ny bassist og en ny leadsinger.
Aftale og aftale, vi skulle jo først se hinanden an.
Svingede kemien? Den vigtigste forudsætning for at projektet lykkedes.
Havde vi de samme ambitioner og havde de lyst til at spille den sætliste, vi havde kæmpet os igennem gennem ca. 3 år?
Alle disse forventninger skulle indfries og datoen for den første øver med de nye folk blev fastsat til den 22. marts 2012.
Og hvem var de nye folk?
Glenn (bas) kommer fra Virum og har spillet i et band, der næsten udelukkende spillede Pearl Jam.

ROCKBANDET SØGER VOKAL 08-03-2012

Vi er 4 drenge i den modne alder der søger ny vokal.

Vi brænder for Rock både den hårde men også den melodiske side af Rocken.

Vores inspirations kilder er.: AC/DC - DAD - U2 - Pearl Jam - Nirvarna mf.

Vi er Lead Guitar, Rytme Guitar , Bas og Trommer.

Vi har som band spillet sammen i mere end 4 år, er rutineret og er rigtig godt sammenspillet.

Som sanger i Rockbandet får du en meget central rolle og det er vigtig at du har lyst til at performe live og har power & energi.

Vores ambition er at når du er spillet ind, vil vi ud på nogle spillejobs. Vi har allerede et par jobs i "bogen"

Vi har et fedt øvelokale i Roskilde og øver 1 gang om ugen.

Det er ikke så vigtig om du er ung eller gammel, kvinde eller mand, sort eller hvid, det der er vigtig er at du er seriøs, en god omgangstone, respekt for hinanden og at du er positiv, energisk, og ikke er bange for at trykke den af og give den gas.

Hvis du kan nikke til det skal du skynde dig at sende mig en mail så vi kan finde en dag, hvor vi kan mødes.

Check vores hjemmeside:

http://www.rock-bandet.dk/

Håber at høre fra dig snarest

vh

Steen
ekgreen@mail.dk

Der var ikke meget demokrati i det band, da loven blev udstukket af 2 medlemmer.
De 3 andre medlemmer blev ikke rigtig hørt, og derfor valgte Glenn at søge nye udfordringer.
Steen E. hentede Glenn og hans gear i Virum, og i bilen på vej til Roskilde, var han meget nervøs for hvordan den aften nu skulle gå.
Her kunne Steen E. kun sige, at det skulle han ikke tænke på, da vi andre have det på nøjagtig samme måde.
Den næste leadsinger har en fortid i et ZZ Top-jam-band hvor han var med i ca. 10 år.
Med 400 jobs på bagen må han siges at være rutineret.
Han stoppede i det gamle band oktober 2011.
Dagen oprandt og begge mødte ind.
Allerede fra de første minutter blev det klart, det var 2 positive og energiske mennesker, der ikke var bange for at tage fat og prøve noget nyt.
Kemien var på plads.
Som Glenn udtrykte det, var der en enorm positiv stemning på trods af at det var første gang alle mødtes.
Snakken gik, og der blev fyret meget gas af.
Ingen tvivl, det swingede!!
Nå, men vi skulle jo til den, så stikket blev sat i til guitarer og mikrofon.
Vi havde på forhånd aftalt, hvilke numre, der skulle spilles.
Den første gang var ikke den helt store succes.
Et enkelt nummer blev pillet ud og spillet 3 gange.
For Glenn's vedkommende var det noget af en prøvelse.
Den første gang var nummeret splittet voldsomt op, den anden gang var det bedre og den tredje gang sad det næsten perfekt. Godt gået Glenn!!
For leadsingerens vedkommende fulgte han nogenlunde med, men selv efter 10 år i fronten, bragede han ikke helt igennem Så den 14. april 2012 sendte jeg en e-mail til leadsingeren, hvor jeg kort skrev, at vi ikke syntes det swingede, som det burde, og desuden meldte han afbud flere gange ½ time før der skulle øves.
Det var netop den slags afmeldinger, der havde ført til Betina's out of the band,
Der er så efterfølgende kommet en mail fra leadsingeren, hvor han fuldt ud accepterer vor beslutning.
Der var stadig folk i kulissen, som ville prøve kræfter som leadsinger.
Næste levende billede var en god fyr fra Ringsted.
Han var tændt og klar til at erobre verden, men da vi gik i gang, var der noget, som manglede set med Rock-Bandet's øjne.
Der var ikke den kraft og styrke bag stemmen, som vi var blevet forvent med gennem de sidste 3 år.
Californication sang han faktisk godt, da han havde fanget beatet i teksten.
Den synges meget stakatoagtig.
Det var nu heller ikke helt, som vi havde forventet, så han fik også et hurtigt afslag.
Den tredje i rækken ankom, helt præcist kl. 18.50.
Jeg skal lige nævne, at vi kun var to tilstede den aften, Glenn og jeg.
Vi fik os en lille hyggesludder, hvor vi også blev enige om at, for at gøre det så realistisk som muligt, sætte CD'en på med de 13 numre fra Ringsted den 13. marts 2009.
Vi gjorde meget ud af at fortælle, at der ikke skulle synges som Betina gjorde det, men at han bare skulle følge sangen, da Glenn og jeg spillede samtidigt.
Oh, ak og ve…….
Det var ingen nydelse. Han kunne slet ikke brage igennem, på trods af at han gik til sangundervisning.
Hvis sangen lå i A, sang han hele tiden #A eller B, og hvor sangen startede på 3, startede han konsekvent på 2½ eller 3½.
Han fik mange chancer, men lige fedt hjalp det.
Han havde bare ikke rockgenet i sig.
Det var slet ikke godt nok, hvad jeg også efterfølgende sagde til ham.
Man kan lige så godt tage tyren ved hornene med det samme.
Klokken 20.10 var han på vej mod hjemmet i Værløse.
Så står man dér og føler sig som en Thomas Blachmann nummer 2, men hellere tage beslutningen med det samme.
Hvis det først bliver nævnt efter 4-5 øvere, vil staklen føle sig mere og mere sikker at han/hun er med i bandet, så er det endnu værre at få den kolde spand vand i hovedet.
Det er prøvet nogle gange efterhånden.
Det bliver aldrig rutine.

HVAD GØR VI, VI SKAL JO VIDERE!

Vi havde godt nok snakket om, det ville blive svært at finde afløseren som leadsinger.
Her er vi så: På cykel op ad bakken i pis øsende regnvejr, hvor det stormer og lyner.
Ikke nemt at cykle, men vi kommer da alligevel lidt fremad, da Glenn skal have opøvet numrene på sætlisten.
Det er bare lidt svært at gøre det 100%, da sangen tit styrer melodierne.
Vi kløede på, og jeg må indrømme, jeg er lidt imponeret over Glenn's evner på bassen.
Han fanger lynhurtig riffet, breaks og hvad der ellers er af små finurligheder.
Hans gear fejler heller ikke noget:
Bas 4-strenget: 1 stk
Bas 5-strenget: 2 stk
Amp: tc electronic Bashead BH-500
Kabinet: tc electronic 4x10" speaker.
Flot og fast lyd, der passer lige ind i bandet.

NY RUNDE MED ANNONCER

Selv om vi havde annoncer på soundcheck og 4sound, skrev jeg lidt tekst og kastede op på bandets Facebook profil. Glenn spurgte om han måtte kopiere teksten, så den kom ud til endnu flere.
BINGO!!
Efter 3 dage, kom der svar fra en leadsinger, der bor tæt på Kalundborg og hed Malene.

Glenn Francke Vestberg
18. maj i nærheden af Virum

Hej derude!
Rock-Bandet mangler en leadsinger. Er der nogen som kender en fætter, tante, onkel eller kusine (eller måske selv har lyst) som kan udfylde pladsen med en stemmeblanding af Bon Scott, Janis Joplin, Ian Gillan, Jesper Binzer og Kurt Cobain?? Hvis ja, så kom ud af busken via Facebook eller email rock-bandet@live.dk
Mvh Glenn Francke Vestberg

Hun var hurtig ude, sendte en lydfil med et nummer, hun havde komponeret som 16-årig og sidenhen indspillet i et studie for 3-4 år siden.
Yeps, nu er den der.
Alle var glade og så med spænding hen imod øvedagen onsdag 30. maj 2012.
Den sædvanlige sludder blev taget omkring bordet. Stik i spader og mikrofon, så gik det ellers løs.
Zombie blev klaret til et 12-tal, Highway To Hell kneb det lidt med, Californication næsten perfekt og Pride In The Name Of Love lige sådan.
Ikke et øje var tørt, vi var helt oppe at køre alle sammen, endelig var den der!
Vi havde talt om, det ville blive svært, for ikke at sige næsten umuligt, at finde en mandlig leadsinger, som kunne mønstre hele sætlisten, da den er meget varieret hvad numre angår.
Kvindelige leadsingere spænder ofte meget mere vidt i stemmelejet, det var nok en af hovedårsagerne vi holdt fast i dette.
Og vi kunne nu kun sige ja til det.
Hun er meget hooked på rock, ganske som vi andre, og hun var overhovedet ikke bange for at kaste sig ud i nyt.
Rart med en leadsinger, der smiler og er på 120% på, i stedet for en surmulende, der absolut skal sidde på en stol og synge.
Nu nærmer øver 2 sig, vi har noget at se frem til.

SOMMERFERIE 2012

Nu nærmer sommerferien sig, hvor der traditionen tro ikke var meget spilleri i 2 måneder.
I juli måned, hvor Malene, Bo og Steen E. var på ferie, øvede Glenn og jeg, så han var klar til at fyre den max. af, når alle var samlet igen i september måned.
I august måned, hvor jeg var på ferie, tog resten af bandet over.
Det er så her filmen for Glenns vedkommende begynder at krakelere.
Han havde meget svært ved at koncentrere sig om takt og tone og kan ikke rigtig falde ind i slagene. De 3-4 øvere, hvor jeg havde ferie, udviklede sig til lidt af en prøvelse for de andre i bandet.
Det var ikke optimalt for nogen af parterne. Et eller andet var gået galt, da jeg og de andre ikke kunne genkende Glenn's iver og seriøse spil på bassen fra før sommerferien.
Glenn meldte afbud de 2 gange efter ferien, hvor vi alle var på. Det lignede slet ikke Glenn, der troligt mødte op til hver eneste øver, uanset hvor mange eller få vi var. Det hele udmøntede sig i, vi desværre var nødt til at sige farvel til Glenn.
Det løjerlige i hele denne historie, har efterfølgende vist sig, at på samme tidspunkt, hvor vi skrev til Glenn, var han i gang med at skrive en mail til os, hvor han gerne ville stoppe i bandet, da musikstilen alligevel ikke var noget for ham.
Hans hang til den mere kaotiske rock (á la Korn o.s.v.) gjorde, han ikke ville fortsætte i Rock-Bandet.
Det sjove af det hele var hans kæreste havde sagt til ham, man skriver ikke en sådan udmelding på email, men tropper personligt op for at sige det face-to-face.
Enden på det hele blev at vi stoppede samarbejdet.
Jeg havde en efterfølgende snak med Glenn, hvor jeg var i Lyngby og aflevere hans gear.
Jeg spurgte direkte, om det var den rigtige beslutning, han havde taget?
Der var ingen tvivl: Ja, han havde gjort det rigtige.
Så langt så godt, men vi skulle jo videre, de efterfølgende øvere spillede jeg bas igen.
Det var ikke optimalt, men bedre end ingenting.
Steen E. fortsatte hvor han slap før sommerferien med at efterlyse nye folk til bassen.
Det var meget småt, hvad der skete, men endelig var der 2, der bed på krogen.
Den første, der henvendte sig, var Erik. En lille spøjs fyr med en gammel og afpillet Fender Precision Bas fra 60'erne og en Ampeg 100w combo.
Hmmm, kunne det være løsningen?
Vi satte stikkene i spaderne og gik i gang med at spille.
Her var der ingen tvivl. Lige meget hvad vi fyrede af, fulgte Erik med uden slinger i valsen. Det var tydeligt, at han har været med på banen i rigtig mange år.
Han spiller i øvrigt sideløbende guitar i et countryband.
Vi var alle helt oppe at køre, så godt var det.
Vi nævnte, vi havde en anden bassist på hånden, og at han selvfølgelig også skulle prøves, når nu vi havde aftalt dette.
Det var ikke noget problem, så ugen efter kom næste levende billede på skærmen.
Det var en gut på 35 år, der havde spillet bas igennem længere tid i et band fra Greve-området.
Et band med 1 guitar, trommeslager, bassist og løs forsanger.
Han havde henvist til nogle klip på YouTube, hvor bandet var filmet under en livesession, og det, han præsterede hér, var perfekt.
Det var lige sådan en bassist, vi skulle have fat i, så Steen E. var hurtig, inviterede til en audition, hvor han efterfølgende kom med bas og forstærker. 4 var spændte og én meget nervøs.
En ny bassist over for 4 sammenspillede og godt rutinerede musikere? Jeg ville heller ikke have det godt.
Stik blev sat i spaderne.
Mikrofonen tændt.
Vi var i gang.

Efter den sædvanlige lille introsnak, satte vi stikket i og kløede på.
Det var ikke godt.
Allerede efter 10 minutter kunne vi høre, basspillet var langt under det niveau, vi havde hørt på YouTube.
Han vendte hurtigt bilen mod Greve igen.
Allerede den samme øveaften kl. 22.00 ringede jeg til Erik og spurgte om han stadig var hooked på at deltage.
Det var han, så nu kunne vi komme videre.

VI SKAL VIDERE

Erik mødte op den næste øver, og der blev spillet rø… ud af bukserne.
Desværre har Erik nogle skæve arbejdstider, og Malene har det samme, så vi var låst meget fast hvad øvere angår.
Erik kan kun komme hver anden onsdag med en afstikker til torsdag en gang i mellem. Malene er også låst fast, da hun træner håndbold tirsdag og torsdag.
Det ser ikke lovende ud, men kompromiset på månedsbasis blev, at vi øver hver anden onsdag, og tager en torsdag hver tredje uge, her giver Malene afkald på håndboldtræningen.
Der ud over mødes vi 4 uden Erik den fjerde onsdag.
Allerede på nuværende tidspunkt, har der været en del forviklinger omkring øverne, der desværre måtte aflyses flere gange.
Erik har desuden den holdning, at han ikke møder op, hvis vi ikke er fuldtallige.
Han sagde direkte, at det er spild af tid, når vi alle ikke er samlet.
Her knækker min film, for i mine øjne er det sociale samvær lige så vigtigt, som dét at øve fuldtalligt.
Erik præsterede en aften at køre hjem til det trygge Solrødområde, da han ikke havde set en e-mail fra Malene, hvor hun aflyste en øver.
Erik kom, Erik modtog vor besked om Malenes afbud og Erik kørte hjem igen
Hvad sætlisten angår, når nu jeg er i gang, er der blevet fjernet en del af de lidt mere hårde numre med AC/DC og D:A:D.
De er fjernet med den begrundelse, at Malene ikke kan synge dem, da de ligger i et forkert toneleje i forhold til hvor hendes stemme har det bedst med at synge.
Vi havde klart i tidernes morgen aftalt, vi ikke laver om på akkorderne, da det i langt de fleste tilfælde vil ødelægge klangen i et nummer.
Al respekt for det, men jeg savner de gode gamle Jihad, Highway To Hell o.s.v. Numre, som vi er blevet kendte for at fortolke godt.
Der er så kommet et par nye numre på: Lullaby (The Storm) og Når Du Rør Ved Mig (Celine Ree).
Numre, der ligger godt til Malenes stemme og som også kan spilles, men ikke for meget af dét på sætlisten.
Jeg fornemmer, vi kommer til at trække lidt i hver sin retning i fremtiden, da Erik, Malene, Bo og Steen E., nok mere er på lige fod, hvad musikken angår end jeg er.
Eriks holdning er klar og tydelig: Leadsingeren har ret og krav på en total afvisning, hvis tonen ikke passer til stemmelejet: Veto.
Med alle disse små ting i baghovedet, har tanken om et andet band ikke ligget fjernt, men Fanden skal ikke males på væggen, jeg må se hvad den nærmeste fremtid bringer……..
Vi kommer nok til at trække lidt i hver sin retning fremover fornemmer jeg.
Ugen efter vi havde ansat Erik, kom der en mail fra en bassist i Roskilde, der virkelig godt kunne tænke sig at spille rock, men da havde vi taget beslutningen.
Set i bakspejlet skulle vi lige have taget en øver med ham, men sådan går det ikke altid.
Der har med den nuværende besætning været mange flere aflysninger end tilfældet var med Betina & Co. Se lige bort fra januar-februar 2012).
Lad mig se tiden an. Der er mange andre bands, som spiller AC/DC og anden beslægtet fed rock med hjerte og sjæl.
Jeg syntes, jeg efterhånden mangler både hjerte og sjæl i Rock-Bandet.
Jeg mangler de faste ugentlige øveaftener, hvor der spilles rock, og samværet med ligestillede rockkegler.
Det er enormt svært at få øverne til at gå op i en højere enhed.
Har nævnt det flere gange for Bo og Steen E. men det blev slået hen.
Nu har vi endelig fået en god leadsinger og en god bassist, så hvorfor smide dem på porten.
Musikken kan i nogle tilfælde diskuteres, men vi er da i gang.
I skrivende stund, februar 2013, har jeg linet de næste øvere op for uge 6-7-8-9.
Der er kun én øver, hvor Erik deltager: Uge 9.
Det vil sige, at bandet kan køre i mere eller mindre tomgang i 3 uger pr. måned.
Ja, det er ikke nemt at være rockmusiker i dag med en alder på 61 år……..
Numre som Alive, Highway To Hell, Sleeping My Day Away og ligestillede kommer slet ikke op på samme Maleneniveau som Lullaby og Når Du Rør Ved Mig.
Det er nu helt klart, at Malenes styrke ligger i tøserocken og ikke i den barske rock-world.
Der er jo en grund til, at jeg efterhånden har gear til at spille i to bands uden at det skal slæbes frem og tilbage hver gang.
Det var så lidt sure opstød her fra Ringsted en tilfældig aften i 2013.

VI BURDE KOMME VIDERE

Nu er det maj 2013 og intet har rykket sig siden sidst.
Tværtimod.
Der er næsten blevet endnu længere mellem øverne.
Siden den første øver i januar 2013 har bandet præsteret af være fuldtallige 6 gange.
Nu er vi i maj måned 2013.
Jeg overvejede, meget seriøst, at finde et andet band og spille sammen med, da det her ikke er optimalt.
Jeg havde kontakt til et andet band for ligesom at komme videre, men trak mig i sidste øjeblik.
Tingene løste sig selv.

NYT GEAR

Nå, men det var også tidspunktet, hvor jeg var meget heldig, det kan også ske i disse tider.
På Lauritz.com var der en Fender Telecaster Black Top til salg.
Det er en ny model, som Fender lancerede for ca. 2 år siden.
Det specielle ved BlackTop-serien, der omfattede Stratocaster-, Telecaster- og Jaguarmodellerne, er at de er udstyret med High Gain Humbuckerpicupper.
Noget Fender aldrig har gjort det så meget i, da de for det meste har holdt sig til singlecoilpickupper.
Nærmest et varemærke for Fender.
Det specielle ved disse PU'er er, at lyden er noget tykkere (fatsounded), og lige noget for mig, uden at det går ud over sounden i guitaren. Du er ikke tvivl om der spilles på en Tele.
Tilbage til Lauritz: Telecasteren var sat på auktion, og den var vurderet til 2.800,00 kroner.
Jeg bød op til 2.500,00 kroner og måtte med et lidt blødende hjerte konstatere, at der var andre end mig, der gerne ville have fingre i den.
Nu kommer det pudsige. Efter ca. 2 uger var den på auktion igen, men denne gang var vurderingen sat ned til 1.400,00 kroner.
Min første tanke var, der sikkert var et eller andet galt med den, siden den kom tilbage.
Jeg nærstuderede alle foto, og kunne ikke finde en skramme på den.
Tænkte ikke nærmere over det, men bød op til de 2.100,00 kroner, som buddet nu var landet på.
Det skete 2 dage før hammerslag.
Onsdag aften, da jeg var kommet fra øveren i Roskilde (så har vi da haft en enkelt øver her) skulle jeg lige ind og kigge.

Bingo! Jeg havde fået hammerslag på den til de 2.100,00, som jeg havde budt. Oven i skulle så lægges 20% og 95,00 kroner i hammerslagsgebyr.
Ind og hente guitaren fredag.
Hjem og kigge på vidunderet.
Skulle justere pick-upper.
UPS, lyden forsvandt fra den bagerste.
Shit.
Efter at have trykket og skruet lidt frem og tilbage, kom jeg frem til, at det garanteret var ledningen, der sad i klemme, så skruen gik ned og kortsluttede.
Jeg skilte dyret totalt ad, og ganske rigtig, ledningen var kommet i klemme.
Den fik jeg hurtigt ned i den rette kanal, og vupti, så var den klar.
Halsen skulle også strammes op. Der skulle skrues 4 omgange på trushrod'en, før den tog fat.
Den skulle også toneres, slæderne på broen skulle justeres frem og tilbage, før den stemte ordentlig.
Sadlen ved headstock skulle sænkes.
Efter den omgang kan jeg godt forstå, at den tidligere ejer har skrottet den og afleveret den tilbage.
Det blev så mit held, da jeg ikke er bange for at gøre disse ting. Det har jeg prøvet mange gange før.
Festlighederne stopper ikke her.
Jeg så, at Fender havde lanceret deres første pedalboard - ever!!

Effekterne har igennem længere tid kun været tilgængelige i Fenders serie af Mustang comboforstærkere.
Disse forstærkere har fået meget ros for deres lyde, det er sikkert dét, der har inspireret Fender til at komme med deres Mustang Floor.

Sådan en har jeg købt nu, og jeg lige hilse og sige, at den imponerer mig meget!
Fender har virkelig gjort meget ud af at proppe deres mange og meget berømte rørforstærkere i boardet.
Skal jeg i flæng blot nævne nogle få, må det være:
Twin Amp, Super Sonic, Super Reverb, Princeton osv. plus selvfølgelig Marshall, Mesa Boogie alle nævnt som Brit Stacks. Jeg er imponeret! Det er meget længe siden, jeg har haft fornøjelsen at lytte til sådan et perfekt board.
Selv om jeg er glad for min Line6 XT Pod Live, giver Mustangen mig muligheder for at få Fenders varme rørlyd frem i musikken. Der er heller ikke så meget lir i boardet som på Line6'en. Kun de basale muligheder.
Perfekt!!

BAD NEWS

Leadsingeren har mandag 10. juni 2013 sendt bandet en mail med følgende indhold.
I øvrigt 2 måneder før vi skulle spille på Køge Festuge….. (ikke særlig smart gjort):

Hej alle i søde rock kegler.
Jeg har en sørgelig nyhed til jer drenge.
Jeg er nødt til at stoppe i bandet, da jeg har fået for travlt til at kunne komme til Roskilde en gang om ugen.
Som jeg skrev til jer tidligere har jeg været et par gange på og synge, så nu er jeg blevet tilbudt at synge fast der, hvilket betyder, at jeg skal til at leve af at synge.

Jeg håber i kan tilgive mig, og være glade på mine vegne.
I skal vide at jeg har nydt at tage til Roskilde og fyre den af sammen med jer... Det har været kanont.

Sorry guys.

I fortsættelse af denne mail kom der mail fra bassisten:

Jeg tilslutter mig hvad de øvrige har skrevet, takker for denne gang og ønsker alt godt fremover.
Hej Bo og 2x Steen
Jeg beundrer jeres gåpåmod og vilje til at fortsætte, men besidder den desværre ikke selv.
Kommer i til at mangle en bassist til Køgejobbet, stiller jeg mig til rådighed hvis i ikke finder en anden.
Jeg har ikke tålmodighed til at starte forfra med ny sanger, så, sammenholdt med mit problem med det stadigt høje lydniveau i øver, vælger jeg at stoppe nu.
Det har været hyggeligt og rart at spille med jer, håber I finder gode nye medlemmer og alt vel fremover.

NY BASSIST OG LEADSINGER

Så skal vi IGEN til at søge efter nye folk.
Det er ikke nemt, det hér!
Næste emne, hvor jeg stadig var alene på grund af ferie, var noget helt andet noget end de tidligere aspiranter.
Gutten hed Carsten, kom fra Køge og var ikke bange for udfordringer.
Jeg havde sendt 6-7 numre til ham, så han lige havde mulighed for at snuse til dem.
Carsten kom og spillede bare hele lor… som det nu en gang skal spilles.
Efter 20 minutter var jeg ikke i tvivl, det kunne sagtens blive Rock-Bandets nye bassist.
Vi spillede et par timer og blev enige om, at han mødte op til den næste øver, hvor alle var samlet og hvor der, ved samme lejlighed, også var en mulig ny leadsinger på beddingen.
Hun hed Daisi, og ja, hun har været med i bandet i en kortere periode for 5 år siden sammen med John.
Hun havde set på bandets Facebookside vi søgte en ny leadsinger, og da hun følte sig godt udbrændt i et andet band, som hun havde spillet med i 7 år, var der her en mulighed for at ændre sig fra en 100% poptøs til en 100% rockbitch, hvor der i det sidste var en stor udfordring for hende og starte fra scratch endnu en gang.
Den næste øver blev så en øver, hvor bandet igen var fuldtalligt.
Det vil sige at Carsten var med for 2. gang og Daisi var med for 1. gang.

Vi havde aftalt 6-7 numre, så vi lige havde en mulighed for at komme godt igennem aftenen.
Hold da helt kæft!
Hvilken energi der var i musikken. Det er virkelig mange, mange OG mange måneder siden jeg har haft den fornemmelse.
Den tvivl og tanken med at skifte band fløj væk som fuglen i skoven!
Som nævnt har Daisi været med i bandet før, men jeg må nok sige, hun har udviklet sig godt på de 5 år, der er gået.
Der var ingen tvivl mellem Bo, Steen E. og mig: Hvis vi kunne få denne konstellation til at fungere, så var Rock-Bandet på rette køl igen.
Der var ingen tvivl om Carstens præstation, den passede perfekt ind i bandet.
Selvfølgelig var der mange ting, som skulle rettes til, men det var småting set i den store sammenhæng.
For Daisi's vedkommende var det en stor oplevelse at være med i et band, hvor der var en god tone og respekt for hinanden.
Noget hun ikke havde været vant til med det tidligere band.
Vi var enige.
Hvis Daisi og Carsten selv ville deltage, var de meget velkomne til at fortsætte, og begge sagde JA med store bogstaver.
Sådan!

EN LIDT SINDSSYG HISTORIE

Nu kommer en lidt sindssyg historie.
Steen E. var blevet kontaktet af Køge Festuge, hvor vi kunne komme på med 1 time på den store scene på Torvet.
Steen E. sagde selvfølgelig ja tak vel vidende, vi på det tidspunkt stod uden bassist og sanger, og det i sig selv er jo trods alt lidt sindssygt!
På det tidspunkt havde vi, som tidligere nævnt, været sammen som et samlet band én gang.
Jeg skulle på ferie i 4 uger efter den øver, hvor alle var samlet.
Der blev sagt ja tak til Køge Festuge, hvor vi i kom på den store scene på Torvet lørdag 31. august 2013.
Det betød, jeg lige kunne komme på én øver efter ferien inden det store slag skulle slåes!
Den øver gik godt, eller rettere nogenlunde for mit vedkommende.
Der var kommet et nyt nummer på, som jeg ikke var helt sikker på: Sweet Dreams i Marilyn Manson's noget mere rockede udgave, men det gik alligevel rimeligt godt.
Mens jeg havde ferie, havde de fire andre i bandet travlt med at indøve de 14 numre, der skulle til for at udfylde en time.
Der var stor spilleglæde.
Daisi havde det kanon godt med de nye udfordringer og Carsten trivedes godt i bandet med numrene, så alt i alt var det som at spille i et nyt band.
De næste par sider vil kun handle om Køge Festuge med foto og enkelte kommentarer.

Bo Jensen

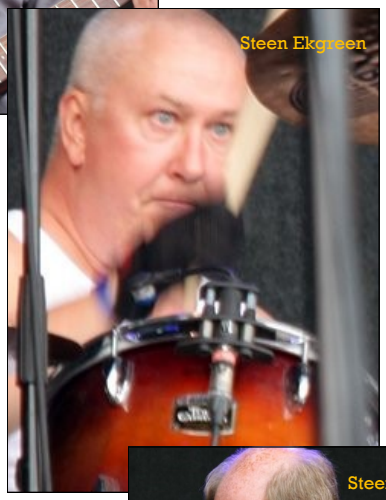
Steen Ekgreen

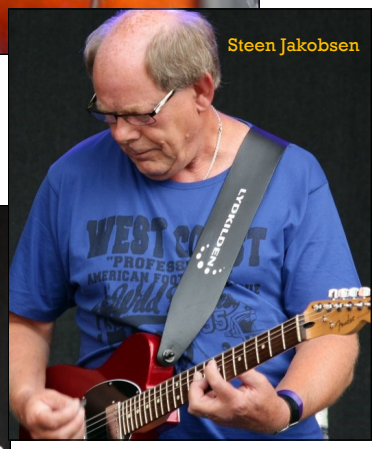
Steen Jakobsen

Daisi Larsen

Carsten Jappe

Jam og rockbandet, i er for fede... Keep on rocking in the free Word..... – sammen med Carsten Jappe og Steen Jakobsen (anmodet tag) her: Køge Fest Uge.

Synes godt om · Tilføj kommentar · Del

Bo Jensen, Carsten Jappe og 12 andre synes godt om dette.

Rikke Egeberg Fedt Carsten. Håber det gik fantastico!
for 38 minutter siden via mobil · Synes godt om

Martin Pedersen Det var til et stort 5tal....altså ud af 5
for 27 minutter siden via mobil · Synes godt om

Steen Jakobsen

Hey Folks!
Så oprandt dagen, hvor Rock-Bandet stod på Køge Festuges store scene i dag kl. 12.00.
Med den ultrakorte tid, vi havde til at øve 12 numre op og dét vi efterfølgende præsterede, kan jeg kun sige én ting: Det er virkelig godt gået, klap Jer selv på skulderen og være stolte af resultatet. Med de mange flotte tilkendegivelser, vi fik fra både publikum og arrangør, er der grund til at have det store smil på!! Keep On Rocking!!!

NÆSTE JOB I BJÆVERSKOV

Der er rigtig gang i den for Rock-Bandet.
14. september 2013 var dato for næste job.
Det var MC klubben i Bjæverskov, der slet og ret hed Bæverne, der skulle holde stor fest.
Er der nogen, som kan feste igennem, må det absolut være MC-klubberne.
Der var fællessang på bordene til Zombie, Highway To Hell o.s.v.

Der er en lille sjov forhistorie til denne performance.
Formanden for klubben, Martin Petersen, også kendt som Mr. T. spiller i et band, der hedder Mr. T. and The Poor Boys.
Han er kendt for sin nærmest paniske angst for at spille for højt.
Folk har oplevet ham klippe ledninger over, hvis styrken, efter hans smag, er for høj. Slemme dreng.
Det udløste nærmest paniske handlinger i bandet.
Bo, Carsten og Steen E. havde det ikke godt.
Bo tog sin lille Roland øveforstærker med, Steen E. reducerede sit udmærkede akustiske trommesæt til hans 2. sæt, det elektroniske Yamaha DTX Express, og selv Carsten valgte at lade sin udmærkede Kostum blive hjemme til fordel for en lille 30w øveforstærker.
Situationen minder lidt om den første gang bandet spillede i Ringsted 13. marts 2009, hvor formanden for foreningen mente, at vi spillede alt, alt for højt.
Jeg var på nippet til, dengang, at give ham ret, men med massiv modstand fra de andre bandmedlemmer, gav jeg mig.
Konklusionen dengang blev det var os der skulle spille, så i netop den sammenhæng, var det også os, der bestemte slagets gang.
I Bjæverskov var situationen bare omvendt.
Bo, Carsten og Steen E. dukkede nakken og føjede sig.
Jeg havde min sædvanlige 100w top med 4x12" speakers.
Ville ikke lave om på lydkvaliteten.
Hvordan lød det så?
Det elektroniske trommesæt var ikke godt, alt for metallisk i sounden og absolut ingen bund i stortrommen.
Bassen var alt for svag og totalt uden bund.
De to guitarer var der ikke noget i vejen med.
Der blev spillet lavt de første par numre, men af en eller anden uforklarlig årsag var lydstyrken herefter op på normalt øveniveau, uden der blev klippet ledninger eller vi blev bedt om at skrue ned.
Selv Mr. T. sad med lukkede øjne og nød musikken.
Desværre var der ikke mange publikummer denne aften, da arrangørerne havde glemt alt om et større bikertræf i København netop denne dag, da datoen blev fastlagt.
Sjovt var det at spille og som nævnt tidligere, blev der festet igennem.
Vi startede ved 21.00-tiden og var færdige 2½ time efter, så det var rart for en gangs skyld at være hjemme igen i ordentlig tid.

Martin Pedersen
1000 tak til Rock-Bandet for en Fantastisk koncert — sammen med Da
Larsen og 5 andre her: MC Bæverne.

NYT GEAR OG UDSALG

Nu er det jo som bekendt aldrig skidt uden det er godt for noget andet.
Netop på vej til Bjæverskov med Colt'en fyldt op med 2 kabinetter, rullebord og forstærker, kom jeg til at tænke på at det hele ville blive meget nemmere hvis jeg havde en combo uden at gå på kompromis med lydkvaliteten fra en 100 Peavy rørtop, som jeg er meget glad for.
Det resulterede i, at jeg begyndte at sælge ud af det gear, som ikke blev brugt.
Det startede med et Boss ME-25 board.
Boardet havde mange rigtig gode lyde, men var håbløst at bruge live, da lydene lå i én lang kæde, så der var langt fra lyd 1 til lyd 50 = 50 steps.
Det står nu i Helsingør, hvor en guitarist flittigt bruger boardet.
Den næste i rækken var den efterhånden 7 år gamle Fender combo FM-212.
Den står den dag i dag i Kalundborg, og spiller lystigt.
Næste punkt på dagsordenen blev Peavy ½-stacket bestående af 1 stk 100w Valveking rørtop med tilhørende 4x12" vinklet kabinet. Noget der vejer ad he….. til.
Det spiller i dag i Roskilde hos en ung og håbefuld guitarist.
Da han kom og så setup'et, var hans eneste udtryk:
"Shit, det fylder sgu!".
Mor var med for at køre herlighederne hjem, og hun spurgte da også sønnen, hvor han havde tænkt sig hvor dét skulle stå.
Det skulle da stå på værelset.
Senere fandt jeg ud af, at værelset lå ved siden af forældrenes soveværelse, så der har nok været fed rock den første aften til langt ud på natten.
Det sidste, der blev solgt, var min gamle hårdt prøvede og eminente Carlsbro 70w rørtop med tilhørende 4x10" kabinet.
Det står i dag i Køge og spiller heftig metalrock.
Så da alt dette var på plads, begyndte jeg at kigge mig om efter en ny comboamp.

Valget var ikke svært. Jeg havde gennem længere tid kigget på en Peavy Valveking 212 100w rørcombo, der var udstyret med nøjagtig den samme amp, som jeg lige havde solgt.
Hos 4sound startede prisen med 7.190,00 for at falde til 4.595,00 en uge senere.
Checkede prisen hos Thomann i Tyskland og kunne se, at der kostede nøjagtig den samme forstærker 3.595,00 kroner frit leveret Danmark.
Modellen var udgået fra Peavy's sortiment, så det forklarer den billige pris i Tyskland.
Den er testet, skal bare lige have sat andre højttalere i, da dem, der er monteret fra fabrikkens side ikke er de bedste.
Et eller andet sted skal der jo også spares for at holde prisen nede, og det går så ud over højttalerne.
Der er nu kommet et par 12" Eminence Legend 1218 i i stedet for de originale.
Tænk at have det hele i én hånd på én gang.
Jeg har, inden herligheden kom til øveren, lavet en flightcase til den, så det ikke fylder mere end højst nødvendigt.
Vægten? Ja den ligger på omkring 47 kg.
Den spiller bare rø… ud af bukserne.
Så i dag består amp-parken af omtalte Valweking 212 + 1 Valweking 100w top med kabinet loaded med 2x12" Eminence Legend 1218 monteret i et open-Back kabinet, så lyden er identisk fra begge amps om det så er et ministack eller en combo.

FEBRUAR 2014

Nu er der gang i bandet.
I går havde vi en fantastisk øver, hvor alle bare svævede på den berømte lyserøde sky.
Godt nok er der fjernet nogle af mine favoritnumre, men til gengæld er der kommet nye på listen, der til fulde udnytter Daisi's stemme bl.a. Queens I Want It All, der bliver sunget og spillet så ikke et øje er tørt. Grow Or Pay af D:A:D er også med på listen, og disse numre spille med stor energi.
Og hvem siger også, at alt skal være, som det altid har været??
Nej vel??

HORNSROCK 2014

Vi havde lagt en ansøgning ind på HornsRock's website i håb om at komme til at spille til deres efterhånden meget populære store private havefest i Skibby.
Det lykkedes, og vi blev sat på plakaten 13. juni 2014 fredag klokken 22.00 til 23.00.
Dette var absolut primetime for vort vedkommende, og vi glædede os helt enormt til at spille denne aften.
Vi øvede et godt sæt op til denne aften
Vi kom på, vi satte gear op og vi gik i gang.
Efterfølgende analyserede jeg sættet for mig selv.
Kan godt virke lidt selvmodsigende set i lyset af de efterreaktioner, der tikkede ind på Facebook.
Der gik fra det første nummer nogle skæve toner ind og ligesom ødelagde flowet i musikken. Problemet igen med at vi hører 95% af fejlene, hvor publikum kun hører 5%.
Dette skete op til flere gange i løbet af sættet, så det, vi præsterede, var under middel set i lyset af maj måned 2010, hvor det virkelig tonsede der ud af, og som sikkert også var grunden til, at vi blev sat på denne aften på dette tidspunkt.
Samtidig med var der optakt til verdensmesterskaberne i Brasilien, hvilket kom til udtryk i manglende publikum.
Men til gengæld var de publikummer, der var mødt op, godt tilfredse. Der kom flere positive bemærkninger ude fra marken.

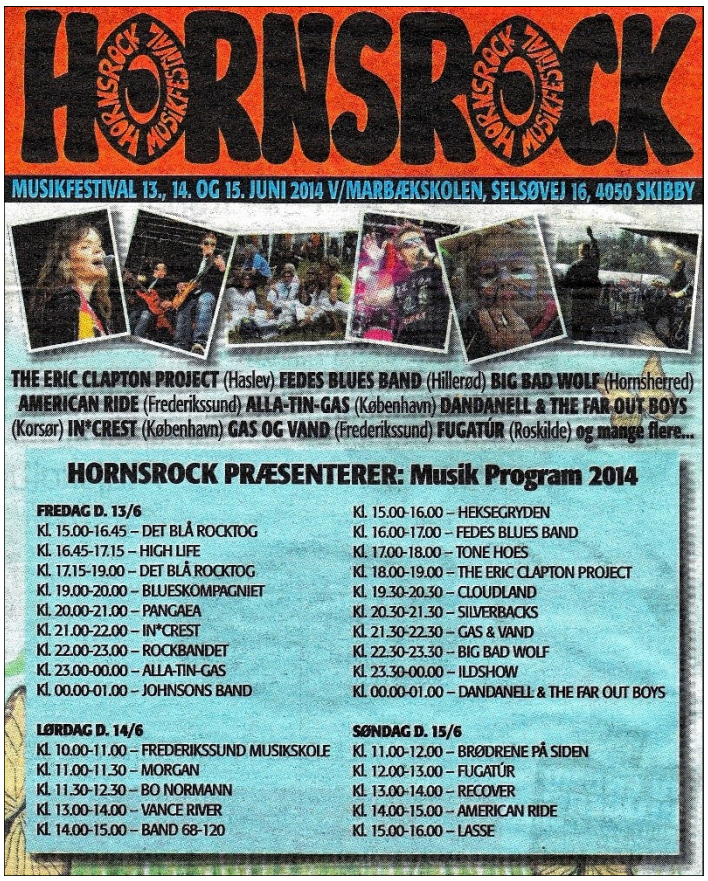

Desværre var der ingen til at tage foto på Hornsrock, så det ene foto, der er af Daisi, er hvad vi må tage til takke med.
Traditionen tro har Hornsrock deres egen fotograf, så jeg håber, vi af den vej får fat i lidt billedmateriale.
Jeg har opsat nogle Facebook kommentarer, så du kan danne dig et indtryk af, hvordan det gik.

NY ØVER

I maj måned fik vi vor opsigelse fra Karl, der havde "tilladt" sig at leje værkstedsbygningen ud.
I samme bygning har vi holdt til på 1.salen i 8 år og lokalet var ubestridt det bedste, vi nogensinde har haft.
Godt nok kunne der være mega varmt om sommeren og i hvert fald også det modsatte om vinteren, hvor vi brugte en gasovn til at opvarme lokalet.
Betonvej 7, Roskilde, vil altid stå som det bedste af det bedste, hvad øveforhold angår.
Bandet har haft mange hyggelige og kreative timer i det lokale. Godt nok med skiftende besætning, men sådan er det jo nu en gang.
Hvad fan… gør vi nu?
Jeg spurgte Claus Thuesen på Bygma Roskilde om der var mulighed for at leje 1. salen på Vagns Værksted.
Titlen hentyder til en af vore kunder som for nogle år siden netop solgte snedkeriet til Bygma Roskilde, som efterfølgende brugte bygningerne til lager for indvendige døre med tilbehør.
Der blev i øvrigt for 3 år siden indrettet motionscenter i stueetagen til medarbejderne og på 1. salen var der 2 lokaler på ca. 25 m2 hver.
Det var ikke noget problem med 1. salen, den kunne vi sagtens låne.
Jeg tilbød huslejebetaling, men det faldt ikke i god jord, i stedet aftalte vi, bandet skulle give minimum 1 koncert om året til personalefesten.
Så langt så godt. Det skal så lige her indskydes, at vi kunne risikere at miste lokalet, da der var planer om en større ombygning, hvor Byggemarkedet skulle lukke ned til fordel for en kommende Proffafdeling, hvor trælast og håndværkerbutik blev slået sammen. Det samme er gjort i Køge og Næstved med stor succes.
En lun og flot aften i maj flyttede vi alt gearet fra Betonvej 7 til Bytoften 6 i Roskilde.
Jeg havde lånt en stor trailer, så vi kørte kun 2 gange, og dermed var det hele flyttet.
Øvelokaler har det med at ligge enten på en 1. sal eller nede i en kælder. Dette var ingen undtagelse med 1.-salen.
Den første øveaften oprandt. Alle var spændte. Hvordan var akustikken?
Den var, mildt sagt, ikke god.
Betonvej 7 havde skråt loft med træbeton.
Her var der 4 nøgne gipsvægge og ditto på loftet.
Der var et gulvtæppe, men det ydede absolut ingen hjælp til akustikken.
En midlertidig løsning blev at opsætte nogle hastigt indkøbte spejdertæpper på væggene til at suge den værste spids af lyden, men var ikke optimalt.
Det var da i det mindste et øvelokale, og det fungerede da også rigtig fint efter at der blev skruet noget ned for lydniveauet.
Et evigt tilbagevendende problem med lydstyrken: Rock'N'Roll er ikke født til at spilles dæmpet. Man skal mærke bas og trommer i mellemgulvet.
Det var nemt og praktisk for mit vedkommende, da jeg kun skulle flytte bilen ca. 50 meter for at være i øveren.
Helt perfekt, for jeg kørte ikke hjem efter arbejdstid for at køre tilbage til Roskilde 1 time senere.

JOB KØGE FESTUGE 2014

Inden jeg tog på sommerferie, fik bandet job for anden gang på Køge Festuge.
Jeg var ikke i stand til at deltage på grund af ferie, så i stedet blev en vikar indkaldt i sidste øjeblik, så bandet kunne sige ja tak til jobbet.
Vedkommende fik 3 øvere til at indøve de numre, som vi i fællesskab havde brugt noget længere tid på at få op at stå, inden vi var tilfredse med resultatet.
Det var ikke noget jeg ville sige ja til, men ønsket om at stå på netop denne scene tilsidesatte alt.
For det første ville jeg aldrig sige ja til et job, hvis bandet ikke fuldtalligt kunne deltage.
Jeg ved udmærket godt, det er mere reglen end undtagelsen, at bands indsætter en vikar, når et medlem ikke kan deltage i et job.
Køge Festuge 2014 blev da heller ikke det samme med vikaren som Carsten udtalte det, men, som jeg fornemmer det, gik det ganske godt trods alt.
Ikke mere om det.
Der er et par foto fra denne performance, som jeg lige lægger ud:

Foto i dette tilfælde fejler intet.
Proff til fingerspidserne.
I øvrigt var det hele ved at gå i vasken, da Michael, Daisi's kæreste, fik lagt sig voldsomt ud med formanden for Køge Festuge.
Det var lige før de blev bortvist fra festugen, men det er en helt anden historie.

NY ØVER IGEN IGEN

Endnu en gang blev vi kastet ud i en ny øver krise.
Nu var der ikke plads til bandet på Bytoften 6, da det hele, som nævnt, skulle rives ned for at gøre plads til en ombygning af det gamle byggemarked, der for fremtiden skulle rumme et nyt Proffcenter.
For det ikke skulle være løgn, havde vi fået et job på Hit Club i Skælskør den 1. november 2014.
Så midt i al flytteriet måtte vi 2 gange øve på Herfølge Skole, hvor Carsten var lærer.
Det var under ingen omstændigheder optimalt, men bedre end ingenting.
Disse to øvere var laaaangt under dét, som vi ellers præsterer selv når vi ikke var helt op på dupperne.
Vi fik opøvet en brugbar sætliste og der kom 7 "nye" gamle numre som Midnight Hour, Summer Of ’69, Should I Stay Or Should I Go, What’s Up osv.

Vi aftalte helt klart de "nye" gamle numre straks skulle pilles af sætlisten, når jobbet var klaret i Skælskør.
Der skete så det forunderlige: Nu skulle de numre være på listen for, som Steen E. udtrykte det:
"De sælger billetter!"
Denne kunne jeg ikke rigtig være med på, da den helt klare aftale lød: Efter Skelskør, væk med det gamle crap, som der var spillet rigeligt mange gange med de gamle Ringsted-bands og Skæve Helligdage.
Hvorfor hel…. lave aftaler, når man ikke kan stole på det bliver overholdt??
Men som en kendt person sagde for rigtig mange år siden: "Man har et standpunkt, til man tager et nyt!"

HIT-CLUB SKÆLSKØR

Hvordan gik det så den 1. november i Hit-Club Skælskør?
Det gik faktisk rigtig godt.
Jobbet var lige hvad vi havde ventet på, og alle fyrede den max af.
Det eneste minus den aften var, at Steen E. havde købt et absolut minimaltrommesæt, som vi andre straks døbte om til Fætter BR-trommesæt.
Han gad ikke mere slæbe sit yderst vellydende Yamaha sæt med på jobs. Hmm… gad vide om så han burde fortsætte som trommeslager med livejobs, når det var så stort et problem at spille på et vellydende trommesæt?
Og trommelyden bar da også tydeligt præg af samme BR-mode.
Vi var virkelig oplagte, men desværre var der ikke så mange publikummer, som vi og Hit-Club kunne ønske sig, og de sædvanlige drop-outs i musikken, som vi efterhånden har vænnet os meget til, var heller ikke forsvundet.
Til gengæld fik de, der overværede koncerten, en god oplevelse med hjem, og aftertalken med værten var god. Faktisk så god, at han ville hyre os til et job i 2015.
Der kommer lige et par foto fra Skælskøraftenen.

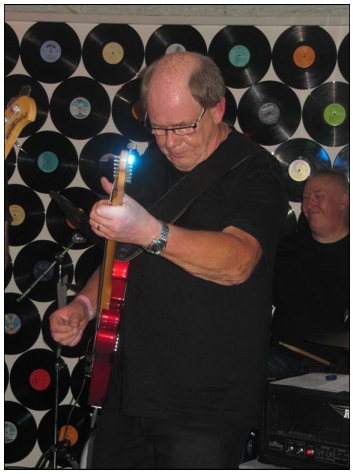

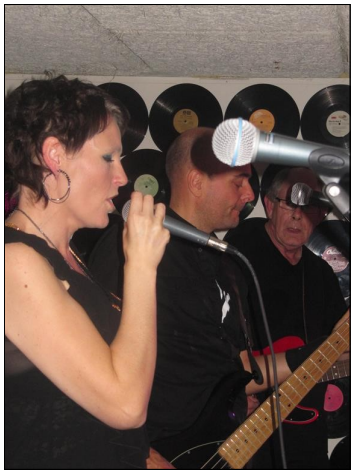

Publiceret: Tirsdag, den 4. november 2014 19:22
Skrevet af Kim Fini
Visninger: 30

"Rock-Bandet gæstede Hit-Club lørdag d. 01.11.2014, og bandet begejstrede vores gæster med flot lyd og svingende velspillede rocknumre, lige fra rockens spæde start op til i dag.
Et spændende og velspillende band der helt klart fortjener en gentagelse i Hit-Club.
Vi nød alle deres sprudlende musik og skønne toner, og at de tilmed havde sat deres eget præg på alle numrene var noget, der begejstrede alle vores gæster."

Rock'N'Roll
når den
er bedst
ifølge publikum!

SOMMERFEST BYGMA ROSKILDE SEPTEMBER 2014

Jeg havde nær glemt et spillejob i Bygma Roskilde.
Da vi ikke skulle betale husleje for lokalerne, havde vi med Claus Thuesen aftalt, at Rock-Bandet skulle give en eller to gratis koncerter som tak for lån af lokalerne.
Det blev 20. september 2014, hvor vi fyrede en rimelig fed sætliste

af, der nu var tilpasset nyere tider og var fint til en fest.
Det gik rimelig godt, og når jeg tager de direkte kommentarer med lige efter performance, var de alle meget positive.
"I fyrede den af", "Det var virkelig fedt, det I præsterede" osv.
Men efter et par dage kom de virkelige ord på bordet:
"I tabte tråden i de to første numre, det var lidt pinligt at høre på".
"Der var ikke meget smæk i trommerne" (BR-sættet).
Det var ikke godt, og set i sammenhængen med der endnu en gang var mange drop-outs den aften, var det med det i baghovedet alligevel ikke den succes, vi fik at vide, det var.
I øvrigt optrådte jeg med 39 grader i feber den aften.
For mit eget vedkommende, kunne jeg sagtens høre, og, ikke mindst, se på Bo og til dels Steen E. mimik, at det ikke var helt optimalt, det vi spillede.
Noget hængte ikke rigtigt sammen.
Det var som om, vi var et band, der var startet 2 uger før denne performance.
Er sket før, bare med et noget bedre resultat.
Ikke godt nok.

DEN EFTERFØLGENDE TID

Den efterfølgende tid fra Roskilde og Hit-Club i Skelskør var heller ikke god.
Der blev aflyst rigtig mange øvere centreret omkring én person.
Det er der, fra min side, fuld forståelse for, men en gang imellem måtte jeg lige bremse op, da vor ugentlige øvere blev reduceret til en eller to øvere om måneden.
Det er i min verden ikke tilfredsstillende.
OK med jobbet, da det er det, vi alle lever af, men med så mange aflysninger blev stemningen i bandet, for nogle af os, efterhånden den: "Nå, endnu en aflysning, så skide vær med det".
Det er ikke særlig tilfredsstillende at være med i et band på dén måde.
Jeg begynder også at fornemme en hvis form for metaltræthed generelt i bandet og hvor vi er ved at nærme os det berømte T-kryds.
Lidt mere om det senere.

NYT BAND I SLAGELSE

Før sommerferien 2015 begyndte jeg at kigge mig om efter et andet band.
Luzyanna fra Slagelse, hvor Frank Hansen spiller bas, søgte en sanger med guitar, så jeg prøvede lykken.
Det gik virkelig godt, vi swingede sammen.
Tonen var god og vi var alle tændte.
Men, som der stod i annoncen, søgte de en sanger med supplerende leadguitar.
Her måtte jeg melde pas, da jeg absolut ikke er sanger med leadguitar, men en god og solid rytmehåndværker uden sang.
Lidt kor kan dog tilbydes.
Bandet havde snakket meget om at udvide besætningen med mig på rytme og en løs leadsinger, så de kom op på 5 medlemmer.
Dette frarådede jeg kraftigt, da jeg, af egen erfaring, med 5 medlemmer i et band, kunne få det meget svært til at hænge bare nogenlunde sammen hvis/når mødedisciplinen ikke var i top.

PUDSIG HISTORIE

En lille pudsig historie knytter sig til det skrevne.
Bassisten i bandet, Frank Hansen, var for 2 år siden til audition i Rock-Bandet med mig som eneste deltager.
Vi spillede til nogle gamle optagelser med Betina i front.
Her kom Franks bassistiske øvelser ikke rigtig til sin ret, hvor vi efter 2 gange, og Frank's egne ord, blev enige om, at det ikke var det rigtige band for ham.
Vi sagde farvel og tak på en pæn og ordentlig måde.
Det var her Carsten blev vinderen i bassistkonkurrencen.
Efterfølgende, efter at have hørt 4 optagelser, som Luzyanna har lavet i et studie med Frank på bas, må jeg nok sige at han er kommet voldsomt efter det.
Intet er overladt til tilfældighederne.
Hans basspil er virkelig imponerende og potent.

NYT BAND I HOLBÆK

Det næste projekt blev, sammen med Bjarne Frydenlund ved Holbæk, en start på bar bund med et nyt band, hvor alle medlemmer var nye.
Jeg mødte op med guitar og Fenderboard.
I den indledende snak var vi begge meget enige om, hvordan bandet skulle skabes og virke, og vi tog også et par numre med Deep Purple, hvor det swingede, som det skulle, så ikke et øje var tørt efter den aften.
To dage efter denne performance, sendte han en SMS, hvor han havde fået et tilbud om at fortsætte som trommeslager i Deep Purple Jam.
Dette kunne han selvfølgelig ikke sige nej til, så enden på det hele blev, at han genstartede i dette band.
Efterfølgende tror jeg personligt, at han ikke følte, vi fungerede sammen modsat min fornemmelse.
Sådan kan det gå ind i mellem.
Måske også godt det samme, da jeg heller ikke troede vi havde de samme forventninger til et fremtidigt band.
Men der var sat.. gang i den i de 2 DP numre, der blev spillet.

MANGE AFLYSNINGRER

Efter sommerferien blev den helt gal med øverne.
Især én person aflyste den ene øver efter den anden, så vi faktisk ikke fik spillet særlig meget i den periode.
Jeg havde mange alone-talks med Bo på det tidspunkt.
Som jeg tydeligt fornemmede det, var vi på lige fod med eventuelt at starte et sprit nyt band med solid Rock'N'Roll som det bærende fundament ganske som vi gjorde det for en del år siden.
Nemmere at starte fra scratch end prøve at omvende eksisterende bandmedlemmer.
Nogle tanker og samtaler, som efterfølgende blev delvist bekræftet rigtig mange gange uden at der blev gjort noget ved det.
Der var lidt svært at opløse det hele fra den ene dag til den anden.
Jeg har spillet med Bo i 15 og Steen E. i 10 år.
Det ville være lige som en skilsmisse.

2015

2015 bød heller ikke på mange overraskelser.
Der blev øvet en gang i mellem, når de forskellige bandmedlemmer ellers havde tid og lyst til det.
Der var endnu en gang mange aflysninger, så dét, at være med i et band, hvor hovedbestanddelen bestod af aflysninger i stedet for konstruktive øvere, var én stor gang frustration for mit vedkommende.

HORNSROCK 2015

Vi havde lagt billet ind på HornsRock 2015.
Vi blev vel modtaget fra bestyrelsens side med en spilletid lørdag kl. 13.00.
Lørdag kl. 13.00 kan kun fra min side betyde en voldsom nedvurdering af vore præstation fra året i forvejen, hvor vi var på fredag kl. 22.00.
HornsRock's efterhånden store popularitet gjorde, at de netop var nødt til at sortere i de bands, som gerne ville spille på festivalen. Her var vi så heldige at blive inviteret.
Kvaliteten var efterhånden blevet meget høj, så jeg kan godt forstå, at vi, med dét vi havde præsteret i 2014, blev til et lørdag kl. 13.00 band, men OK vi kom med.
Og for at det ikke skulle være løgn blev vi nødt til at aflyse vor performance på HornsRock 2015.
Steen E. blev hasteindlagt på Køge Sygehus med akut galde-STEENsbetændelse 2 dage før vi skulle spille på HornsRock.
Pis!
Vi var ikke i stand til at komme med en vikar på trommerne med så kort varsel, så vi var desværre nødt til at aflyse vor performance den eftermiddag og godt nok for det, da jeg, som nævnt mange gange efterhånden, syntes det skal være bandet, der spiller med originalbesætningen. Ikke noget med vikarer.
Der kom en beklagelse fra HornsRock's side:
"Øvvv, der var mange, som havde glædet sig til at høre Jer".

LIFE GOES ON

Efteråret 2015 september-oktober var igen igen præget af rigtig mange aflysninger og igen igen centreret omkring én person.
Aflysninger, hvor jeg nu for alvor er begyndt at tænke over bandets fremtid eller rettere mangel på samme.
Dette, set sammenholdt med et par episoder, der skete i samme periode, gør at jeg på en eller anden måde er mere bevidst om at starte i et andet band.
Der skete to meget væsentlige ting i september-oktober måned, som har gjort, at vi nu er amputeret til at være en trio uden sang og bas.
Forklaringen kommer her:
Vi var helt klart i 2015 ved at køre grundigt træt i pop- og 60'ernumre og til dels hinandens selskab, da vores musikalske veje var ved at blive delt op ved det berømte T-vejkryds.
For at komme videre, skulle der nye numre på listen, og her foreslog jeg, at Daisi kom med et nummer eller to, som hun brændte for.
De kom, Lady Gaga og Christina Aguilera, og jeg skal love for, at det udløste en sand mediestorm på emailen.
Bo, Carsten, Steen E. og jeg var pudsig nok totalt enige om, at det crap gad vi absolut ikke spille.
Det udviklede sig til, at der aftenen efter kom en mail fra Daisi, hvor hun meddelte hun ikke ville være med i Rock-Bandet længere.
Hendes mål med bandet var popmusik, og det faldt ikke i god tråd med det, vi andre ville spille.
Jeg havde det faktisk, med Daisi's ord i hukommelsen, på fornemmelsen et par måneder i forvejen, at der ville komme et brud på et eller andet tidspunkt.
Til Daisi skal der kun være ros fra min side.
Hun gjorde alt, hvad hun kunne. Mødte troligt op til øverne og meldte meget sjældent fra.
Hun nævnte godt nok på et tidspunkt, hun ikke gad spille det gamle crap, som vi andre, og alligevel fortsatte hun.
Mange af mine storfavoritnumre var efterhånden blevet suget af sætlisten, men hvad gør man ikke i en god sags tjeneste: Slug en kamel, klip en tå.
Enkelte numre, som f.eks. Zombie, har dog aldrig nogensinde været sunget bedre end med Daisi som leadsinger.
Teknisk set var hun den bedste, der var med på holdet.
Det vil jeg savne fremover.
Så vi var igen uden leadsinger.
Mens jeg var i Rom for at fejre Hannes 60 års fødselsdag, havde resterne af bandet et møde, opfordret af mig, hvor resultatet blev at alle var klar til at starte fra scratch.
Ny attitude, nye numre og en ny leadsinger var hvad der skulle til for at redde stumperne.
Simpelthen at få Rock-Bandet på rette spor igen.
Jeg mødte op, bandet var til stede, og vi snakkede om, hvad der skulle til for at få det til at køre igen.
Nyt bandnavn, hvad fan… er der i vejen med Rock-Bandet. Alle har jo været mere eller mindre stolte over at spille i samme.
Forslaget var Carstens, da han mente, det absolut mindede alt alt for meget om Lone Kellermann og hendes Rockbandet.
Her var Steen E. og Bo tilsyneladende meget enige (hvad de meget ofte var).
Starte fra 0 var den nye holdning fra Steen E., Bo og Carsten.
Lidt ærgerligt set fra min side, da bandnavnet Rock-Bandet var et etableret og respekteret navn.
Men der var ikke så meget at komme efter, så jeg accepterede meget stiltiende også de efterfølgende ændringer.
Kunne jo bare stoppe i bandet, så var mine problemer løst, men ville alligevel godt følge lidt med i udviklingen.
Nu kommer det spøjse:
Jeg sagde i spøg til Carsten, nu måtte han vende sine briller og opfatte bandet på samme måde, som han opfatter sine elever (han er lærer):
Mød velforberedt op, så vi ikke skulle vente på, han lærte basgangene til en øver, men kunne dem hjemmefra.
Den var ikke god. Undskyld.
Samme aften stoppede Carsten som bassist i Rock-Bandet.
Efterfølgende var Steen E. (oooog Bo) blevet enig med sig selv om, vi skulle holde en, for mit vedkommende, ufrivillig pause for at lodde stemningen i januar 2016.
Så uden indflydelse, "Bo og jeg har talt om" en vending, jeg efterhånden har hørt til hudløshed, kunne jeg kun acceptere.
Bo nævnte dog et eller andet om, at han var ikke den, der skulle sige til Steen J., at der skulle holdes ufrivillig pause.
Sådan blev der holdt pause indtil medio januar 2016.

NYE TIDER - NYE SKIKKE

Den 3. onsdag i januar 2016 mødtes vi så igen på La Rustica i Roskilde til pizza og snak.
Her kom der en del frem over bordet, hvor jeg selv blev meget overrasket.
Vi snakkede dels om min åbentmundethed, hvor tingene blev sagt ofte uden omsvøb.
Bo sagde direkte til mig jeg sagde dét, som han selv tænkte.
Det var i sig selv en stor indrømmelse fra hans side.
Han er meget diplomatisk og udglattende.
Det er gjort i en god mening for at holde sammen på bandet og for ikke at skabe en konfliktsituation, hvor alle var gået frustreret fra hinanden, som om vi var 15 år gamle og uden livserfaring.
Nu kommer den virkelige overraskelse.
De fortalte, de under cover havde kontaktet vor gamle bassist Henrik Mummi og spurgt, om han var interesseret i at komme med i bandet igen?
Det havde han, men som en lille pudsighed, spurgte han om jeg stadig var med i bandet?
Det var jeg, om end noget blidere end før, så han takkede ja-tak. Han kunne starte på en frisk.

Jeg vil lige sige, inden jeg fortsætter, at han nok er den bedste bassist, vi har haft med og jeg selv flere gange har tænkt på, om han kunne være en mulighed i bandet igen.
Set i bakspejlet kan det så undre mig lidt, at det blev gjort undercover, men nok om det (deres konsekvente omtale af Henrik gjorde, at jeg overhovedet ikke havde fantasi til at forestille mig han skulle med i bandet igen).
Her kom Bo og Steen E. mig i forkøbet og heldigvis for det.
Jeg tænker ofte på den bandperiode inden Malene, Erik, Carsten, Daisi's og alle de andres an-/frakomst til bandet, hvor det hele i min verden (og efterfølgende også i Bo og Steen E.'s verden), begyndte at skride i den forkerte retning.
Konceptet med Betina, Bo, Henrik, Steen E. og Sten J. er absolut det mest ultimative og bedste, jeg nogensinde har deltaget i.
Det var hér jeg boede og hørte hjemme. Spillede den musik, som mit hjerte brænder for, så op i rø... med Summer Of '69.
Stik blev sat i forstærkerne, der blev talt for, og vi spillede 6-7 numre fra den gamle tid.
Hold da kæft. Det var en overraskelse!
Californication, You Shook Me All Night Long og flere af samme skuffe blev spillet.
Jeg kunne ikke høre, det var 3½ år siden han havde spillet bas sidst.
Selvfølgelig var der kiks, men den sikkerhed og energi, der var i spillet generelt, gjorde, at vi havde det virkelig godt med Henrik's rebourn i bandet.
I den efterfølgende øver ugen efter, havde Henrik øvet sig mere op, og vi var alle enige om, at musikken swingede og var meget mere kompetent, potent og bastant end tidligere.
Bassen på plads og nu gælder det en ny leadsinger.
Jeg har i skrivende stund,13. februar 2016, været meget syg.
I den mellemliggende tid, har der været en kvindelig og mulig leadsinger til audition uden min medvirken.
Spurgte Bo hvordan det gik?
"Ikke så godt, faktisk rigtig dårligt".
Så her røg den mulighed, men vi har 2 mandlige leadsingere til audition de næste 2 uger.
Du ser annoncen herunder:
Fremtiden?
Sune havde ønsket at komme med i bandet som leadsinger, men 1 uge før slaget skulle slåes, meddelte han, han havde fundet et andet band, så der røg vor chance.
Den næste mulighed lå lige for døren.
Jens Stricker, en gut fra Roskilde, meget praktisk, meldte sig på banen.
Han kom, han så og han sejrede.
Han var med på beatet allerede fra den første time, og vi kunne med det samme høre, at her var der en engageret og dynamisk person, som ville være et godt bidrag til bandet.
Efterfølgende blev han ansat som leadsinger i bandet og alle var glade for fornyelsen.
Efterfølgende, siden februar 2016, har der været mange aflysninger af øvere.
Så slemt, at vi i en periode på 3 måneder kun har formået at have 4 øvere pga. ferie, kundearrangementer, genvordigheder, manglende lyst og hvad der ellers var af undskyldninger.
Men de gange, der har været øver, var der gang i den med gamle og nye numre, så Jens og Henrik havde en mulighed for at komme op i gear.
En lille del af den gamle sætliste blev genoplivet, og Pearl Jams nummer Black blev indlemmet på listen.
Specielt dette nummer er en meget mørk del af Pearl Jam, og lidt dyster i udformningen.
Til en festival, hvor Rock-Bandet er bedst, skal musikken være noget publikum kan være med på fra det førte nummer, der spilles.
Et typisk festivalsæt er på max. 1½ time uden pause og i dette tidsrum skal der være gang i den.
Rock'N'Roll om du vil, og her tror jeg ikke Black vil være blandt favoritterne.
Hornstock maj 2010 med det "rigtige" Rock-Bandet står stadig for mig som den mest ultimative performance, jeg har været med til, så mine små drømme går stadig i den retning, og i øvrigt bandet, hvor vi virkelig gik til den med krum hals.
For lige at runde Jens af, stoppede han med udgangen af november 2016 med den begrundelse, at han og familien havde købt et ældre hus i Roskilde.
Det trængte til en kærlig hånd, så han mente ikke han længere kunne deltage 100% i bandet.
Han var også kommet med en del aflysninger på det sidste, så hellere stoppe i tide, så vi andre kunne komme videre.

Steen Jakobsen
2. februar kl. 21:31

ROCKSANGER SØGES.
Vi er et rockband med base i Roskilde, der søger en leadrocksinger m/k til at fuldende besætningen, der lige nu består af 2xguitar, bas og trommer.
Vi er inspireret af bl.a. U2, Pearl Jam, AC-DC, White Stripes, D:A:D, Neil Young, Pink Floyd og Nirvana blot for at nævne nogle få stykker.
Du har stemmen, der skal til for at fuldende vort mål: Et gyngende og swingende band, der ikke er bange for at få sved på panden og brage igennem.
Bandet består af musikere, der har været på banen i rigtig mange år.
Aldersmæssigt ligger vi imellem 44-64 år og øver en gang om ugen.
Hvis det her lige er dig og gerne vil have mere info, så tøv ikke med at sende en mail: rocksanger4000@gmail.com.

NY GUITAR TIL SAMLINGEN

Midt i al turbulensen købte jeg en ny guitar.
Det er en Fender Stratocaster i Black Top-serien, som består af overwinded humbuckerpick-ups som giver guitaren en noget federe lyd end standarden, der er monteret med single coil pickupper.
Den er i samme familie som den tidligere købte Fender Telecaster.
En virkelig god guitar at spille på.
Du er ikke i tvivl om, at det er en Stratocaster, den har stadig den typiske lyd blot i en federe tone.
Den ligger totalt fedt i hånden og efter nogle justeringer ligger strengene lige som de skal.
En rigtig fed rocker-spade, som ikke kan sammenlignes med Gibson og Epiphone.
Den er bare megafed at spille på.
Kontant og præcis i tonen, som en Fender Strat nu skal være.
Vibratoren er fjernet og klodset op. Disse vibratorer har det med at få guitaren til at gå ud af stem, når vibratoren bruges.
Kan man sige:
Back In Black.
Som tidligere nævnt har jeg stadig Gibsonguitaren. Der bliver bare ikke spillet på den.
Det er den guitar, jeg har brugt allermindst tid på.

NY SANGER ENDNU ENDNU EN GANG

Efter Jens stoppede, var vi nødt til at finde en ny leadsinger.
Endnu en gang måtte jeg i gang med at søge ad de sædvanlige kanaler.
Denne gang var vi mere heldige, da vi fik ikke mindre end 3 ansøgninger: Karina, Sten og Hilmar.
Karina var den første, der kom til audition og hun fik hele aftenen til at vise, hvad kun kunne og ville.
Hold da op. Hun gik til den, var på bølgelængde med os andre, og hun sang flere end de tre numre, vi havde foreslået til audition.
Hun var lidt af en rockbitch med en god attitude, og vi var alle glade for, at hun havde fået hele aftenen.
I øvrigt synger hun i popbandet Kiss The Frog.
Vi sagde pænt tak for hendes præstation og undlod ikke at sige, at vi havde endnu et par stykker, der skulle prøves af.
Det var hun helt indforstået med, så nu kommer historien om de to andre.
Sten fra Holbækområdet var den næste. Han fik en time til at vise, hvad han kunne.
Han startede så med at komme med gode råd om setup'et af mixer og sounds allerede inden han overhovedet havde sunget den første strofe.
Det var ikke i mine, og heller ikke i de tre andres ører, en god start på karrieren som leadsinger i bandet.
Vi kom i gang med de tre numre, det var ikke rigtig nogen succes.
Han sang ikke rigtig igennem, og famlede sig lidt frem ind i mellem.
Ikke godt, når han nu skulle være frontfiguren i bandet.
Efter ca. 50 minutter takkede vi pænt og høfligt for deltagelsen, og han skulle nok få besked senere.
Tredje og sidste emne troppede op.
Det var Hilmar, som kommer fra Island.
Hans danske var, efter eget udsagn, ikke på toppen, så han foretrak at kommunikere på engelsk, så det var OK fra vor side.
Han sang de tre numre, som vi havde aftalt.
For helvede en stemme!
Der var så meget knald på, at det var lige før vi skulle skrue ned for PA-en. Det gjorde vi dog ikke, men den stemme var ligesom født til bandet.
Det viste sig, Hilmar havde brugt en betydelig sum penge på at indspille en CD på Island, og efter lidt snak frem og tilbage fornemmede vi, at han egentlig ikke havde lyst til at være leadsinger i bandet, men snarere søgte et backingband til hans egen musik.
Han bad om en guitar og spillede et par eksempler fra Cd'en.
Det var ikke dårligt, det lød faktisk virkelig godt.
Jeg spillede lidt med på en af sangene, og kunne se, at højrefoden blev noget mere aktiv, end den ellers plejer at være.
Han nævnte selv noget med, at han havde svært ved at møde op til øvere på en hverdagsaften, men ville meget hellere bruge hver week-end på at øve.
Noget vi alle overhovedet ikke havde lyst til.
Han fik også et pænt tak for deltagelsen med besked om, at vi nok skulle kontakte ham.
Det blev hverken Sten eller Hilmar, der kunne se frem til jobbet som frontfigur i bandet.
Vi var ikke i tvivl, det var Karina, som skulle have jobbet.
Jeg sendte en mail: "Velkommen i bandet", og den mail, der kom tilbage, var tydeligvis en stor glæde for Karina.
Hun glædede sig meget til samarbejdet, og for en god ordens skyld skrev hun endnu en gang, at hun kun var i stand til at komme hver anden uge.
Det vidste vi godt, det var ikke noget problem.
Den anden hver anden uge kunne resten af bandet så bruge til at indøve diverse riffs, introer og soli, så ikke sangeren skulle stå og vente i en ½ eller hel time, inden hun kunne komme i gang med sangen.
Alle var glade, vi har fundet en leadsinger, som brænder for den samme musik, som vi andre gør.
Ved spisemødet på Burger King, var alle enige om at fremover skulle vi øve uanset om der manglede et medlem eller ej.
Så lang, så godt.
Efter Karinas indtræden i bandet, var der efter min og de andres mening ingen undskyldninger for ikke at møde op, da vi altid kunne finde på noget at tage os til også selv om vi kun var 4.
Henrik var også meget enig i dette, det irriterede ham lige så meget som mig, vi havde så mange aflysninger.
Så skete det underfundige, Karina desværre var nødt til at aflyse en enkelt øver, da hun var hårdt presset.
Dette er OK, det skal der være plads til.
Det første der så skete 20 sekunder efter Karinas besked var, der kom en mail fra Steen E.: "Der er ingen grund til at øve, da Karina alligevel ikke kommer i aften…...".
For hel…. havde vi ikke lige aftalt på Burger King, at det netop var disse aflysninger, der IKKE skulle afholde bandet fra at øve?
Jeg får mindre og mindre tillid, det er ikke første gang shit happens.
Der er snart ingen fornuft tilbage.

NU KAN DET IKKE BLIVE VÆRRE - ELLER...

I den mellemliggende tid blev vi så desværre opsagt fra vor gode øver på Slagteriskolen.
Der var kommet nye ejere til, og det lokale, som vi øvede i, skulle bruges til en udvidelse af et andet eksisterende lokale.
Dette blev så enden på øvelokaler i Roskilde.
Samtidig med dette, kom der en lidt nedslående mail fra vores leadsinger:

Hey alle
Øv hvor surt! Men sådan er det jo - videre i teksten ;)

Når nu det hele i øvrigt er "nyt" og i opbrud osv., så melder jeg også helt ærligt ud, at jeg jo helst ser lidt fremad efter nogle jobs sammen med jer?
Det forstod jeg også at I gerne ville og måske havde lidt kontakter her og der.
Jeg ved godt at tiderne er ret stramme mht. jobs for alle musikere pt., men jeg er simpelthen også nødt til at se nogle jobs i det vi laver da der også er faste øvere inde over.

Så jeg vil være ærlig at sige at jeg måske mest har lyst til at I finder en anden sangerinde end mig? Beklager!!
Jeg nyder virkelig genren ellers og har som sagt ikke andre at spille med i den genre og det er enormt befriende for mig at få lov til at give den gas med det rock som jeg godt kan lide!
Men al begyndelse er svær og for mig har jeg desværre tænkt at der nok var flere jobs i kalenderen end der er? For p.t. er der ikke nogen..?

Jeg ville super gerne have fortsat, hvis der især bare var et enkelt job at se frem til, men jeg synes det er meget tid i øveren til potentielt ingen jobs i nærmeste fremtid?
Beklager at jeg muligvis selv har haft forkerte forventninger, og er glad for at sige det ærligt nu, inden vi kom alt for godt i gang.
Jeg synes stadig I kan køre videre med samme numre da de holder 100 procent.

Så håber ikke tiden har været helt spildt for jer - jeg har i hvert fald haft det sjovt og nydt jeres selskab.
I er sgu nogle seje gutter og håber virkelig i bliver ved med at spille

R O C K.

Venlig hilsen

BANDET LIDT I DVALE

Gear skulle flyttes fra Slagteriskolen og lokalet afleveres i lige så fin stand, som vi modtog det.
Det første var at få pakket gearet ned, så vi kunne danne os et overblik over hvor lidt, eller rettere hvor meget, det fyldte.
Dette skete en tirsdag aften, hvor vi også fik pillet Rockfonplader ned fra loft og væg og fik skrabet lim af væggene de få steder, det var brugt.
Alt i alt kunne man ikke se, at vi havde opholdt os der igennem 2 år, så med god samvittighed mødtes vi lørdag og kørte det hele i én ombæring ned til en lille lagerbygning, som Henriks firma velvilligt stillede til rådighed indtil der kom en ny øver på hånden.
Så nu var der igen stilstand igennem et lille stykke tid, nu endda af praktiske årsager.
Jeg gjorde faktisk ikke noget for at finde et nyt øvelokale.
Nu var der andre, som skulle tage over.
Jeg har skaffet to øvere, Betonvej og Bytoften i Roskilde. hvor Bo skaffede os ind på Slagteriskolen ligeledes i Roskilde.
Steen E. satte nogle få annoncer op i Køge.
Bang! Lige pludselig var der gevinst,
En gårdejer i St. Heddinge havde faktisk et lokale, som vi kunne leje for 500,00 kr. om måneden incl. alt.
Det viste sig at være et festlokale, hvor der var plads til 60-80 gæster, og vi kunne da sagtens på en plads der.
Vi kørte til St. Heddinge og besøg lokaliteterne.
Jo, det kunne sagtens bruges.
Der kunne komme nogle få gange, hvor vi var nødt til at pakke gearet sammen, når der skulle holdes fest i lokalet.
Det kunne fint lade sig gøre, da der var et mindre lokale, hvor gearet uforstyrret kunne stå uden at genere nogen.
Så vi takkede ja og 8 dage efter var vi i gang igen.

ENDNU ENDNU ENDNU NYT MEDLEM

De første par gange godt nok uden leadsinger, men sædvanen tro havde jeg sat nogle annoncer op de sædvanlige steder.
Vi fik 2 henvendelser.
Den ene var en glad fyr med navnet Rasmus.
Han havde aldrig spillet i band før men modtog lidt sangundervisning, så han var fit for fight.
Han kom, han sang og meget mere blev det ikke til.
Det kneb lidt med at ramme de rigtige toner, selv om vi spillede Rocking In A Free World igennem flere gange, så ham blev det ikke.
Da vi lige skulle prøve en leadsinger af efter ferien, sagde vi til Rasmus, at han først fik besked efter ferien.
Da jeg sendte nej-svaret, kom der prompte en mail tilbage, hvor han skrev, at det var helt OK.
Han fornemmede det samme som os
Efter at have prøvet at spille med os, havde han virkelig fået blod på tanden, og var fyr og flamme for at komme med i et andet band.
Nu var det så blevet sommerferietid, så vi holdt den sædvanlige 2 måneders pause.
I ferien havde Daisi henvendt sig til Bo.
Hun kunne godt tænke sig at prøve en enkelt øver sammen med os, så det blev en realitet.
Men vi havde lige et andet emne, der skulle til audition.
Lene Meek fra Solrød, hvor hun i forvejen sang i et gospelband, så det var spændende, hvad hun kunne tilbyde bandet.
Vi gik i gang og hun sang.
Hun gjorde under alle omstændigheder et godt forsøg, men hendes stemme var ikke bygget til Rock'N'Roll.
Det var hun godt klar over selv, da hun sendte os en mail, hvor hun selv takkede nej-tak til at fortsætte i bandet.
Lidt af en skam, da hun ville passe godt ind i teamet med hendes væremåde.
Så var der lige Daisi.
Hun kom, hun sang og hun er nu med i bandet.
Og det er så nu 3. gang hun gør sig som leadsinger i bandet.
Det var en sand fornøjelse at spille til den stemme.
Især det gamle og hæderkronede nummer Zombie blev spillet og sunget virkelig eminent.
I pausen blev der sat spørgsmål ved forventningerne til det nye band for at få afstemt forholdene, så det hele ikke skulle løbe ud i sandet igen inden for en overskuelig fremtid.
En søgning mod de mildere strømme af poppen med nyt bandnavn.
Alt sammen for at please Daisi's stemme.
Dette er fair nok, da hendes stemme ikke er bygget til fuldbåren Rock'N'Roll.
Dette var bare ikke noget, jeg havde lyst til at deltage i.

Så da jeg kørte hjem fra St. Heddinge den aften, var beslutningen taget.
Mine begrundelser, selv om jeg selv er lidt imod skematiske opremsninger:

- Musikken for alvor ind på en pøpvej. Ingen vej tilbage.
- Køre rigtig mange kilometer for at øver 1½ time. Vi kunne dårligt komme i gang før det blev nævnt, at vi skulle stoppe tidligt af en gut, der var ved at gabe kæberne af led. Der var jo mange kilometer hjem, når man bor i Køge.
- Det er gået noget ned ad bakke for bandet på det sidste.
- Vi har i den efterfølgende tid aldrig formået at komme op på det helt samme høje niveau som tidligere. Selv om Køge Festuge, del 1+2, tilsyneladende har været noget af det mest ultimative, som nogle af bandmedlemmerne hævder vi har deltaget i, kan oplevelsen aldrig nogensinde måle sig med den succes vi havde på HornsRock 2010 og de efterfølgende Rock For Voksne arrangementer hvad dynamik og intensitet angår, hvilket da også efterfølgende er blevet bekræftet af både Steen E. og Bo.
- Jeg skal være glad når jeg kører til en øver, og være mere glad, når jeg kører hjem igen. Det har jeg ikke oplevet igennem laaang tid. En rigtig fed øver er for mig lige så godt som at komme ud på et job, hvor det kører.
- De evindelige aflysninger, hvor nogle kunne komme kl. 17.00 om eftermiddagen 1 time før stikket blev sat i spaden og ofte på grund af sygdom eller hvad der nu var undskyldningen.

MEN da jeg kørte til Ringsted, sagde min mavefornemmelse mig, det var det eneste rigtige, jeg havde gjort i nyere tid.
Stop med de gamle medlemmer og starte på en frisk.

FORTRUDT?

NOPE!!
Og jo, bruddet burde være sket meget tidligere.
Lige nu i skrivende stund 25. januar 2019, har jeg aldrig haft det bedre, og har ikke savnet sammenspillet med et band på noget tidspunkt.
Skal der spilles musik i fremtiden, bliver det måske på akustisk plan.

Steen Jakobsen
18. oktober kl. 22:45

Hey Folks.

Lidt nyt fra bandet, hvor vi i går nåede det berømte "T-kryds".

Bo, Daisi, Henrik Mummi og Steen E. har gennem lidt tid puslet med tankerne om at starte forfra med nyt bandnavn og melodier i den blødere popagtige ende for at tilpasse repertoiret efter Daisi's stemme mere end det har været muligt tidligere (hun har været med i 3 ombæringer).

Så inden for de sidste 2-3 uger har tanken udviklet sig til virkelighed.
Der er nu nyt bandnavn og en del nye numre at gå i gang med.
Det har jeg ikke lyst til at deltage i, så jeg har valgt at trække mig ud af det nye band.
Held og lykke med fremtiden.

Det er mit fravalg, og alle, der kender mig bare lidt, ved at jeg holder utroligt meget af den lidt mere hårdtpumpende Rock'N'Roll, der giver sved på panden og adrenalin pumpende rundt i kroppen.
Så lige nu er jeg enemedlem af Rock-Bandet, men inden for en overskuelig fremtid er jeg i gang igen i Rock-Bandet eller måske et andet band med samme hang til Rock'N'Roll som jeg.

Følg med her på siden, der opdateres løbende med nyheder.
Skulle der være én, som kender til et band, hvor jeg kunne træde ind, så giv endelig besked via PB.

Hilsen
Steen J.

Rock-Bandet's Facebooksite
18. oktober 2017

FREMTIDEN

For nylig var der et opslag på Facebook, hvor jeg sagtens kunne se mig selv som aktivt medlem.
Der gik ca. 18 sekunder fra jeg så opslaget, til jeg svarede på samme.
Desværre var kravet en habil stemme og leadguitar, så allerede her var jeg hægtet af ifølge min egen overbevisning.
Det blev ikke til noget.

Hans-Jørn Iversen
21. oktober kl. 21:09

Rock/blues band Slagelse 🎸🎸🎸

Søger nogle musikanter der ligesom jeg selv ønsker at spille rock/blues musik, herunder..... Deep Purple, John Fogerty, Foo Fighters, Eric Clapton, Led Zeppelin, eller endnu bedre egne numre.

Er rimelig habil på vokal og lead guitar 🙂

Jeg har også fuldt udrustet øvelokale i Slagelse, hvor jeg i forvejen øver med mit party band.

Jeg tænker som minimum 4 mand, guitar, bas trommer.

Giv lyd 🎤🎸🎶😊

Efterfølgende søgte Hans-Jørn en bassist, og her blev jeg straks grebet af nostalgien, da jeg er gammel bassist igennem nogle år.
Sendte et par ord til ham, men fortrød dagen efter, da bassen i tidernes morgen netop blev fravalgt til fordel for guitaren.
Mit gear kan sagtens bære en bas, hvis jeg kobler de indbyggede speakers fra i Peavycomboen og tilslutter et eksternt baskabinet.

NYT (GAMMELT) GEAR

I perioden 1968-1974 havde jeg en fantastisk akustisk 12-strenget guitar af mærket Framus.
Den var afsindig lækker i lyden og ultranem at spille på, da halsen, selv efter 12-strenget-bredden, var ualmindelig smal, nem og let at spille på og én af de få guitarer, som jeg aldrig nogensinde skulle have solgt
Som et lyn fra en klar himmel kom der et opslag på FB, hvor den samme guitar var til salg.
Den havde ikke lige farven, men rent umiddelbart var den identisk med den jeg havde. Den blev straks købt.
Den er netop fra 1968 og har en del knubs, så jeg kan se, den har virkelig spillet igennem alle de år.
Den er trods alt 49 år gammel, og hvem har ikke nogle knubs og lidt skrammer efter så mange år i felten?
Da jeg fik den hjem, kunne jeg alligevel godt mærke, det ikke helt var den samme guitar.
Forskellen ligger i gribebrædtet, som er lidt bredere på denne end

den gamle.
Det besværliggør spilbarheden noget for mine efterhånden krogede og lidt gigtplagede fingre.
Nu er den her, og den pynter gevaldigt på væggen.
Den skal lige pudses op og have et sæt nye strenge, så er den fit-for-fight igen.
Det næste, der blev investeret i, var en ældre hybrid amp fra 80'erne.
Roland Bolt 60 er Rolands eneste amp-type med transistorer + 1

ECC83 rør i indgangen og 2x6L6 rør i udgangen.
Den er udstyret med en 12" speaker og, som typenavnet angiver, spytter den 60w ud, hvilket er rigeligt som øveforstærker.
Lyden i den er tidstypisk for 80'erne: Massiv tone og lidt tilbageholdende diskant.
En amp, der vil fungere 120% med Fender Mustang Floor boardet, så lyden ikke bliver spids.
Den skal dog lige skilles ad og have smurt samtlige potmetre og en switch, der knaser lidt ved berøring. Ikke godt, men det skal nok blive klaret, da det efterhånden er prøvet mange gange før.
I øvrigt har jeg en god nabo, som er held vild med gamle forstærkere bare der er rør i dem.
Han kan også måle den igennem og se, om der skal skiftes nogle komponenter for at få den optimale ydelse tilbage.
Den er prøvet af, har en god og varm lyd.

GEARET I DAG 2019

Der er reduceret voldsomt i mængden, og i dag ser gearlisten sådan ud:
- Fender Black Top Stratocaster (favorit).
- Fender Black Top Telecaster (favorit).
- Gibson Les Paul Studio (den dyreste af dem alle og den jeg har spillet allermindst på, måske max. 50 timer).
- Epiphone DOT 335.
- Epiphone westernguitar anno 1972.
- Framus Tex 12-strenget westernguitar anno 1968.
- Peavy 100w rørcombo med 2x12" Eminence Legend 1218.
- Roland 60w combo hybrid (rør i udgang) med 1x12" speaker.
- Fender Mustang Floor board.
- Boss NS støjfilter som kan få et brummende Marshallstack til at holde totalt kæft.
- Whammy til transponering af toner uden at guitar skal op- og nedstemmes.
- Boss wah-wah pedal (fantastisk).
- Sennheiser trådløst system.

EPILOG

Du må ikke opfatte BandStory som én stor gang brokkeri, men mere som et udtryk for min frustration efterhånden som tingene udviklede sig.
Måske var vi ikke gode nok til at udstikke retningslinjerne og holde fast i dem, eller vi gik for meget i selvsving og på kompromis, når der blev ønsket numre i den blødere popafdeling som f.eks. Rør Ved Mig og Lullaby, Summer Of 69, What's Up og accepterede dem på listen.
Nogle kompromiser der i sidste ende skulle til for at holde sammen på bandet.
Alt andet lige var vi stadig glade for at spille musik. Kunne ikke tænke den tanke det måske stoppede kort ud i fremtiden.
Jeg kunne sagtens leve, og gjorde det, med et par bløde poptoner ind i mellem, hvis der samtidig blev holdt fast i det oprindelige koncept.
Det blev der ikke.
Da Rock-Bandet blev grundlagt, blev der nærmest blandet blod for fremtiden og den musik der skulle spilles: Rock.
Noget vi dengang gik virkelig meget op i, da der absolut ikke skulle spilles musik som i Skæve Helligdage-tiden og de gamle Ringsted-bands. Her var det ren popcover, der blev spillet.
Det har så efterhånden udviklet sig til bløde poptoner til netop á lá Skæve Helligdage o.l.
Dette er gjort for dels at tilpasse sætlisten leadsingerens stemme og ønsker og til dels bandet som helhed for at holde sammen på det hele.
Jeg tror, de ubevidst var kørt træt i rocken og så poppen som løsningsmodellen til at fortsætte.
Hvis du prøver at tælle følgende sætninger i historien: "Så er vi igen reduceret..." og "Nu kører det for os...". er de nævnt rigtig mange gange.
Det viser og forklarer vi formåede, trods alt, at bevare optimismen og troen på hvert nyt bandmedlems ankomst/afgang og holde sammen uanset hvad der skete.
Den bedste tid for mig i Rock-Bandet var konceptet Betina, Bo, Henrik, Steen E. og Steen J.
Det var kontant, det var hårdt og det var flot spillet/sunget. Vi var samspillet og kunne det hele.
Det var her jeg hørte hjemme, det var her jeg boede hvad musikken angik.
Ikke dermed sagt, at de efterfølgende musikere var ringe, men vi kom den efterfølgende tid aldrig op på samme niveau og vi kom efterhånden også godt ud af kurs.
Som et af medlemmernes kone sagde: "Hvis Betina stopper, er Rock-Bandet færdig".
Hun fik ret.
Jeg har nu, efter 1½ års pause, endnu ikke savnet samspillet med andre, selv om jeg de første par måneder efter stoppet stadig så mig selv som aktiv.
Jeg har gennem tiden i hele mit musikalske univers haft så mange og fede oplevelser, at jeg bliver helt høj af at tænke på dem.
Der har været opgange, der har været nedgange, men det er jo kun den naturlige del af det hele.
Rock-Bandet's Facebooksite er væk og snart går web-sitet samme vej.
Jeg er yderst tilfreds med at spille til mine favoritbands gennem PC, Fenderguitar, Fenderboard, hovedtelefoner og mixerpult 1-1½ time næsten hver dag.
Det er vel også dét, det dybest set drejer sig om: At hygge sig med musikken.

HVORDAN SER DET UD ÅR 2023

I dag, november 2022, ser det hele noget anderledes ud.
Der er ikke meget tilbage af gearet, faktisk næsten ingen ting.
En lille sidehistorie er, at jeg har fået slidgigt på venstre hånds fingerled, som gør det meget svært bare at tage en så simpel akkord som "Em".
Så fik min venstre lillefinger kuskesyndrom, der gjorde, at den "af sig selv" tog en fin vinkel på 90º, hvilket umuliggjorde spilleriet.
Den blev opereret på Næstved Sygehus 2021.
Fantastisk!
Nu var fingeren rettet ud og skulle blot genoptrænes.
Så var den fit-for-fight.
Shit!
Sådan gik det bare ikke.
Efter 2-3 måneder var den tilbage på det samme stadie som før operationen.
Det var ikke kuskesyndromet, der gjorde sig gældende, men simpelthen led og sener, der havde trukket fingeren sammen, så den var i samme stand som inden operationen.

AFSTED MED GEARET

Oven på disse oplevelser begyndte jeg så småt at tænke på at sælge gearet, når det alligevel ikke blev brugt.
Mange har spurgt efterfølgende om det ikke var mærkeligt at sælge det hele, når det havde fyldt så meget i mit liv.
Jo, det var det da, men for mig var der mere fornuft i at sælge instrumenterne, så de kunne komme videre og blive brugt.
Salget af den første guitar var det værste. De efterfølgende incl. gearet var noget nemmere nu beslutningen var taget og det definitivt var slut med spilleriet.

HVOR ER GEARET SÅ I DAG

Den første guitar, der blev solgt var Gibson Les Paul.
Der kom en henvendelse fra Fredericia, som var meget interesseret.
Han skulle lige bruge et par dage, men kom tilbage og købte den.
Han var stolt og glad, da han drog afsted til Fredericia.
Næste var Peavy Valveking 212.
Jeg var på vej til sommerhuset, da telefonen ringede.
Havde jeg stadig Peavy'en?
Ja, det havde jeg, så 20 kilometer fra Ringsted blev det til en U-vending.
Den spiller i dag i Vordingborg.
Framus 12-strenget er i gang i Greve, hvor den spiller lidt folkemusik.
Så var det Epiphonens tur.
Der kom en ung knægt fra Roskilde, som med store øjne så og købte den på stedet.
Han var også glad og stolt, da han gik ud af døren.
De sidste, jeg skilte mig af med, var Tele- og Stratocasteren.
Her gentager historien sig, og i dag arbejder de for fuld skrue i henholdsvis Haslev og Sorø.
Roland Bolt-60 spiller heavy rock på Amager i et stereo setup. Alle pedalerne er gået samme vej.
Fælles for det hele er at det har været en fornøjelse at sælge til disse mennesker vel vidende, at der nu igen spilles på instrumenterne, som er helt i min ånd.

Det, der er tilbage, er nu:
- Epiphone western guitar anno 1972.
Ikke meget, men den bliver i huset som en lille reminder om en god og sjov tid jeg har haft med spilleriet.

Efterfølgende har jeg til gengæld udvidet min samling af Canon kameraer og objektiver fra øverste hylde, da min hobby nr. 2 altid har været fotografering.

Så slutter jeg definitivt med gamle foto fra 1969, der ikke kom med i historien:

Vesterhave Karrebæksminde i de indledende runder

Værelset på Vestervej sammen med min 12-strengede Framus, der aldrig skulle være solgt

Never Mind i den spæde opstart.
Alle med Höfnerguitarer med og uden vinyl:
Søren Olsen - Jens Biering-Sørensen - Poul Toftegaard - Steen Jakobsen

Fornemt ser det ud, men jeg fik aldrig lært nodernes mysterier

Jeg er glad for, at du har læst min BandStory. Jeg håber, du har fået lige så meget fornøjelse ud af at læse den, som det har været for mig at skrive den. Jeg startede projektet i 2004, hvor alt blev skrevet efter bedste hukommelse og efterfølgende vedligeholdt når tiden tillod det. Det er trods alt mange år siden, det hele startede. Alt, hvad der er skrevet, er min personlige holdning til tingenes tilstand og deles ikke nødvendigvis med tidligere bandmedlemmers holdning om samme.
Du er meget velkommen til at skrive kommentarer til mig:
dropstone1951-sna-gmail.com